

ISSN : 2985-0215 (Print)

ISSN : 2985-0223 (Online)

วารสารวิทยาการจัดการ การบริหารสาธารณะและเอกชน

Journal Management Science of Public and Private Administration

ปีที่ 2 ฉบับที่ 1 มกราคม - เมษายน 2567 Vol.2 No.1 January - April 2024

วารสารวิทยาการจัดการการบริหารสาธารณะและเอกชน

นโยบายข้อมูลส่วนบุคคล

ชื่อและที่อยู่อีเมล หรือข้อมูลส่วนบุคคล ที่กรอกในเว็บไซต์วารสารนี้จะใช้สำหรับวัตถุประสงค์ที่ระบุไว้ในงานวารสารเท่านั้นและจะไม่เปิดเผยเพื่อวัตถุประสงค์ในกิจกรรมอื่น ๆ หรือให้กับบุคคลหรือหน่วยงานอื่นใดทราบ

วารสารวิทยาการจัดการการบริหารสาธารณะและเอกชน

Journal Management Science of Public and Private Administration

วัตถุประสงค์

วารสารวิทยาการจัดการการบริหารสาธารณะและเอกชน จัดทำขึ้นเพื่อส่งเสริม เผยแพร่ผลงานวิชาการ ผลงานวิจัย บทความหนังสือ ด้านการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน บริหารธุรกิจ รัฐศาสตร์ รัฐประศาสนศาสตร์และบริหารการศึกษา

ชื่อวารสาร

ภาษาไทย : วารสารวิทยาการจัดการการบริหารสาธารณะและเอกชน

ภาษาอังกฤษ : Journal Management Science of Public and Private Administration

Website: <https://so12.tci-thaijo.org/index.php/JPPMS/index>

ขอบเขต

วารสารวิทยาการจัดการการบริหารสาธารณะและเอกชน จะตีพิมพ์บทความในสาขาวิชาการจัดการภาครัฐ และภาคเอกชน บริหารธุรกิจ รัฐศาสตร์ รัฐประศาสนศาสตร์และบริหารการศึกษา

กำหนด

ตีพิมพ์ปีละ 3 ฉบับ ประกอบด้วย ฉบับที่ 1 ประจำเดือน มกราคม – เมษายน ฉบับที่ 2 ประจำเดือน พฤษภาคม – สิงหาคม ฉบับที่ 3 ประจำเดือน กันยายน – ธันวาคม

เจ้าของ : ชมรมการบริหารสาธารณะ

หมายเหตุ

บทความวิจัย บทความวิชาการ และบทความหนังสือในวารสารวิทยาการจัดการการบริหารสาธารณะและเอกชน เป็นความคิดเห็นของผู้เขียน มีเจ้าของกองบรรณาธิการ และมีใช้ความรับผิดชอบของชมรมนวัตกรรมการบริหารการศึกษา ในกรณีการทำวิจัยในมนุษย์ ผู้วิจัยต้องผ่านการอบรมจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ และนำหลักฐานมาแสดง และการนำบทความในวารสารนี้ไปเผยแพร่สามารถทำได้ โดยระบุแหล่งอ้างอิงจากวารสารวิทยาการจัดการการบริหารสาธารณะและเอกชน

บทความที่ตีพิมพ์ในวารสารวิทยาการจัดการการบริหารสาธารณะและเอกชน ได้รับการตรวจสอบทางด้านวิชาการ โดยผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกตรงตามสาขา จำนวน 3 ท่าน แบบปกปิดสองทาง (double-blind)

บรรณาธิการ

นางสาวจิราภรณ์ ชันญชนะ

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

กองบรรณาธิการ

รศ.พรชัย ลิขิตธรรมโรจน์

มหาวิทยาลัยทักษิณ

รศ.ดร.ประภุทธิ พูลพัฒน์

มหาวิทยาลัยสวนดุสิต

ผศ.ดร.สมคิด ดวงจักร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง

ดร.พัชรี สุเมธกุล

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

ดร.วัฒนา นนทชิต

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ดร.เบญจพร พรพลธรรม

สถาบันวิทยาการจัดการแห่งแปซิฟิก

รศ.ดร.โกสุม สายใจ

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

ผศ.ดร.ชัยฤทธิ์ ทองรอด

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

ผศ.ดร.เชาวฤทธิ์ เชาวแสงรัตน์

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

ดร.สุพัตรา ยอดสุรางค์

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

ผู้ประสานงาน

นางสาวจิราภรณ์ ชันญชนะ

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

สถานที่พิมพ์

สำนักพิมพ์ บัดดี้ ครีเอชั่น 40/315

หมู่ 11 ต.บางแม่นาง อ.บางใหญ่ จ.นนทบุรี 11140

กองบรรณาธิการวารสารวิทยาการจัดการการบริหารสาธารณะและเอกชน

ชมรมการบริหารสาธารณะ

3/768 ถนนเทศบาลนิมิตรเหนือ แขวงลาดยาว เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร 10900

โทรศัพท์: 082-6250706 (จิราภรณ์ ชันญชนะ)

สารจากบรรณาธิการ

วารสารวิทยาการจัดการการบริหารสาธารณะและเอกชน จัดทำขึ้นเพื่อที่ความต้องการให้เป็นช่องทางของนักศึกษา นักวิชาการ นักวิจัย และผู้สนใจในงานวิจัย ในการเผยแพร่บทความวิชาการ บทความวิจัย หรือผลงานต่าง ๆ และเป็นแหล่งแลกเปลี่ยนถ่ายทอดองค์ความรู้ต่าง ๆ

กองบรรณาธิการวารสารวิทยาการจัดการการบริหารสาธารณะและเอกชน ยินดีรับบทความทางด้าน การจัดการภาครัฐ บริหารธุรกิจ รัฐศาสตร์ รัฐประศาสนศาสตร์ และการบริหารการศึกษา โดยกองบรรณาธิการมีผู้ทรงคุณวุฒิที่พิจารณาตรวจสอบทางด้านวิชาการ โดยผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกตรงตามสาขา จำนวน 3 ท่าน แบบปกปิดสองทาง (double-blind) เพื่อให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานของวารสาร กองบรรณาธิการขอขอบคุณผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่ได้ให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงบทความให้เป็นไปตามมาตรฐาน เพื่อการพัฒนาวารสารเข้าสู่การรับรองคุณภาพจากศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย (TCI) ต่อไป

ดิศกรณ์ ชันญะนะ

นางสาวจิราภรณ์ ชันญะนะ

บรรณาธิการวารสารวิทยาการจัดการการบริหารสาธารณะและเอกชน

บทความวิจัย

ทักษะการบริหารอุตสาหกรรมการก่อสร้างในศตวรรษที่ 21 ตามหลักพะ 4 ของผู้บริหารอุตสาหกรรม การก่อสร้าง นิคมอุตสาหกรรมเหมราช RIL จังหวัดระยอง.....1	
Construction Industry Administration Skills in The 21 st Century According To The Four Pala Dhammas of The Executive Construction Industry Hemaraj RIL Industry Estate Rayong.	

ณัฐพัชร วรพงศ์พัชรและนพดนัย เอกราช

Ntapat Worapongpat and Noppdanai Aekaraj

ความสัมพันธ์ระหว่างทักษะการบริหารกับการดำเนินการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาของผู้บริหาร สถานศึกษา สำนักงานเขตบางกอกน้อย สังกัดกรุงเทพมหานคร.....19	
The relationship between administrative skills and operation of the Internal quality assurance in school in Bangkok Noi District Office under Bangkok.	

รุ่งนภา จันทพันธ์

Rungnapha Chanthaphan

การจัดการเชิงกลยุทธ์ของโรงแรมระดับขนาด 3 – 4 ดาว ในอำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี..... 30	
Strategic Management of 3-4 Star Hotels in CHA-AM, Phetchaburi.	

ศิริพร หอมคง

Siriporn Homkong

แนวทางในการจัดการขยะโดยการมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่ายในเขตพื้นที่รับผิดชอบขององค์การบริหาร ส่วนตำบลโพรงมะเดื่อ จังหวัดนครปฐม.....41	
Guidelines for waste management with the participation of network partners in the area of responsibility of Prong Maduea Subdistrict Administrative Organization Nakhon Pathom Province.	

เปมิกา นเรนทรากูร

Pemika Narentrankoon

ประสิทธิผลการปฏิบัติงานของข้าราชการองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยทราย อำเภอเมือง จังหวัด ประจวบคีรีขันธ์.....53	
Examine witnesses of Huai Sai Subdistrict Administrative Committee Mueang District, Prachuap Khiri Khan Province.	

กนกพร ทิพย์พิมล

Kanokporn Tippimon

**ทักษะการบริหารอุตสาหกรรมการก่อสร้างในศตวรรษที่ 21 ตามหลักพะ 4
ของผู้บริหารอุตสาหกรรมการก่อสร้าง นิคมอุตสาหกรรมเหมราช RIL จังหวัดระยอง
Construction Industry Administration Skills in The 21st Century According
To The Four Pala Dhammas of The Executive Construction Industry Hemaraj RIL
Industry Estate Rayong.**

ณฐาพัชร์ วรพงศ์พัชร์¹และนพดนัย เอกราช²

Ntapat Worapongpat¹ and Noppadanai Aekaraj²

ศูนย์ถ่ายทอดองค์ความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรมชุมชน ผู้ประกอบการ การท่องเที่ยว และการศึกษา

สถาบันเทคโนโลยีภาคตะวันออกแห่งสุวรรณภูมิ

และสถาบันนวัตกรรมทางการศึกษา สมาคมส่งเสริมการศึกษาทางเลือก¹⁻²

Center for Knowledge Transfer, Technology, Community Innovation, Entrepreneurship, Tourism and
Education Eastern Institute of Technology Suvarnabhumi (EITS) And Educational Innovation Institute

Association for the Promotion of Alternative Education¹⁻²

E-mail: ¹Dr.thiwat@gmail.com

Retrieved 30-10-2023; Revised 30-03-2024; Accepted 20-04-2024

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อศึกษาทักษะการบริหารอุตสาหกรรมการก่อสร้างในศตวรรษที่ 21 ตามหลักพะ 4 ของผู้บริหารอุตสาหกรรมการก่อสร้าง นิคมอุตสาหกรรมเหมราช RIL จังหวัดระยอง 2. เพื่อเสนอแนวทางการพัฒนาทักษะการบริหารอุตสาหกรรมการก่อสร้างในศตวรรษที่ 21 ตามหลักพะ 4 ของผู้บริหารอุตสาหกรรมการก่อสร้าง นิคมอุตสาหกรรมเหมราช RIL จังหวัดระยอง เป็นการวิจัยแบบผสมผสาน ระหว่างการวิจัยเชิงคุณภาพและการวิจัยเชิงปริมาณ มีเครื่องมือในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ โดยมีกลุ่มตัวอย่างคือ ผู้บริหารอุตสาหกรรมการก่อสร้างนิคมอุตสาหกรรมเหมราช RIL จังหวัดระยอง จำนวนทั้งหมด 46 คน ที่ได้มาจากการคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ตารางเครชีและมอร์แกน ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 โดยทำการสุ่มอย่างง่าย และมีกลุ่มเป้าหมาย คือผู้บริหารอุตสาหกรรมการก่อสร้างนิคมอุตสาหกรรมเหมราช RIL จังหวัดระยอง จำนวน 5 คน โดยการเลือกเฉพาะเจาะจง แล้วนำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามมาวิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ประกอบด้วย ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า 1) ด้านที่มีการปฏิบัติสูงสุด คือทักษะการดำเนินกลยุทธ์ขององค์กร ตามหลักพะ 4 2) แนวทางการพัฒนาทักษะการบริหารอุตสาหกรรมการก่อสร้างในศตวรรษที่ 21 ตามหลักพะ 4 ของผู้บริหารอุตสาหกรรมการก่อสร้าง นิคมอุตสาหกรรมเหมราช RIL จังหวัดระยอง การผลักดันองค์กรให้มีการเปลี่ยนแปลงให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นในอนาคต การเสาะหาและพัฒนาคนเก่งเตรียมความพร้อมขององค์กรในอนาคตที่จะต้องเผชิญกับการแข่งขัน ด้านการส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์และสร้างนวัตกรรมใหม่ สิ่งใหม่ๆ อยู่เสมอ ด้านการสอนงานและการพัฒนาพนักงาน และการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคตได้อย่างดี ผลักดันแผนกลยุทธ์ต่างๆ ที่ตั้งไว้ให้เกิดขึ้นในความเป็นจริงให้ได้

คำสำคัญ : การบริหารอุตสาหกรรม, ศตวรรษที่ 21, หลักพะ 4, ทักษะการบริหาร, อุตสาหกรรมการก่อสร้าง

Abstract

The objectives of this research are 1. To study construction industry management skills in the 2nd century based on the 4 physical principles of construction industry executives. Hemaraj Industrial Estate RIL, Rayong Province 2. To propose guidelines for developing construction industry management skills in the 21st century based on the 4 physical principles of construction industry executives. Hemaraj RIL Industrial Estate, Rayong Province, is a mixed methods research. There are research tools including questionnaires and interviews between qualitative and quantitative research. The sample group is Construction industry executives at Hemaraj RIL Industrial Estate, Rayong Province, totaling 46 people, obtained from sample size calculations. They are using the Krejcie and Morgan tables. at a confidence level of 95 percent by using simple random sampling and has a target group are construction industry executives at Hemaraj Industrial Estate, RIL, Rayong Province, totaling 5 people by specific selection. The data obtained from the questionnaire was then analyzed using descriptive statistics consisting of percentage, mean, and standard deviation. The research results found that 1) Top practice areas is the skill of executing organizational strategy according to the 4 physical principles 2) Guidelines for developing construction industry management skills in the 21st century according to the 4 physical principles of construction industry executives. Hemaraj RIL Industrial Estate, Rayong Province, pushing the organization to change in line with changes that will occur in the future. Finding and developing talented people will prepare the organization in the future to face competition. In promoting creativity and creating innovations, there are always new things. In teaching and developing employees. and various changes That may very well happen in the future. Push forward various strategic plans that are set to happen in reality

Keywords: Industrial Management, 21st Century, Physical Education Principles 4, Management Skills, Construction Industry

บทนำ

ปัจจุบันการแข่งขันทางธุรกิจมีความรุนแรง การเข้าสู่ยุคแห่งโลกาภิวัตน์ (Globalization) และการเปลี่ยนแปลงทางระบบการค้าเข้าสู่ความเป็นเสรีไร้พรมแดน ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างมหาศาลทางด้านเศรษฐกิจ อัตราการใช้กำลังผลิตของประเทศมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น แต่อย่างไรก็ตามอัตราการใช้กำลังการผลิตของ SMEs จะอยู่ในระดับที่ต่ำกว่าภาพรวมของประเทศพอสมควร ซึ่งมีทิศทางเดียวกับภาพรวมของประเทศ โดยเฉพาะอุตสาหกรรมหลักที่ไทยเป็นฐานการผลิตเพื่อการส่งออก เช่น อุตสาหกรรมยานยนต์ ไฟฟ้า

และอิเล็กทรอนิกส์ สิ่งทอ รวมทั้งเป็นปัจจัยหนุนให้อัตราการใช้กำลังการผลิตขยายตัว นอกจากนี้ยังเป็นไปตามทิศทางการขยายตัวของเศรษฐกิจโลกและเป็นการสะท้อนให้เห็นถึงความแข็งแกร่งของภาคอุตสาหกรรมไทย เมื่อภาวะเศรษฐกิจโลกฟื้นตัว ประเทศไทยสามารถรับคำสั่งซื้อได้จากทั่วโลก และสามารถผลิตและส่งมอบสินค้าได้ทันต่อเวลา จึงเป็นที่มั่นใจของประเทศคู่ค้า เมื่อพิจารณาจากระดับความเชื่อมั่นด้านการจ้างงานของผู้ประกอบการในภาคการค้าและบริการ จะเห็นว่าการปรับตัวลงมาโดยตลอด เนื่องจากการที่รัฐบาลประกาศปรับอัตราค่าแรงงานขั้นต่ำ และปรับเงินเดือนผู้ที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีทั่วประเทศ จึงส่งผลให้ต้นทุนแรงงานเพิ่มสูงขึ้น ผู้ประกอบการจึงได้ชะลอการจ้างงานลง แต่อย่างไรก็ตามแรงงานไทยต้องปรับตัวเพื่อเตรียมความพร้อมการเข้าสู่ AEC (ASEAN Economics Community) ซึ่งเป็นการเปิดเสรีทางการค้าทำให้เกิดการเคลื่อนย้ายแรงงานที่มีฝีมืออย่างเสรีในระหว่างกลุ่มประเทศอาเซียนด้วยกัน ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อประเทศไทย อุตสาหกรรมการผลิตขนาดต่างๆ (ศิริรุ่ง ภัทรเศวต, 2566) จำเป็นต้องปรับปรุงกระบวนการผลิต โดยมีการนำเทคโนโลยีที่ทันสมัย (High Technology) เข้ามาช่วยในการผลิต เพื่อความอยู่รอดของบริษัทและต้องแข่งขันกับบริษัทคู่แข่งในท้องตลาดหลายบริษัท สิ่งที่สำคัญประการหนึ่ง คือ การบริหารการผลิตที่จะดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ ได้ปริมาณตามความต้องการ โดยมีค่าใช้จ่ายน้อยและได้กำไรมากในธุรกิจอุตสาหกรรม ซึ่งเทคโนโลยีที่ดีกว่าจะได้เปรียบในการแข่งขัน ทั้งใน ด้านการลดต้นทุนในการผลิตสินค้า การสร้างความแตกต่างของผลิตภัณฑ์ และการผลิตสินค้าชนิดพิเศษ ด้วยเหตุนี้ การผลิตจึงเป็นการสร้างสรรค์สินค้าและบริการเพื่อตอบสนองความต้องการของมนุษย์ ผู้ซึ่งมีความต้องการอย่าง ไม่สิ้นสุด (มกร์พพล พันสวัสดิวงและชัยวุฒิ จันมา, 2560) แต่เนื่องจากทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด การบริหารการผลิตที่ดีจะช่วยให้ผลผลิตที่ออกมามีคุณภาพและตรงตามความต้องการของมนุษย์ อีกประการหนึ่ง ทำให้ผลผลิตที่ได้มีมูลค่าเพิ่มขึ้นมากกว่าปัจจัยนำเข้า ดังนั้น การผลิตจึงเป็นหนึ่งในหน้าที่หลักของการบริหารธุรกิจที่มีผลโดยตรงต่อความอยู่รอดขององค์การความสามารถ ในการเป็นผู้บริหารเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้ธุรกิจประสบความสำเร็จ เพราะผู้บริหารองค์การจะเป็นผู้วางแผนบริหารจัดการและผลักดันธุรกิจให้เกิดการพัฒนาไปสู่ความสำเร็จตามที่คาดหวังไว้ รวมทั้งเป็นผู้กำหนดวิสัยทัศน์นโยบายและ กลยุทธ์ต่างๆ ให้เกิดการพัฒนาและเหมาะสมกับสิ่งแวดล้อมและสังคมที่ดำเนินงานอยู่ การที่ผู้บริหารต้องรับผิดชอบ งานหลายด้าน ผู้บริหารจึงจำเป็นต้องมีความชำนาญในการปฏิบัติงานเกือบทุกหน้าที่ เพื่อความสำเร็จและความอยู่รอดขององค์การ (อุสา วงศ์ศิริกุล, 2566)

จากเหตุผลดังกล่าว เป็นมูลเหตุจูงใจให้ผู้วิจัยเห็นความสำคัญของการใช้ทักษะการบริหารด้านต่างๆ สำหรับผู้บริหารองค์การ เพื่อให้การดำเนินการเกี่ยวกับการปฏิบัติงานเกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด ผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาทักษะการบริหารอุตสาหกรรมการก่อสร้างในศตวรรษที่ 21 ตามหลักพละ 4 ของผู้บริหารอุตสาหกรรมการก่อสร้าง นิคมอุตสาหกรรมเหมราช RIL จังหวัดระยอง

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาทักษะการบริหารอุตสาหกรรมการก่อสร้างในศตวรรษที่ 21 ตามหลักพละ 4 ของผู้บริหารอุตสาหกรรมการก่อสร้าง นิคมอุตสาหกรรมเหมราช RIL จังหวัดระยอง

2. เพื่อเสนอแนวทางการพัฒนาทักษะการบริหารอุตสาหกรรมก่อสร้างในศตวรรษที่ 21 ตามหลัก
พละ 4 ของผู้บริหารอุตสาหกรรมก่อสร้าง นิคมอุตสาหกรรมเหมราช RIL จังหวัดระยอง

การทบทวนวรรณกรรม

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาทักษะการบริหารอุตสาหกรรมก่อสร้าง ในศตวรรษที่ 21 ตามหลัก
พละ 4 ของผู้บริหารอุตสาหกรรมก่อสร้าง นิคมอุตสาหกรรมเหมราช RIL จังหวัดระยอง โดยได้ศึกษา
ค้นคว้า หลักการ ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง มีรายละเอียดการศึกษาดังต่อไปนี้

1. ภาวะผู้นำ หรือความเป็นผู้นำ (Leadership)

ปฤณิกา มโนรมย์และธัญนันท์ บุญอยู่ (2564) ผลการวิจัยพบว่า (1) เปรียบ เทียบประสิทธิภาพใน
การทำงานของพนักงานจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า พนักงานที่มีปัจจัยด้านระดับการศึกษาต่างกัน มี
ระดับประสิทธิภาพในการทำงานของพนักงานที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วน
พนักงานที่มีปัจจัยด้านเพศ อายุ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และระยะเวลาปฏิบัติงานต่างกัน มีระดับประสิทธิภาพใน
การทำงานของพนักงานไม่แตกต่างกัน และ (2) การรับรู้ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงมีความสัมพันธ์กับ
ประสิทธิภาพในการทำงานของพนักงาน

จิราพัชร พงษ์สุนนท์และประพันธ์ ชัยกิจอุราใจ (2566) ผลการวิจัยพบว่า 1) ระดับของภาวะผู้นำ
การเปลี่ยนแปลงของบุคลากรธุรกิจรับเหมาก่อสร้างในเขตกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก
(Mean=3.60, S.D.=0.65) 2) ระดับของการจัดการความรู้ของบุคลากรธุรกิจรับเหมาก่อสร้างในเขต
กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก (Mean=3.59, S.D.=0.67) 3) อิทธิพลของภาวะผู้นำการ
เปลี่ยนแปลงส่งผลต่อการจัดการความรู้ เรียงตามลำดับ ดังนี้ การตระหนักถึงความเป็นปัจเจกบุคคล($\beta = 0.34$,
p-value = 0.05) การกระตุ้นทางปัญญา ($\beta = 0.32$, p-value = 0.05) การสร้างแรงบันดาลใจ ($\beta = 0.20$, p-
value = 0.05) ร่วมกันอธิบายการจัดการความรู้ และการมีอิทธิพลอย่างมีอุดมการณ์($\beta = 0.14$, p-value =
0.05) โดยมีค่าพยากรณ์ร้อยละ 27 (R Square=0.27) ส่วนอีกร้อยละ 63 นั้นอธิบายได้ด้วยปัจจัยอื่น องค์การ
ควรพัฒนาการสร้างแรงจูงใจและการนำความรู้ไปใช้ให้กับบุคลากรของธุรกิจก่อสร้างกลุ่มอายุ 25-30 ปี
การศึกษาระดับปริญญาตรี ตำแหน่งงานระดับพนักงาน เพื่อให้ประสิทธิภาพด้านการจัดการความรู้มี
ประสิทธิภาพสูงขึ้น

กังวาน พงศาสนองกุลและศรัณย์ พิมพ์ทอง (2564) ผลจากการวิจัยพบว่าภาวะผู้นำการ
เปลี่ยนแปลงไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับความคิดสร้างสรรค์ รูปแบบผู้นำแบบสนับสนุนงาน
มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับความคิดสร้างสรรค์ รูปแบบผู้นำแบบสนับสนุนความสัมพันธ์ไม่มี
ความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับความคิดสร้างสรรค์ รูปแบบผู้นำแบบสนับสนุนงานเป็นตัวแปรกำกับ
ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงที่ส่งผลในเชิงลบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับความคิดสร้างสรรค์ และสุดท้าย
รูปแบบผู้นำแบบสนับสนุนความสัมพันธ์เป็นตัวแปรกำกับภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงที่ส่งผลในเชิงบวกอย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติกับความคิดสร้างสรรค์

1.1 ทักษะการเป็นผู้นำที่ดี (Good Leadership Skills)

การเป็นผู้นำไม่ใช่เรื่องง่ายและก็ไม่ยาก แต่ความสำคัญไม่ได้อยู่ที่ความเป็นผู้นำ หรือภาวะผู้นำแต่อยู่ที่ว่าจะเป็นผู้นำที่ดีได้อย่างไร นี่เป็นความท้าทายสำหรับผู้นำทุกคน เพราะผู้นำไม่สามารถสั่งให้ทุกคนชอบหรือเห็นด้วยในสิ่งที่ตนเองทำ แต่ในฐานะผู้นำต้องซื้อใจผู้ใต้บังคับบัญชาหรือการสร้างความเชื่อใจให้ได้ เพื่อต่อยอดไปถึงการปฏิบัติงาน และส่งผลต่อความสำเร็จขององค์กรตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ ทักษะที่ช่วยสร้างความมั่นใจต่อผู้นำอยู่ร่วมกับผู้ใต้บังคับบัญชาได้อย่างมีความสุขและควรต้องมี ประกอบด้วย 10 ทักษะการเป็นผู้นำที่ดี ได้แก่

1. ทำให้เกิดความร่วมมือ แน่นนอนว่างานทุกอย่างจะสำเร็จไม่ได้ถ้าเกิดจากๆ คนเดียว เพราะฉะนั้นทุกคนต้องร่วมมือกัน แม้จะขึ้นชื่อว่าเป็น “ผู้นำ” ที่ทำหน้าที่กุมอำนาจ แต่ก็ใช้ว่าคุณจะมีสิทธิ์สั่งอย่างเดียว ผู้นำที่ดีต้องรู้จักใช้อำนาจด้วยเหตุผล รับฟังความคิดเห็นจากผู้อื่นเพื่อให้ภาพรวมการทำงานปราศจากปัญหา ผู้นำต้องวางตัวในฐานะของผู้ที่ พร้อมจะสนับสนุนความสำเร็จของคนรอบข้าง แล้วสุดท้ายคุณจะได้พบว่า ตัวคุณเองก็ประสบความสำเร็จด้วย

2. โฟกัสที่ทีมงาน บุคลากรที่ดี ถือเป็นสินทรัพย์ที่สำคัญที่สุดขององค์กร การกล่าว ชื่นชมและพัฒนาศักยภาพของพวกเขาก็เป็นสิ่งสำคัญ รวมถึงต้องรู้จักลูกน้องของตนเอง รู้ว่าพวกเขาต้องการอะไร ทั้งเรื่องสภาพแวดล้อมการทำงาน ความเป็นอยู่ และต้องให้ความเคารพซึ่งกันและกัน

3. มองเห็นความผิดปกติ เราเชื่อว่าไม่มีใครอยากรับมือกับเรื่องดราม่า แต่บางครั้งก็หลีกเลี่ยงไม่ได้ คุณจะต้องเจอกับปัญหาเล็กๆ ที่อาจก่อตัวเป็นปัญหาใหญ่ในอนาคต หน้าที่ของผู้นำคือหมั่นสังเกตความผิดปกติในทีม หานโยบายการทำงานที่สอดคล้องกัน เพื่อให้ทีมงานได้เต็มที่

4. กล้าเปลี่ยนแปลง การจะก้าวสู่การเป็นผู้นำที่ประสบความสำเร็จได้นั้น คุณต้องเข้าใจก่อนว่าไม่ว่าคุณจะทำอะไรย่อมส่งผลต่อองค์กรแน่นอน อย่ากลัวที่จะสร้างความเปลี่ยนแปลงให้มองว่าเป็นเรื่องท้าทายที่ผู้นำและทีมงานสามารถทำร่วมกันได้

5. รู้จักเรียนรู้ เพราะการทำธุรกิจคือโลกของการแข่งขัน ในฐานะผู้นำคุณต้องเป็นกำลังหลักในการขับเคลื่อนองค์กร พยายามเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ และวิธีตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่สำคัญอย่าลืมปลูกฝังสิ่งเหล่านี้ให้ทีมงานของผู้นำด้วย

6. ต้องเป็นหัวหน้าที่เข้าถึงง่าย เมื่อพูดถึงการเป็นผู้นำที่อยู่บนยอดสูงสุดขององค์กร บางคนอาจรู้สึกกลัว เงา หรือโดดเดี่ยว อย่างไรก็ตามคุณไม่ควรแยกตัวเองออกจากคนอื่น แต่ต้องเป็นหัวหน้าที่ลูกน้องเข้าถึงง่าย เห็นคุณค่าของ การใช้เวลาร่วมกับผู้อื่น หมั่นพูดคุยกับทีมงานบ้าง แล้วคุณจะรู้ว่าพวกเขามีปัญหาอะไร และแต่ละคนมีนิสัยอย่างไร

7. มีความเชื่อมั่น การเป็นผู้นำที่น่าเอาแบบอย่าง ต้องมากจากความเชื่อมั่นที่มีอยู่ในตัวเอง เพราะทุกการกระทำของคุณ จะเป็นการแสดงความเชื่อมั่นที่มีต่อองค์กรและ ลูกน้องได้รับรู้

8. มีความรับผิดชอบ จริงๆ แล้วไม่ว่าอยู่ในตำแหน่งใด ความรับผิดชอบคือสิ่งที่ทุกคนต้องมีไม่ว่าจะทำอะไร

9. มีคาแรคเตอร์ การมีคาแรคเตอร์เฉพาะตัว อย่างมองว่าไม่สำคัญ คาแรคเตอร์ ของคุณจะช่วยเสริมให้การกระทำ และทำพุดน่าเชื่อถือขึ้น ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับคาแรคเตอร์ของแต่ละคน บางครั้งอาจเป็นสายฮา บางคนสายจริงจัง หากความพอดีให้เจอ แล้วทุกอย่างจะง่ายเอง

10. พร้อมให้คำปรึกษา และเปิดโอกาสการเป็นผู้นำ ไม่ได้หมายความว่าความคุณจะต้องอยู่บนหิ้ง แต่ต้องไม่ได้ แต่ผู้นำที่ดีต้องเข้าถึงง่ายและพร้อมจะให้คำปรึกษาแก่ลูกน้อง บางครั้งคุณอาจไม่เชี่ยวชาญเท่าลูกน้อง ลองปล่อยให้พวกเขานำทางบ้าง เปิดโอกาสให้พวกเขาได้แสดงทักษะและความสามารถที่ซ่อนอยู่

จากทักษะการเป็นผู้นำที่ดีทั้ง 10 ข้อนี้ การที่ผู้นำไม่มีครบสักข้อ ก็ไม่ได้หมายความว่า จะเป็นผู้นำที่บกพร่อง ในทุกข้อสามารถเป็นแรงบันดาลใจให้ลูกน้องเกิดความพยายามในการลงมือทำได้ เพียงมีความมุ่งมั่นและทำทุกอย่างให้เต็มที่ ซึ่งการเป็นผู้นำมีอาชีพกับมีอาชีพเป็นผู้นำมันแตกต่างกัน การเป็นผู้นำมีอาชีพ ต้องเป็นผู้นำที่ดีและเก่งมีทักษะผู้นำ มีความสามารถในการบริหารและมีภาวะความเป็นผู้นำ นอกจากนี้จะต้องจัดการงานให้ประสบความสำเร็จแล้ว ยังต้องคอยปกป้องชี้แนะช่วยเหลือและอบรมผู้ใต้บังคับบัญชา เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อม และเพื่อสร้างความเจริญก้าวหน้าให้แก่ทั้งผู้ใต้บังคับบัญชา และองค์กรได้อย่างมีประสิทธิภาพด้วยเหตุนี้ ผู้นำจึงควรต้องมีทักษะอื่นๆ เพิ่มเติมเพื่อให้สอดคล้องกับโลกแห่งการเปลี่ยนแปลง นอกจากทักษะการเป็นผู้นำที่ดี

1.2 ทักษะผู้นำแห่งอนาคต (Future Leadership Skills) หรือผู้นำในศตวรรษที่ 21

ในยุคสมัยที่กำลังเปลี่ยนแปลงไปสู่การปฏิวัติอุตสาหกรรมครั้งที่สี่ (Fourth Industrial Revolution) ด้วยเทคโนโลยีแห่งอนาคตอย่างปัญญาประดิษฐ์ หุ่นยนต์อัตโนมัติหรือนาโนเทคโนโลยี สิ่งเหล่านี้ก่อให้เกิดความเปลี่ยนแปลงอย่างมหาศาล โดยเฉพาะกับการทำงานซึ่งเทคโนโลยีสามารถทำหน้าที่ได้ดีเทียบเท่าหรือดียิ่งไปกว่ามนุษย์ ผู้นำจึงจำเป็นต้องพัฒนาทักษะของตนเองไปสู่ทักษะแห่งอนาคต ซึ่งเป็นทักษะที่ทำให้ผู้นำโดดเด่นกว่าคนอื่น และเทคโนโลยียังไม่สามารถแทนที่ได้ โดยทักษะแห่งอนาคตที่ผู้นำควรมีติดตัวนั้นประกอบไปด้วย

ทักษะการผลักดันและการจัดการการเปลี่ยนแปลง (Driving and Managing Change)

อย่างที่เราทราบดีกันว่าในอนาคตข้างหน้าเรื่องของเปลี่ยนแปลงนั้นจะต้องเร็วกว่านี้แน่นอน ดังนั้นผู้นำองค์กร จึงควรจะต้องมีทักษะในการผลักดันองค์กรให้มีการเปลี่ยนแปลงให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นในอนาคต รวมทั้งจะต้องมีทักษะในการจัดการและบริหารการเปลี่ยนแปลงด้วย เนื่องจากคนเราโดยทั่วไปมักจะไม่ชอบการเปลี่ยนแปลงอยู่แล้วโดยธรรมชาติ ซึ่งถ้าองค์กรและคนในองค์กรไม่เปลี่ยนแปลงอะไรเลย ก็คงจะได้ไม่ยากว่าอนาคตของบริษัทก็คงจะเลือนรางไป

ทักษะการเสาะหาและพัฒนาคนเก่ง (Identifying and developing future talent)

เนื่องจากองค์กรในอนาคตนั้นต้องประสบกับการแข่งขันที่รุนแรงขึ้น และจะมีความยากมากขึ้นในสิ่งที่ทำให้องค์กรประสบความสำเร็จได้ ดังนั้นองค์กรจะต้องมีการสร้างคนเก่ง และบริหารคนเก่งให้ได้ ตัวผู้นำและผู้บริหารทุกคนต้องมีทักษะในการเสาะหาและพัฒนาคนเก่งให้เกิดขึ้นให้ได้ เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมขององค์กรในอนาคตที่จะต้องเผชิญกับการแข่งขันที่รุนแรงขึ้น

ทักษะการส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์และสร้างนวัตกรรมใหม่ (Fostering creativity and innovation) ในการส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์และส่งเสริมการสร้างนวัตกรรมใหม่ให้เกิดขึ้น เรียกว่า ต้องคิดอะไรใหม่ๆ ในแง่มุมใหม่ๆ อยู่เสมอ คิดแบบเดิม บริหารแบบเดิม ก็คงจะอยู่กันยากขึ้น ดังนั้นผู้บริหารองค์กรจะต้องทำตัวให้เป็นตัวอย่างในเรื่องของความคิดสร้างสรรค์ อีกทั้งยังต้องสนับสนุนและส่งเสริมให้พนักงานในองค์กรคิดและสร้างสรรค์สิ่งใหม่ๆ อยู่เสมอ

ทักษะการสอนงานและการพัฒนาพนักงาน (Coaching and developing others) ทักษะเรื่องนี้ ผู้นำและผู้บริหารยุคปัจจุบันก็ต้องมีเช่นกัน ยิ่งถ้าอนาคตมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว พนักงานที่ทำงานก็ต้องมีความพร้อมเสมอ ดังนั้นตัวหัวหน้าเองก็ต้องมีทักษะในการสอนงาน และพัฒนาพนักงานให้เกิดความพร้อมที่จะต้องรับมือกับปัญหาต่างๆ และการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคตได้อย่างดี

ทักษะการดำเนินกลยุทธ์ขององค์กร (Executing organization strategy) ทักษะที่สำคัญอีกประการหนึ่งก็คือ ผู้บริหารจะต้องมีความสามารถที่จะผลักดันกลยุทธ์ขององค์กรให้เกิดขึ้นในทางปฏิบัติให้ได้ ไม่ใช่แค่ขายฝัน ขยายภาพในอนาคตอันสวยหรูอีกต่อไปแล้ว ผู้บริหารที่จะอยู่รอดในอนาคตได้จะต้องมีความสามารถในการบริหารจัดการและผลักดันแผนกลยุทธ์ต่างๆ ที่ตั้งไว้ให้เกิดขึ้นในความเป็นจริงให้ได้

2. แนวคิดเกี่ยวกับหลักพละ 4

พระพุทธเจ้าได้ตรัสพละ 4 ไว้ในพลสูตร ว่า ภิกษุทั้งหลาย พละ 4 ประการนี้ 4 ประการ อะไรบ้าง คือ 1. ปัญญาพละ (กำลังคือปัญญา) 2. วิริยพละ (กำลังคือความเพียร) 3. อนวัชชพละ (กำลังคือกรรมที่ไม่มีโทษ) 4. ลังคหพละ (กำลังคือการสงเคราะห์)

ชยธนา ศิริภิมย์ (2566) กล่าวว่าถึงหลักพละ 4 ไว้ว่า ธรรมะที่ช่วยทำ ให้ผู้นำปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ “พละ” หมายถึง กำลัง หรือพลังแห่งคุณธรรมซึ่งมี 4 ประการ เป็นกำลังของผู้นำที่จะนำพาหมู่คณะ องค์กร ผู้ใต้บังคับบัญชา บริวาร ไปสู่จุดหมายปลายทางได้สำเร็จ เปรียบเสมือนกับบุคคลที่จะเดินทางไกลๆ ได้ หรือต้องขึ้นสู่ภูเขาที่สูงชันได้ก็ต้องมีกำลังที่แข็งแรง ฉะนั้นผู้นำทั้งหลายจะสามารถขับเคลื่อนองค์กร หมู่คณะไปข้างหน้าได้ก็ต้องอาศัยกำลัง คือ พละ 4

เศรษฐศักดิ์ บัณฑิต (2566) กล่าวว่า พละ หรือกำลังแห่งคุณธรรม 4 ประการนี้ เป็นข้อปฏิบัติที่ทำให้ผู้นำหรือนักบริหารปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ นั่นก็คือ ผู้นำจะสามารถวางแผนงาน จัดองค์กร แต่งตั้งบุคลากร อำนาจการ และสามารถควบคุมองค์กรให้ได้ดี ผู้นำคนนั้นต้องมีความฉลาด ขยัน สุจริต และมนุษยสัมพันธ์ที่ดี นอกจากนี้ เมื่อผู้นำปฏิบัติตามหลักพละ 4 นี้ แล้วจะสามารถ ครอบคลุมการบริหารถึงหลักการครองตน ครองคนและครองงาน ซึ่งจะทำให้เกิดประสิทธิภาพ ประสิทธิผลในการเป็นผู้นำและเป็นผู้บริหารที่ดี เพราะผู้นำที่ปฏิบัติตามคุณธรรมในหลักพละ 4 แล้วย่อมจะต้องประพฤติและปฏิบัติตน ประกอบไปด้วยคุณธรรม มีความสามารถปฏิบัติงานตามหน้าที่ได้ดีมีการประสานสัมพันธ์ และจงใจให้เกิดการยอมรับนับถือพร้อมที่จะได้รับความร่วมมือจากทุกๆ ฝ่ายเป็นผู้นำที่ควรแก่การยกย่องเชิดชู และเป็นแบบอย่างที่ดี

สรุปได้ว่า หลักพะละ 4 คือ กำลังแห่งหลักธรรมสำคัญ 4 ประการที่จะนำไปสู่จุดหมายที่ถูกต้องดีงามในการดำเนินชีวิตและประกอบกิจการงานทั้งปวง ด้วยความมั่นใจ ธรรมะ 4 ประการ นั้นคือ กำลังแห่งปัญญา คือ มีความรู้ความเข้าใจถูกต้อง กำลังแห่งความเพียร คือ มีความพยายาม มุ่งมั่น ตั้งใจจริง กำลังแห่งความประพฤติสุจริต คือ ไม่มีอคติ กระทำทุกสิ่งด้วยความซื่อสัตย์ และกำลังแห่งการสงเคราะห์ คือ มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี

ชญา ศิริภิรมย์ (2566) หลักปัญญาพะละ พระพุทธเจ้าตรัสว่า ปัญญาพะละ เป็นอย่างไร คือ ธรรมเหล่าใดเป็นกุศล นับว่าเป็นกุศลธรรมเหล่าใดเป็นอกุศล นับว่าเป็นอกุศล ธรรมเหล่าใดมีโทษ นับว่ามีโทษ ธรรมเหล่าใดไม่มีโทษ นับว่าไม่มีโทษ ธรรมเหล่าใดดำ นับว่าดำ ธรรมเหล่าใดขาว นับว่าขาว ธรรมเหล่าใดไม่ควรเสพ นับว่าไม่ควรเสพ ธรรมเหล่าใดควรเสพ นับว่าควรเสพ ธรรมเหล่าใดไม่สามารถทำความเป็นพระอริยะ นับว่าไม่สามารถทำความเป็นพระอริยะ ธรรมเหล่าใดสามารถทำความเป็นพระอริยะ นับว่าสามารถทำความเป็นพระอริยะ ธรรมเหล่านั้นเป็นธรรมที่บุคคลเห็นได้ด้วยดี พิจารณาแล้วด้วยปัญญานี้เรียกว่า ปัญญาพะละ

หลักปัญญาพะละ หมายถึง กำลังแห่งปัญญา คือ ความรู้ ความเข้าใจที่เกิดจากการศึกษาเล่าเรียนมาอย่างดี ทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ รวมถึงการคิดพิจารณาด้วยเหตุผลถึงสิ่งต่างๆ ตามหลักความถูกต้องและความเป็นจริงด้วยความความซื่อสัตย์ จนเกิดเป็นประสบการณ์แล้วนำองค์ความรู้เหล่านั้นมาใช้หรือบูรณาการเพื่อการพัฒนาตนเองและองค์กรให้เจริญรุ่งเรืองต่อไป

ชญา ศิริภิรมย์ (2566) พระพุทธเจ้าตรัสถึง วิริยพะละ ไว้ว่า วิริยพะละ เป็นอย่างไร คือ ธรรมเหล่าใด เป็นกุศล นับว่าเป็นกุศล ธรรมเหล่าใดมีโทษ นับว่ามีโทษ ธรรมเหล่าใดดำ นับว่าดำ ธรรมเหล่าใดไม่ควรเสพ นับว่าไม่ควรเสพ ธรรมเหล่าใด ไม่สามารถทำความเป็นพระอริยะ นับว่าไม่สามารถทำความเป็นพระอริยะ บุคคลยังฉันทะให้เกิด พยายามปรารภความเพียร ประคองจิต ตั้งจิตไว้ เพื่อละธรรมเหล่านั้น ธรรมเหล่าใดเป็นกุศล นับว่าเป็นกุศล ธรรมเหล่าใดไม่มีโทษ นับว่าไม่มีโทษ ธรรมเหล่าใดขาว นับว่าขาว ธรรมเหล่าใดควรเสพ นับว่าควรเสพ ธรรมเหล่าใดสามารถทำความเป็นพระอริยะ นับว่าสามารถทำความเป็นพระอริยะ บุคคลสร้างฉันทะ พยายาม ปรารภความเพียร ประคองจิต ตั้งจิตไว้ เพื่อได้ธรรมเหล่านั้น เรียกว่า วิริยพะละ

หลักวิริยพะละ หมายถึง กำลังแห่งวิริยะ คือ ความพากเพียรพยายาม มุ่งมั่นขยัน บากมั่นและอดทน ซึ่งมุ่งไปถึงความพยายามระมัดระวังสิ่งที่ไม่ดีที่อาจเกิดขึ้น และละทิ้งสิ่งที่ไม่ดีอันเกิดขึ้นแล้วด้วยการแก้ไขปรับปรุง รวมถึงมุ่งมั่นประพฤติปฏิบัติในสิ่งที่ดี ให้เกิดความเจริญงอกงามขึ้นตามลำดับ พร้อมทั้งพากเพียรที่จะรักษาสิ่งที่ดีให้ดำรงอยู่ในหน่วยงานหรือองค์กรที่ตนทำงานอยู่

3. หลักอนวัชพะละ พระพุทธเจ้าตรัสถึง อนวัชพะละ ไว้ว่า อนวัชพะละ เป็นอย่างไร คือ อริยสาวกในธรรมวินัยนี้ เป็นผู้ประกอบด้วยกายกรรมไม่มีโทษ วาจากรรมไม่มีโทษ มโนกรรมไม่มีโทษนี้เรียกว่า คือ อนวัชพะละ

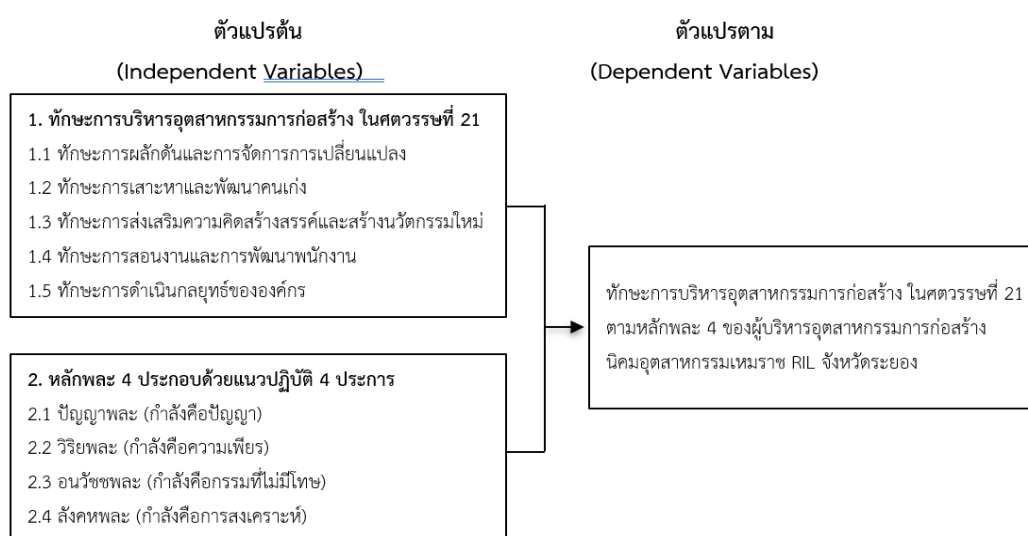
จุไรภรณ์ วิจักขณวงศ์ เกียรติศักดิ์ สุขเหลือองและสุรพล สุยะพรหม (2567) หลักอนวัชพะละ หมายถึง กำลังแห่งความซื่อสัตย์ สุจริต ด้วยกาย วาจา และจิตใจ มีความบริสุทธิ์ ยุติธรรม ไม่มีความลำเอียง โดยประการทั้งปวง ปฏิบัติงานด้วยความถูกต้องหลัก คุณธรรมจริยธรรมอันดีงาม และถูกต้องตามระเบียบวินัย กติกา กฎหมายบ้านเมือง

4. หลักสังคหผล พระพุทธเจ้าตรัสถึง สังคหผลไว้ว่า สังคหผล เป็นอย่างไร คือ สังคหัตถุ (ธรรมเครื่องยึดเหนี่ยว) 4 ประการนี้ ได้แก่ (1) ทาน การให้ (2) เพียรวัชชะ วาจาเป็นที่รัก (3) อตถจริยา การประพฤติประโยชน์ (4) สมานัตตา การวางตนสม่ำเสมอเรียกว่า สังคหผล และได้ตรัสถึง สังคหัตถุ 4 ไว้ว่า ภิกษุทั้งหลาย สังคหัตถุ 4 ประการนี้แล ทานเพียรวัชชะ อตถจริยาในโลกนี้ และสมานัตตาในธรรมนั้นๆ ตามสมควร สังคหัตถุธรรมเหล่านี้แล ช่วยอุ้มชูโลกเหมือนลิมสลักที่ยึด คุมรถซึ่งแล่นไปไว้ได้ฉะนั้น ถ้าไม่พึงมี ธรรมเหล่านี้ มารดาหรือบิดา ก็ไม่พึงได้ การนับถือหรือการบูชา เพราะบุตรเป็นเหตุแต่เพราะบัณฑิตเล็งเห็น ความสำคัญของสังคหัตถุเหล่านี้ ฉะนั้น บัณฑิตเหล่านั้น จึงถึงความใหญ่และเป็นผู้นำสรรเสริญ

ปริญญา วราสินธุ์ พระครู โสภณวิธานวัตร และวิชชุ กรนาคน (2566) หลักสังคหผล หมายถึง กำลังแห่งการแบ่งปันด้วยจิตใจที่โอบอ้อมอารี มีจิตที่สุภาพอ่อนหวาน พุดให้เกิดแรงบันดาลใจและ กำลังใจในการทำงานแก่ผู้อื่น เป็นวาจาที่น่ามาซึ่งประโยชน์ เมื่อพุดไปแล้วผลที่ตามมาคือ คนชอบ คนเชื่อและ คนช่วย เพราะว่าวาจาที่ดีมีความไพเราะ ทั้งสงเคราะห์ประชาชน คือช่วยงานส่วนรวมด้วยจิตสาธารณะ หรือ ช่วยเหลือเกื้อกูลบำเพ็ญ ประโยชน์แก่ผู้อื่นตามกำลังของตน และเสมอดันเสมอปลาย คือ ประพฤติธรรมทั้ง 3 ประการ ที่กล่าวมาอย่างสม่ำเสมอ

กรอบแนวคิดการวิจัย

งานวิจัยนี้ เป็นการวิจัยแบบผสมผสานระหว่างการวิจัยเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ (Mixed Methods) ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดในการศึกษาทักษะการบริหารอุตสาหกรรมการก่อสร้างในศตวรรษที่ 21 ตาม หลักผล 4 ของ (ชญณา ศิริภิรมย์, 2566) ผู้บริหารอุตสาหกรรมการก่อสร้าง นิคมอุตสาหกรรมเหมราช RIL จังหวัด ระยอง โดยมีรายละเอียดดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบผสม (Mixed Methodology) ระหว่างการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) และการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยมีวิธีการดำเนินการวิจัยดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ ผู้บริหารอุตสาหกรรมการก่อสร้าง นิคมอุตสาหกรรมเหมราช RIL จังหวัดระยอง ประกอบไปด้วย ผู้จัดการทั่วไป ผู้จัดการโรงงาน ผู้จัดการแผนกต่าง และผู้จัดการส่วน จำนวน 60 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารอุตสาหกรรมการก่อสร้าง นิคมอุตสาหกรรมเหมราช RIL จังหวัดระยอง ซึ่งกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางเครชีและมอร์แกน Krejcie, R. V. & Morgan, D.W. (1970) ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 โดยทำการสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 46 คน

กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ ผู้บริหารอุตสาหกรรมการก่อสร้าง นิคมอุตสาหกรรมเหมราช RIL จังหวัดระยอง จำนวน 5 คน โดยการเลือกเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) เป็นผู้จัดการแผนกผลิต 1 คน ผู้จัดการส่วนงานผลิต 4 คน

2. เครื่องมือในการวิจัย

1. การวิจัยเชิงปริมาณ ผู้วิจัยใช้เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) ประกอบด้วย ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะคำถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับทักษะการบริหารอุตสาหกรรมการก่อสร้างในศตวรรษที่ 21 ตามหลักพละ 4 ของผู้บริหารอุตสาหกรรมการก่อสร้าง นิคมอุตสาหกรรมเหมราช RIL จังหวัดระยอง เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ และตอนที่ 3 เป็นข้อเสนอแนะ มีลักษณะแบบปลายเปิด (Open Ended)

2. การวิจัยเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยใช้เครื่องมือเป็นแบบสัมภาษณ์ (Interviews) ประกอบด้วย ตอนที่ 1 สภาทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 2 เป็นแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structure interview) มีลักษณะแบบปลายเปิด (Open Ended) ตลอดจนผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามมาหาคุณภาพของเครื่องมือ ได้แก่ 1) นำแบบสอบถามพบที่ปรึกษาแล้วนำเสนอผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของเนื้อหาโดยหาค่าความสอดคล้องของวัตถุประสงค์กับข้อคำถาม (Index of Item-Objective Congruence: IOC) และ 2) ทดลองใช้เครื่องมือกับประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน ซึ่งผลการประเมินมีอำนาจจำแนกระหว่าง 0.20-1.00 และหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยวิธี Cronbach ซึ่งผลการประเมินมีค่าความเชื่อมั่น 0.95

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลจาก 1) ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) คือข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์เชิงลึกกับกลุ่มเป้าหมายและการใช้แบบสอบถาม 2) ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) คือข้อมูลที่ได้จากการรวบรวมข้อมูลเอกสารต่างๆ (Document Research) อาทิ หนังสือ ตำรา เอกสารวิชาการ งานวิจัย และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่เกี่ยวข้อง เป็นต้น

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ 1) การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ โดยการนำข้อมูลที่ได้จากการแจกแบบสอบถามมาวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมทางสถิติเพื่อหาค่าความแปรปรวนหรือการวิเคราะห์ความแปรปรวน ทางเดียวหรือการทดสอบค่า (F-test) และ 2) การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ โดยการนำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์เชิงลึกกับกลุ่มเป้าหมายและการรวบรวมข้อมูลเอกสารต่างๆ มาวิเคราะห์ในเชิงเนื้อหา (Content Analysis)

5. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

สถิติที่ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงผสมผสมด้วยวิธีการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา (Descriptive analysis) ประกอบด้วย ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)

ผลการวิจัย

วัตถุประสงค์ที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า ทักษะการบริหารอุตสาหกรรมการก่อสร้างในศตวรรษที่ 21 ตามหลักพละ 4 ของผู้บริหารอุตสาหกรรมการก่อสร้าง นิคมอุตสาหกรรมเหมราช RIL จังหวัดระยอง โดยภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.68$) เมื่อจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีการปฏิบัติสูงสุด คือ ทักษะการดำเนินกลยุทธ์ขององค์กร ตามหลักพละ 4 ($\bar{X} = 3.92$) รองลงมา คือทักษะการเสาะหาและพัฒนาคนเก่ง ตามหลักพละ 4 ($\bar{X} = 3.91$) ทักษะการส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์และสร้างนวัตกรรมใหม่ ตามหลักพละ 4 ($\bar{X} = 3.90$) และทักษะการผลักดันและการจัดการการเปลี่ยนแปลง ตามหลักพละ 4 ($\bar{X} = 3.89$) ตามลำดับ ส่วนด้านที่มีการปฏิบัติต่ำสุด คือ ทักษะการสอนงานและการพัฒนาพนักงาน ตามหลักพละ 4 ($\bar{X} = 3.84$) แสดงดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของ ของทักษะการบริหารอุตสาหกรรมการก่อสร้างในศตวรรษที่ 21 ตามหลักพละ 4 ของผู้บริหารอุตสาหกรรมการก่อสร้าง นิคมอุตสาหกรรมเหมราช RIL จังหวัดระยอง โดยรวมและรายด้าน

ที่	ทักษะการบริหารอุตสาหกรรมการก่อสร้าง ในศตวรรษที่ 21 ตามหลักพละ 4	ระดับการปฏิบัติ			
		$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	อันดับที่
1	ทักษะการผลักดันและการจัดการการเปลี่ยนแปลง	3.89	0.74	มาก	4
2	ทักษะการเสาะหาและพัฒนาคนเก่ง	3.91	0.76	มาก	2
3	ทักษะการส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์และสร้าง นวัตกรรมใหม่	3.90	0.44	มาก	3
4	ทักษะการสอนงานและการพัฒนาพนักงาน	3.84	0.74	มาก	5
5	ทักษะการดำเนินกลยุทธ์ขององค์กร	3.92	0.77	มาก	1
โดยภาพรวม		3.68	0.69	มาก	

วัตถุประสงค์ที่ 2 จากการสัมภาษณ์ผู้บริหารอุตสาหกรรมการก่อสร้าง นิคมอุตสาหกรรมเหมราช RIL จังหวัดระยอง จำนวน 5 คน เป็นผู้จัดการแผนกผลิต 1 คน ผู้จัดการส่วนงานผลิต 4 คน โดยพิจารณาจากตำแหน่ง ประสบการณ์ในการทำงานไม่น้อยกว่า 5 ปี และระดับการศึกษามีวุฒิมัธยมศึกษาในระดับปริญญาโทขึ้นไป โดยใช้แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structure interview) เกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาทักษะการบริหารอุตสาหกรรมการก่อสร้าง ในศตวรรษที่ 21 ตามหลักผล 4 ของผู้บริหารอุตสาหกรรมการก่อสร้าง นิคมอุตสาหกรรมเหมราช RIL จังหวัดระยอง มีลักษณะเป็นคำถามปลายเปิด Open Questions แล้วนำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์สรุปเป็นแนวทางการพัฒนาทักษะการบริหารอุตสาหกรรมการก่อสร้างในศตวรรษที่ 21 ตามหลักผล 4 ของผู้บริหารอุตสาหกรรมการก่อสร้าง นิคมอุตสาหกรรมเหมราช RIL จังหวัดระยอง ทั้ง 5 ด้าน ในการสัมภาษณ์เรียงลำดับได้ดังนี้

1. การผลักดันและการจัดการการเปลี่ยนแปลง ตามหลักผล 4 แนวทางการพัฒนาทักษะการบริหารอุตสาหกรรมการก่อสร้างในศตวรรษที่ 21 ตามหลักผล 4 ของผู้บริหารอุตสาหกรรมการก่อสร้างนิคมอุตสาหกรรมเหมราช RIL จังหวัดระยอง ซึ่งมีบทความรายละเอียดจากการสัมภาษณ์ดังนี้ ผู้บริหารควรมีความสามารถในการผลักดันองค์กรให้มีการเปลี่ยนแปลงให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นในอนาคต มีความสามารถในการจัดการและบริหารการเปลี่ยนแปลง เนื่องจากคนเราโดยทั่วไปมักจะไม่ชอบการเปลี่ยนแปลงอยู่แล้วโดยธรรมชาติ

2. การเสาะหาและพัฒนาคนเก่ง ตามหลักผล 4 แนวทางการพัฒนาทักษะการบริหารอุตสาหกรรมการก่อสร้างในศตวรรษที่ 21 ตามหลักผล 4 ของผู้บริหารอุตสาหกรรมการก่อสร้างนิคมอุตสาหกรรมเหมราช RIL จังหวัดระยอง ซึ่งมีบทความรายละเอียดจากการสัมภาษณ์ดังนี้ ผู้บริหารควรมีความสามารถในการเสาะหาและพัฒนาคนเก่งให้เกิดขึ้นให้ได้ เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมขององค์กรในอนาคตที่จะต้องเผชิญกับการแข่งขัน

3. การส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์และสร้างนวัตกรรมใหม่ ตามหลักผล 4 แนวทางการพัฒนาทักษะการบริหารอุตสาหกรรมการก่อสร้างในศตวรรษที่ 21 ตามหลักผล 4 ของผู้บริหารอุตสาหกรรมการก่อสร้างนิคมอุตสาหกรรมเหมราช RIL จังหวัดระยอง ซึ่งมีบทความรายละเอียดจากการสัมภาษณ์ดังนี้ ผู้บริหารควรมีความสามารถในการส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ มีความสามารถในการส่งเสริมการสร้างนวัตกรรมใหม่ให้เกิดขึ้น จะต้องทำตัวให้เป็นตัวอย่างในเรื่องของความคิดสร้างสรรค์ อีกทั้งยังต้องสนับสนุนและส่งเสริมให้พนักงานในองค์กรคิดและสร้างสรรค์สิ่งใหม่ๆ อยู่เสมอ

4. การสอนงานและการพัฒนาพนักงาน ตามหลักผล 4 แนวทางการพัฒนาทักษะการบริหารอุตสาหกรรมการก่อสร้างในศตวรรษที่ 21 ตามหลักผล 4 ของผู้บริหารอุตสาหกรรมการก่อสร้างนิคมอุตสาหกรรมเหมราช RIL จังหวัดระยอง ซึ่งมีบทความรายละเอียดจากการสัมภาษณ์ดังนี้ ผู้บริหารควรมีความสามารถในการสอนงาน และพัฒนาพนักงานให้เกิดความพร้อมที่จะต้องรับมือกับปัญหาต่างๆ และการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคตได้อย่างดี

5. การดำเนินกลยุทธ์ขององค์กร ตามหลักผล 4 แนวทางการพัฒนาทักษะการบริหารอุตสาหกรรมการก่อสร้างในศตวรรษที่ 21 ตามหลักผล 4 ของผู้บริหารอุตสาหกรรมการก่อสร้างนิคมอุตสาหกรรมเหมราช RIL

จังหวัดระยอง ซึ่งมีบทความรายละเอียดจากการสัมภาษณ์ดังนี้ ผู้บริหารควรมีความสามารถในการบริหารจัดการและผลักดัน แผนกลยุทธ์ต่างๆ ที่ตั้งไว้ให้เกิดขึ้นในความเป็นจริงให้ได้

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยทักษะการบริหารอุตสาหกรรมการก่อสร้างในศตวรรษที่ 21 ตามหลักผล 4 ของผู้บริหารอุตสาหกรรมการก่อสร้างนิคมอุตสาหกรรมเหมราช RIL จังหวัดระยอง มีประเด็นที่ควรนำมาอภิปรายดังนี้

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 1 พบว่า ทักษะการบริหารอุตสาหกรรมการก่อสร้างในศตวรรษที่ 21 ตามหลักผล 4 ของผู้บริหารอุตสาหกรรมการก่อสร้าง นิคมอุตสาหกรรมเหมราช RIL จังหวัดระยอง โดยภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีการปฏิบัติสูงสุด คือทักษะการดำเนินกลยุทธ์ขององค์กร ตามหลักผล 4 รองลงมา คือทักษะการเสาะหาและพัฒนาคนเก่ง ตามหลักผล 4 และทักษะการส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์และสร้างนวัตกรรมใหม่ ตามหลักผล 4 และทักษะการผลักดันและการจัดการการเปลี่ยนแปลง ตามหลักผล 4 ตามลำดับ ส่วนด้านที่มีการปฏิบัติต่ำสุด คือ ทักษะการสอนงานและการพัฒนาพนักงานตามหลักผล 4 ซึ่งสอดคล้องกับ (กังวาน พงศาสนองกุล และศรัณย์ พิมพ์ทอง, 2564) ศึกษาเรื่องประสิทธิภาพของโปรแกรมเสริมสร้างภาวะผู้นำที่เป็นเลิศของผู้จัดการโครงการก่อสร้างในธุรกิจที่ปรึกษาด้านวิศวกรรมในกรุงเทพมหานคร ผลจากการวิจัยพบว่าภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับความคิดสร้างสรรค์ รูปแบบผู้นำแบบสนับสนุนงานมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับความคิดสร้างสรรค์ รูปแบบผู้นำแบบสนับสนุนความสัมพันธ์ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับความคิดสร้างสรรค์ รูปแบบผู้นำแบบสนับสนุนงานเป็นตัวแปรกำกับภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงที่ส่งผลในเชิงลบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับความคิดสร้างสรรค์ กล่าวถึงหลักผล 4 ไว้ว่า ธรรมะที่ช่วยทำให้ผู้นำปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ “ผล” หมายถึง กำลัง หรือพลังแห่งคุณธรรมซึ่งมี 4 ประการ เป็นกำลังของผู้นำที่จะนำพาหมู่คณะองค์กร ผู้ใต้บังคับบัญชา บริวาร ไปสู่จุดหมายปลายทางได้สำเร็จ เปรียบเสมือนกับบุคคลที่จะเดินทางไกลๆ ได้ หรือต้องขึ้นสู่ภูเขาที่สูงชันได้ก็ต้องมีกำลังที่แข็งแรง ฉะนั้นผู้นำทั้งหลายจะสามารถขับเคลื่อนองค์กร หมู่คณะไปข้างหน้าได้ก็ต้องอาศัยกำลัง คือ ผล ผู้นำควรต้องเพิ่มทักษะการเป็นผู้นำที่ดี และทักษะผู้นำแห่งอนาคต ที่จะเป็นตัวชี้วัดความเชื่อถือ เชื่อมั่น เชื่อฟัง และให้ความร่วมมืออย่างแท้จริงของบุคลากรภายในองค์กร เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาพฤติกรรมผู้นำแห่งอนาคตไปสู่การบริหารการพัฒนาองค์กร ต่อไป

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 2 พบว่าแนวทางการพัฒนาทักษะการบริหารอุตสาหกรรมการก่อสร้างในศตวรรษที่ 21 ตามหลักผล 4 ของผู้บริหารอุตสาหกรรมการก่อสร้าง นิคมอุตสาหกรรมเหมราช RIL ทั้ง 5 ด้าน คือ 1. ด้านการผลักดันและการจัดการการเปลี่ยนแปลง ตามหลักผล 4 ผู้บริหารควรมีความสามารถในการผลักดันองค์กรให้มีการเปลี่ยนแปลงให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นในอนาคต 2. ด้านการเสาะหาและพัฒนาคนเก่งตามหลักผล 4 ผู้บริหารควรมีความสามารถในการเสาะหาและพัฒนาคนเก่งให้เกิดขึ้นให้ได้ เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมขององค์กรในอนาคตที่จะต้องเผชิญกับการแข่งขัน 3. ด้านการส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์และ

สร้างนวัตกรรมใหม่ตามหลักผล 4 ผู้บริหารควรมีความสามารถในการส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ มีความสามารถในการส่งเสริมการสร้างนวัตกรรมใหม่ให้เกิดขึ้น จะต้องทำตัวให้เป็นตัวอย่างในเรื่องของความคิดสร้างสรรค์ อีกทั้งยังต้องสนับสนุนและส่งเสริมให้พนักงานในองค์กรคิดและสร้างสรรค์สิ่งใหม่ๆ อยู่เสมอ 4. ด้านการสอนงานและการพัฒนาพนักงาน ตามหลักผล 4 ผู้บริหารควรมีความสามารถในการสอนงาน และพัฒนาพนักงานให้เกิดความพร้อมที่จะต้องรับมือกับปัญหาต่างๆ และการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคตได้อย่างดี และ 5. การดำเนินกลยุทธ์ขององค์กร ตามหลักผล 4 ผู้บริหารควรมีความสามารถในการบริหารจัดการและผลักดันแผนกลยุทธ์ต่างๆ ที่ตั้งไว้ให้เกิดขึ้นในความเป็นจริงให้ได้ ซึ่งสอดคล้องกับ (จิราพัชร พงษ์สุนทร. ประพันธ์ ชัยกิจอุไรใจ, 2566) ศึกษาเรื่อง อิทธิพลของปัจจัยภาวะ ผู้นำการเปลี่ยนแปลงที่ส่งผลต่อการจัดการความรู้ของบุคลากรธุรกิจรับเหมาก่อสร้างในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า 1) ระดับของภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของบุคลากรธุรกิจรับเหมาก่อสร้างในเขตกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก 2) ระดับของการจัดการความรู้ของบุคลากรธุรกิจรับเหมาก่อสร้างในเขตกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก 3) อิทธิพลของภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงส่งผลต่อการจัดการความรู้ เรียงตามลำดับ ดังนี้ การตระหนักถึงความเป็นปัจเจกบุคคล การกระตุ้นทางปัญญา การสร้างแรงบันดาลใจ ร่วมกันอธิบายการจัดการความรู้ และการมีอิทธิพลอย่างมีอุดมการณ์ โดย องค์การควรพัฒนาการสร้างแรงจูงใจและการนำความรู้ไปใช้ให้กับบุคลากรของธุรกิจก่อสร้างกลุ่มอายุ 25-30 ปี การศึกษาระดับปริญญาตรี ตำแหน่งงานระดับพนักงาน เพื่อให้ประสิทธิภาพด้านการจัดการความรู้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น ผู้นำจะสามารถวางแผนงาน จัดองค์กร แต่งตั้งบุคลากร อำนาจการ และสามารถควบคุมองค์กรให้ได้ดี ผู้นำคนนั้นต้องมีความฉลาด ขยัน สุจริต และมนุษยสัมพันธ์ที่ดี นอกจากนี้ เมื่อผู้นำปฏิบัติตามหลักผล 4 นี้ แล้วจะสามารถ ครอบคลุมการบริหารถึงหลักการครองตน ครองคนและครองงาน ซึ่งจะทำให้เกิดประสิทธิภาพ ประสิทธิผลในการเป็นผู้นำ และเป็นผู้บริหารที่ดี เพราะผู้นำที่ปฏิบัติตามคุณธรรม ในหลักผล 4 แล้ว ย่อมจะต้องประพฤติและปฏิบัติตนประกอบไปด้วยคุณธรรม มีความสามารถปฏิบัติงานตามหน้าที่ได้ดีมีการประสานสัมพันธ์ และจงใจให้เกิดการยอมรับนับถือพร้อมที่จะได้รับความร่วมมือจากทุกๆ ฝ่ายเป็นผู้นำที่ควรแก่การยกย่อง เชิดชู และเป็นแบบอย่างที่ดี

องค์ความรู้ที่ได้จากการวิจัย

จากการศึกษาทักษะการบริหารอุตสาหกรรมก่อสร้างในศตวรรษที่ 21 ตามหลักผล 4 ของผู้บริหารอุตสาหกรรมก่อสร้าง นิคมอุตสาหกรรมเหมราช RIL จังหวัดระยอง พบองค์ความรู้ที่สามารถสรุปเป็นแผนภาพได้ดังนี้

ภาพที่ 2 องค์ความรู้ที่ได้จากการวิจัย

สรุป

การที่จะทำให้ผู้บริหารได้เรียนรู้และเข้าใจถึงการเปลี่ยนแปลงของโลกในยุคปัจจุบันไปจนถึงโลกยุคอนาคตที่เข้ามาอย่างรวดเร็ว ซึ่งจะส่งผลต่อการบริหารการพัฒนาทั้งภายในองค์กรและการมีส่วนได้ส่วนเสียภายนอกองค์กร ในภาพรวมแล้วเป็นการแสดงให้เห็นว่าการเป็นผู้นำแห่งอนาคตจึงไม่ใช่สิ่งที่ยาก ผู้ที่จะมาเป็นผู้นำหรือเป็นผู้นำแล้วก็ตามถ้าหากมีโอกาสได้เตรียมความพร้อมล่วงหน้าหรือห้วงเวลาแห่งการดำรงตำแหน่งของผู้นำแล้ว ในเรื่องของ การเสริมสร้างพัฒนาทักษะของความเป็นผู้นำย่อมที่จะได้เปรียบ การที่ยืนยันได้ว่าองค์กรมีความเจริญก้าวหน้าและส่งผลไปสู่ความสำเร็จได้นั้น ต้องมีผู้นำที่ทำหน้าที่ไม่ต่างจากแม่ทัพในการบริหารงาน กำหนดวิสัยทัศน์ นโยบาย การวางแผน การควบคุม การจูงใจ การโน้มน้าว ฯลฯ เพื่อให้บุคลากรร่วมมือกันดำเนินงานอย่างเต็มใจและเต็มที่ บุคลากรคาดหวังจะได้รับความมั่นใจว่าอนาคตองค์กรมีความมั่นคงมากหรือน้อย ขึ้นอยู่กับทักษะ ความเป็นผู้นำที่ได้นำเสนอแนวทางการพัฒนาทักษะอีกทาง เพื่อพัฒนาความเป็นผู้นำแห่งอนาคต ให้เกิดมีพฤติกรรมที่พึงประสงค์ต่อการบริหารงาน และช่วยส่งเสริมให้เกิดความสัมพันธ์อันดีกับบุคคลภายในองค์กรผู้ได้บังคับบัญชาเกิดความเชื่อถือ เชื่อมั่น เชื่อฟัง สุข ความสามัคคี ความสำเร็จต่อการพัฒนาองค์กรได้อย่างยั่งยืน ดังนั้นผู้นำที่มีความเข้าใจและเรียนรู้ในเรื่องของทักษะ ความเป็นผู้นำแห่งอนาคตย่อมที่จะมีทักษะในการบริหารตน บริหารคน และบริหารองค์กร ประสบความสำเร็จได้อย่างยั่งยืนสืบไป

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

1.1 ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 1 พบว่า ทักษะการบริหารอุตสาหกรรมการก่อสร้างในศตวรรษที่ 21 ตามหลักพละ 4 ของผู้บริหารอุตสาหกรรมการก่อสร้าง นิคมอุตสาหกรรมเหมราช RIL จังหวัดระยอง โดยภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีการปฏิบัติสูงสุด คือทักษะการดำเนินกลยุทธ์ขององค์กร ตามหลักพละ 4 รองลงมา คือทักษะการเสาะหาและพัฒนาคนเก่ง ตามหลักพละ 4 และทักษะการส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์และสร้างนวัตกรรมใหม่ ตามหลักพละ 4 และทักษะการผลักดันและการจัดการการเปลี่ยนแปลง ตามหลักพละ 4 ตามลำดับ ส่วนด้านที่มีการปฏิบัติต่ำสุด คือ ทักษะการสอนงานและการพัฒนาพนักงานตามหลักพละ 4 ดังนั้น หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรดำเนินการ เพิ่มทักษะของผู้บริหารในยุคแห่งการเปลี่ยนแปลงที่ต้องเผชิญกับการแข่งขันที่รุนแรงอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ให้มีทักษะที่มีความหลากหลายและมีความแตกต่างกันออกไป ขึ้นอยู่กับลักษณะของผู้บริหารแต่ละบุคคล การพัฒนาองค์กรจะเป็นไปตามกลไกและกระบวนการบริหารได้มากน้อยเพียงใด ย่อมขึ้นอยู่กับผู้บริหารที่เป็นปัจจัยสำคัญในการขับเคลื่อนและการพัฒนาองค์กร

1.2 ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 2 พบว่าแนวทางการพัฒนาทักษะการบริหารอุตสาหกรรมการก่อสร้างในศตวรรษที่ 21 ตามหลักพละ 4 ของผู้บริหารอุตสาหกรรมการก่อสร้าง นิคมอุตสาหกรรมเหมราช RIL ทั้ง 5 ด้าน คือ 1. ด้านการผลักดันและการจัดการการเปลี่ยนแปลง ตามหลักพละ 4 ผู้บริหารควรมีความสามารถในการผลักดันองค์กรให้มีการเปลี่ยนแปลงให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นในอนาคต 2. ด้านการเสาะหาและพัฒนาคนเก่ง ตามหลักพละ 4 ผู้บริหารควรมีความสามารถในการเสาะหาและพัฒนาคนเก่งให้เกิดขึ้นให้ได้ เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมขององค์กรในอนาคตที่จะต้องเผชิญกับการแข่งขัน 3. ด้านการส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์และสร้างนวัตกรรมใหม่ตามหลักพละ 4 ผู้บริหารควรมีความสามารถในการส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ มีความสามารถในการส่งเสริมการสร้างนวัตกรรมใหม่ให้เกิดขึ้น จะต้องทำตัวให้เป็นตัวอย่างในเรื่องของความคิดสร้างสรรค์ อีกทั้งยังต้องสนับสนุนและส่งเสริมให้พนักงานในองค์กรคิดและสร้างสรรค์สิ่งใหม่ๆ อยู่เสมอ 4. ด้านการสอนงานและการพัฒนาพนักงาน ตามหลักพละ 4 ผู้บริหารควรมีความสามารถในการสอนงาน และพัฒนาพนักงานให้เกิดความพร้อมที่จะต้องรับมือกับปัญหาต่างๆ และการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคตได้อย่างดี และ 5. การดำเนินกลยุทธ์ขององค์กร ตามหลักพละ 4 ผู้บริหารควรมีความสามารถในการบริหารจัดการและผลักดันแผนกลยุทธ์ต่างๆ ที่ตั้งไว้ให้เกิดขึ้นในความเป็นจริงให้ได้ซึ่งเป็นไปตามหลักพละ 4 ดังนั้น หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรดำเนินการเพิ่มพูนทักษะเพื่อพัฒนาความเป็นผู้นำแห่งอนาคต ให้เกิดมีพฤติกรรมที่พึงประสงค์ต่อการบริหารงาน และช่วยส่งเสริมให้เกิดความสัมพันธ์อันดีกับบุคคลภายในองค์กร ผู้ใต้บังคับบัญชาเกิดความเชื่อถือ เชื่อมั่น เชื่อฟัง ความสุข ความสามัคคีความสำเร็จต่อการพัฒนาองค์กรได้อย่างยั่งยืน

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับทักษะการบริหารอุตสาหกรรมการก่อสร้างในศตวรรษที่ 21 ตามหลักผล 4 ของผู้บริหารอุตสาหกรรมการก่อสร้าง นิคมอุตสาหกรรมเหมราช RIL จังหวัดระยอง และหลักธรรมอื่นๆ ของผู้บริหารอุตสาหกรรมการก่อสร้าง เพราะจะทำให้ได้ข้อมูลที่มีความหลากหลายและรอบด้าน เพื่อใช้เป็นแนวทางในพัฒนาทักษะการบริหารของผู้บริหารให้มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น

2.2 ควรมีการทำวิจัยเกี่ยวกับทักษะการผลักดันและการจัดการการเปลี่ยนแปลง ตามหลักผล 4 ทักษะการเสาะหาและพัฒนาคนเก่ง ตามหลักผล 4 ทักษะการส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์และสร้างนวัตกรรมใหม่ ตามหลักผล 4 ทักษะการสอนงานและการพัฒนาพนักงาน ตามหลักผล 4 และทักษะดำเนินกลยุทธ์ขององค์กร ตามหลักผล 4 เพื่อแก้ปัญหาและเพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผล ในอุตสาหกรรมประเภทอื่น เขตนิคมอุตสาหกรรมเหมราช RIL จังหวัดระยอง ต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- กวี วงศ์พุ่ม. (2535). *ภาวะผู้นำ*. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- จิราภรณ์ เอื้อศิริพรฤทธิ์ และพจนา จันทราส. (2558). *ศึกษาแนวทางการพัฒนาทักษะการบริหารและการปฏิบัติงานตามกระบวนการบริหารจัดการของผู้บริหารระดับต้นในการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา*. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ.
- กังวาน พงศาสนองกุล และศรัณย์ พิมพ์ทอง. (2564). ประสิทธิภาพของโปรแกรมเสริมสร้างภาวะผู้นำที่เป็นเลิศของ ผู้จัดการโครงการก่อสร้างในธุรกิจที่ปรึกษาด้านวิศวกรรมในกรุงเทพมหานคร. *วารสารสุนารีสังคมศาสตร์*, 15(2), 59-74.
- จิราพัชร พงษ์สุนนท์และประพันธ์ ชัยกิจอุไรใจ (2566). อิทธิพลของปัจจัยภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงที่ส่งผลต่อการ จัดการความรู้ของบุคลากรธุรกิจรับเหมาก่อสร้างในเขตกรุงเทพมหานคร. *วารสารบริหารธุรกิจและสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยรามคำแหง*, 6(2), 19-36.
- จุไรภรณ์ วิจักขณวงศ์ เกียรติศักดิ์ สุขเหลืองและสุรพล สุธะพรหม. (2567). การประยุกต์หลักผลธรรมเพื่อเพิ่ม ประสิทธิภาพการบริหารจัดการโครงการจักรยานสาธารณะของกรุงเทพมหานคร. *วารสารสหวิทยาการ นวัตกรรมปริทรรศน์*, 7(2), 83-97.
- พัสกร อุ่นกาศ. (2565). ทักษะความเป็นผู้นำในอนาคตมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยวิทยาลัยสงฆ์เชียงราย.
- ศิริรุ่ง ภัทรเศวต. (2566). การประยุกต์หลักพุทธธรรมกับบริหารงานตามยุทธศาสตร์ของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม. *วารสารสหวิทยาการนวัตกรรมปริทรรศน์*, 6(1), A130-A139
- มกรพัล พันธ์สวัสดิงและชัยวุฒิ จันมา. (2560). การพัฒนาการบริหารตามกระบวนการบริหารและทักษะการบริหาร ของผู้บริหารระดับต้นในธุรกิจประเภทอุตสาหกรรมในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล. *วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยธนบุรี*, 11(24), 9-9.

- ปริญญญา วราสินธุ์ พระครู โสภณวีรานูวัตรและวิชชุกร นาคธน. (2566). การพัฒนาสมรรถนะการปฏิบัติงานตามหลักพละ4 ของบุคลากรเทศบาลตำบลวังหัวอำเภอสรีประจันต์ จังหวัดสุพรรณบุรี. *วารสารวิจัยและวิชาการบวรพัฒน์*, 1(4), R1204-R1204.
- ปุกนิกา มโนรมย์และฉัญนันท์ บุญอยู่. (2564). การรับรู้ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อประสิทธิภาพในการทำงาน ของพนักงานธุรกิจขายวัสดุก่อสร้างขนาดใหญ่ในเขตบางกรวยจังหวัดนนทบุรี: AWARENESS OF TRANSFORMATIONAL LEADERSHIP AFFECTING THE WORK EFFICIENCY OF THE EMPLOYEES OF A LARGE-CONSTRUCTION-MATERIAL SUPPLIER IN BANG KRUI DISTRICT, NONTHABURI PROVINCE. *วารสารวิทยาลัยพาณิชยศาสตร์บูรพาปริทัศน์*, 16(1), 125-138
- จิราพัชร พงษ์สุนนท์และประพันธ์ ชัยกิจอุราใจ (2566). อิทธิพลของปัจจัยภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงที่ส่งผลต่อการ จัดการความรู้ของบุคลากรธุรกิจรับเหมาก่อสร้างในเขตกรุงเทพมหานคร. *วารสารบริหารธุรกิจและสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยรามคำแหง*, 6(2), 19-36.
- ชญณา ศิริภิรมย์. (2566). หลักพละ 4: สำหรับการพัฒนาสมรรถนะของบุคลากรในองค์กร. *วารสารสหวิทยาการนวัตกรรมปริทรรศน์*, 6(2), A1-A11.
- เศรษฐศักดิ์ บัณฑิต. (2566). การบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลตามหลักพละ4 ของผู้บริหารสถานศึกษาคุณภาพ เชียงคานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลยเขต 1. *วารสารสังคมศาสตร์บูรณาการ*, 3(8), 47-59
- อุสา วงศ์ศิริกุล. (2566). การประยุกต์หลักพุทธธรรมเพื่อส่งเสริมสมรรถนะการบริหารงานของสถาบันพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอกระทรวงอุตสาหกรรม. *วารสารสหวิทยาการนวัตกรรมปริทรรศน์*, 6(2), A174-A181.
- Krejcie, R. V. & Morgan, D.W. (1970). Determining sample size for research activity. *Educational and Psychological Measurement*. 30(3), 607-610.

ความสัมพันธ์ระหว่างทักษะการบริหารกับการดำเนินการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา
ของผู้บริหารสถานศึกษา สำนักงานเขตบางกอกน้อย สังกัดกรุงเทพมหานคร

The relationship between administrative skills and operation of the Internal quality
assurance in school in Bangkok Noi District Office under Bangkok.

รุ่งนภา จันทพันธ์¹

Rungnapha Chanthaphan¹

ครู โรงเรียนวัดเจ้าอาาม¹

watchaoarmschool¹

E-mail: ¹rungnapha_pu@hotmail.com

Retrieved 19-03-2024; Revised 18-04-2024; Accepted 20-04-2024

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 3 ประการคือ (1) เพื่อประเมินทักษะการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษา สำนักงานเขตบางกอกน้อย สังกัดกรุงเทพมหานคร (2) เพื่อประเมินการดำเนินการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาของผู้บริหารสถานศึกษา และ (3) เพื่อตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างทักษะการบริหารกับการดำเนินการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาของผู้บริหารสถานศึกษา การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครูในโรงเรียน สำนักงานเขตบางกอกน้อย สังกัดกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2564 จำนวน 136 คน ด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่ายตามสัดส่วนของครู เก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถาม และวิเคราะห์ ข้อมูล ด้วย ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ผลการวิจัย (1) ทักษะการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษา สำนักงานเขตบางกอกน้อย สังกัดกรุงเทพมหานคร โดยรวมอยู่ในระดับมากทั้งโดยรวมและรายด้านประกอบด้วยทักษะด้านเทคนิควิธี ทักษะด้านความคิดรวบยอด และทักษะด้านมนุษยสัมพันธ์ ตามลำดับ (2) การดำเนินการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาของผู้บริหารสถานศึกษา สำนักงานเขตบางกอกน้อย สังกัดกรุงเทพมหานคร อยู่ในระดับมากทั้งโดยรวมและรายด้านประกอบด้วยด้านการรายงาน ด้านการดำเนินการ และด้านการเตรียมการ ตามลำดับ และ (3) ทักษะการบริหารกับการดำเนินการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาของผู้บริหารสถานศึกษา สำนักงานเขตบางกอกน้อย สังกัด กรุงเทพมหานคร มีความสัมพันธ์กันทางบวกในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

คำสำคัญ: ทักษะการบริหาร, การดำเนินการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา, ผู้บริหารสถานศึกษา

Abstract

This research has 3 main objectives. (1) to evaluate administrative skills of school administrators in Bangkok Noi District Office under Bangkok. (2) to evaluate the Internal quality assurance implementation of school administrators in Bangkok Noi District Office under Bangkok. And (3) to check the relationship between the administrative skills and operation of the Internal quality assurance in school in Bangkok Noi District Office under Bangkok. This research is a quantitative research. The population is school teacher in Bangkok Noi District Office under Bangkok. Research methodology by simple random sampling method, the proportions of teacher was applied to select 136 samples. The data collection by questionnaire, then analyzed by percentage, mean, standard deviation and Pearson's correlation coefficient. Research results (1) administrative skills of school administrators in Bangkok Noi District Office under Bangkok Overall, it was at a high level, including three overall and in each aspect, consisting of technical skills, methods conceptual skills and human skills respectively. (2) the internal quality assurance implementation of school administrators in Bangkok Noi District Office under Bangkok Overall, it was at a high level, three overall and in each aspect, including the reporting aspect, operation side and the preparation side respectively. And (3) the administrative skills of school administrators positively correlated with operation of the Internal quality assurance in school in Bangkok Noi District Office under Bangkok at a high level at .01 level of significance statistically.

Keywords: Administrative skills, operation of the Internal quality assurance in school, School administrators

บทนำ

การศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิตสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข เป็นความมุ่งหมายของการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 (แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 (แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 และ(แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ 4) พ.ศ. 2562 และได้กำหนดหลักการสำคัญข้อหนึ่ง คือ ให้มีการกำหนดมาตรฐานการศึกษาและจัดระบบการประกันคุณภาพการศึกษาทุกระดับ ประกอบด้วย ระบบการประกันคุณภาพภายในและระบบการประกันคุณภาพภายนอก โดยให้สถานศึกษาจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพภายในซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการบริหารการศึกษาที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง โดยมีการจัดทำรายงานประจำปีเสนอต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และเปิดเผยต่อสาธารณชน เพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา และเพื่อรองรับการประเมินคุณภาพภายนอก

การประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาจึงมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่ง สำหรับสถานศึกษาทุกแห่ง และถือเป็นส่วนสำคัญของกระบวนการบริหารที่ขาดไม่ได้ ทั้งนี้เพราะว่าการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาจะเป็นขั้นตอนสำคัญที่สะท้อนกลับให้ผู้บริหารสถานศึกษาและบุคลากรในสถานศึกษาได้รับรู้ถึงระดับคุณภาพของสถานศึกษา ซึ่งจะช่วยในการพัฒนาและปรับปรุงคุณภาพของสถานศึกษาให้สูงขึ้น และสามารถแก้ปัญหาได้อย่างถูกต้อง ซึ่งนอกจากจะส่งผลดีต่อบุคลากรของสถานศึกษาทุกคนแล้วยังเป็นการสร้างความเชื่อมั่นให้แก่ผู้ปกครอง ชุมชน และบุคคลที่เกี่ยวข้อง ว่าสถานศึกษามีศักยภาพที่จะจัดการศึกษาที่มีคุณภาพและได้มาตรฐาน ซึ่งทุกสถานศึกษาต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง การดำเนินการประกันคุณภาพภายในของผู้บริหารสถานศึกษา จึงแบ่งได้ 3 ด้าน คือ 1) ด้านการเตรียมการ 2) ด้านการดำเนินการ 3) ด้านการรายงาน โดยสถานศึกษาจะต้องจัดทำแผนพัฒนาการศึกษาที่สอดคล้องกับความมุ่งหมายและหลักการที่กำหนดในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ มาตรฐานการศึกษาและเป้าหมาย กำหนดระยะเวลาการดำเนินการที่ชัดเจน ติดตามผลการดำเนินงานของตนเองอย่างต่อเนื่องและนำผลประเมินมาใช้ปรับปรุงพัฒนาคุณภาพการศึกษา โดยมุ่งหวังให้มีประสิทธิภาพในการบริหารจัดการสถานศึกษาที่เน้นคุณภาพของผู้เรียนเป็นสำคัญ ซึ่งคุณภาพการศึกษาขึ้นอยู่กับความสามารถของผู้บริหารสถานศึกษา ดังนั้นผู้บริหารสถานศึกษาจึงเป็นผู้ที่มีความสำคัญอย่างยิ่งในการบริหารสถานศึกษา แต่การที่ผู้บริหารสถานศึกษาจะสามารถบริหารสถานศึกษาให้มีคุณภาพ และประสิทธิภาพตามนโยบายและตามเกณฑ์มาตรฐานการศึกษา

ส่วนการบริหารสถานศึกษามีผู้ให้ความหมายไว้ว่า เป็นกระบวนการต่าง ๆ ในการดำเนินงานของกลุ่มบุคคลที่ร่วมมือกันให้การศึกษาแก่สมาชิกที่อยู่ในสังคม เพื่อให้เกิดการพัฒนาด้านความรู้ ความสามารถ ทักษะกระบวนการอย่างมีระบบ รวมทั้งพัฒนาพฤติกรรมที่พึงประสงค์เพื่อให้เป็นคนดี และสมาชิกที่ดีของสังคมและประเทศชาติในการบริหารสถานศึกษา ผู้บริหารมีความสำคัญที่จะทำให้การดำเนินงานของสถานศึกษาประสบความสำเร็จและมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล (ปฐมาพร ยอดบุญ, 2559) ซึ่งกระบวนการเหล่านี้จะไม่เกิดขึ้นเลยถ้าผู้บริหารสถานศึกษาไม่มีทักษะในการบริหารสถานศึกษา สถานศึกษาเป็นองค์กรทางการศึกษา ซึ่งแตกต่างจากองค์กรอื่น ๆ การบริหารสถานศึกษา มีจุดประสงค์เพื่อพัฒนานักเรียนเป็นหลัก ดังนั้นผู้บริหาร

สถานศึกษาจะต้องมีทักษะพื้นฐานของ Katz ทั้ง 3 ทักษะ คือ 1) ทักษะด้านเทคนิควิธี (Technical Skill) 2) ทักษะด้านมนุษยสัมพันธ์ (Human Skill) 3) ทักษะด้านความคิดรวบยอด (Conceptual Skill)

ปัจจุบันสภาพสังคมเปลี่ยนแปลงไปทั้งทางด้านเทคโนโลยี เศรษฐกิจ การเมือง รวมไปถึงการศึกษา ก็ต้องมีการเปลี่ยนแปลงพัฒนาให้ทันยุคทันเหตุการณ์ ปัจจุบันเรากำลังเข้าสู่สังคมในศตวรรษที่ 21 จึงมีการเปลี่ยนแปลงเป็นอย่างมาก จึงมีการพัฒนาการศึกษาขึ้น เพื่อให้อนาคตของชาติมีความรู้ความสามารถเท่าเทียมกับชาติอื่น ๆ ดังนั้นการพัฒนาการศึกษาจึงเป็นสิ่งสำคัญ แต่จะพัฒนาการศึกษาได้ก็ต้องอาศัยผู้บริหารสถานศึกษาเป็นบุคคลที่มีอำนาจในการพัฒนาในด้านต่าง ๆ และผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องมีทักษะการบริหารสถานศึกษา ซึ่งสามารถช่วยให้ผู้บริหารสถานศึกษาสามารถพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้มีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผล บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ซึ่งสถานศึกษามีความจำเป็นอย่างมาก ในการสร้างความมั่นใจว่าสถานศึกษาจะดำเนินการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพได้มาตรฐาน สามารถทำให้เด็กได้รับความรู้และทักษะที่ตอบสนองการพัฒนาอย่างยั่งยืน ด้วยกระบวนการศึกษาเกี่ยวกับชีวิตความเป็นอยู่ในอนาคต สิทธิมนุษยชน ความเสมอภาคทางเพศ การสร้างวัฒนธรรมสันติภาพและการไม่ใช้ความรุนแรง การเป็นประชากรโลก การยอมรับความแตกต่างด้านวัฒนธรรมและความเชื่อ และการทำตนให้เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาที่ยั่งยืน โรงเรียนจึงต้องมีการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา เป็นกระบวนการจัดการพัฒนาปรับปรุงผู้เรียนให้มีคุณภาพอย่างต่อเนื่อง

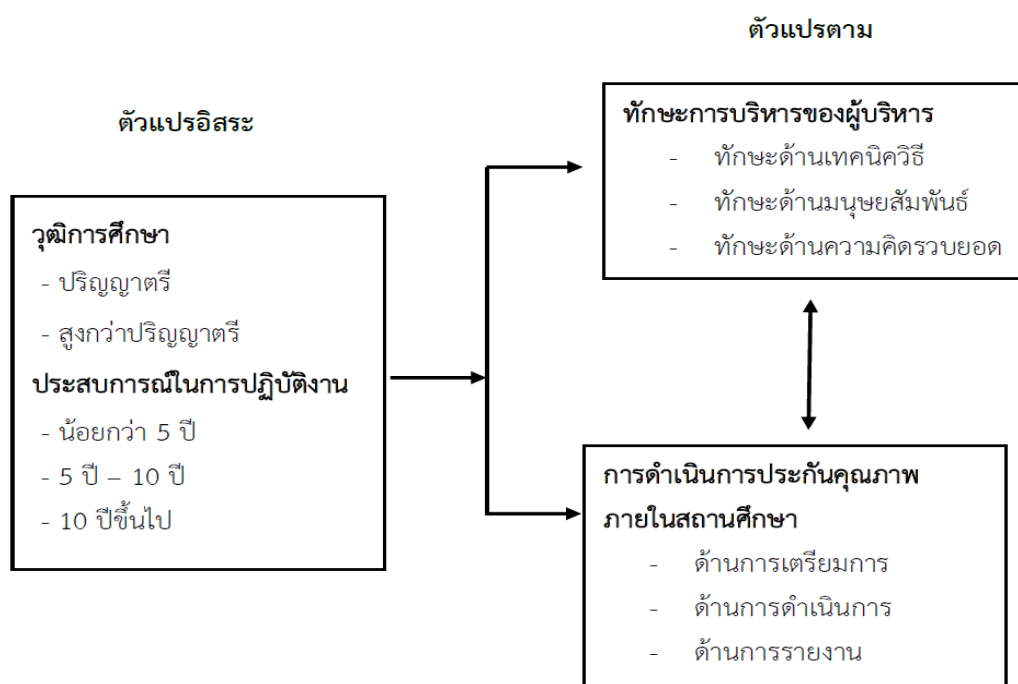
จากความเป็นมาดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงต้องการหาความสัมพันธ์ระหว่างทักษะการบริหารกับการดำเนินการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาของผู้บริหารสถานศึกษา สำนักงานเขตบางกอกน้อย สังกัดกรุงเทพมหานคร

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อประเมินทักษะการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษา สำนักงานเขตบางกอกน้อย สังกัดกรุงเทพมหานครเพื่อศึกษา
2. เพื่อประเมินการดำเนินการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาของผู้บริหารสถานศึกษา สำนักงานเขตบางกอกน้อย สังกัดกรุงเทพมหานคร
3. เพื่อตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างทักษะการบริหารกับการดำเนินการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาของผู้บริหารสถานศึกษา สำนักงานเขตบางกอกน้อย สังกัดกรุงเทพมหานคร

กรอบแนวคิดการวิจัย

ผู้วิจัยได้ศึกษาจากแนวคิดเกี่ยวกับทักษะของผู้บริหารสถานศึกษา ผู้วิจัยได้สังเคราะห์จากแนวคิดของ Sergiovanni (1983), Drake & Roe (1986), Robert L. Katz. (1974), ทองทิพภา วิริยะพันธุ์ (2550), สุนทร โคตรบรรเทา (2551), ธนพัฒน์ อภัยโส (2558), ธนพร มากระจัน (2558), ปฐมาพร ยอดบุญ (2559), ชนิตา พลายแก้ว (2562), พรพิมล แก้วอุทิศน์ (2563) เพื่อให้ได้ข้อสรุปเป็นตัวแปรทักษะของผู้บริหารสถานศึกษา ดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการโดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง เพื่อนำไปวิเคราะห์ข้อมูล ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูในโรงเรียนสำนักงานเขตบางกอกน้อย สังกัดกรุงเทพมหานคร ทั้งหมด 15 โรงเรียนในปีการศึกษา 2564 จำนวน 207 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ จำนวน 136 คน โดยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างจากตารางของเครจซี่และมอร์แกน จากนั้นใช้การสุ่มอย่างง่ายตามสัดส่วนของครู สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าเฉลี่ย ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างทักษะการบริหารกับการดำเนินการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาของผู้บริหารสถานศึกษา สำนักงานเขตบางกอกน้อย สังกัดกรุงเทพมหานคร ปรากฏผลดังนี้

1. ทักษะการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษา สำนักงานเขตบางกอกน้อย สังกัดกรุงเทพมหานคร โดยรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมากทุกด้าน และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าทักษะการบริหารของผู้บริหารอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปน้อย อันดับแรก คือ ทักษะด้านเทคนิควิธี รองลงมา คือ ทักษะด้านความคิดรวบยอด และทักษะด้านมนุษยสัมพันธ์ ตามลำดับ ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ระดับและลำดับทักษะการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษา สำนักงานเขตบางกอกน้อย สังกัด กรุงเทพมหานคร โดยรวม (n=136)

ทักษะการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษา	$\bar{x}$	SD	ระดับ	ลำดับ
1. ด้านเทคนิควิธี	4.09	0.69	มาก	1
2. ด้านมนุษยสัมพันธ์	4.06	0.77	มาก	3
3. ด้านความคิดรวบยอด	4.07	0.70	มาก	2
รวม	4.07	0.72	มาก	

2. การดำเนินการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาของผู้บริหารสถานศึกษา สำนักงานเขตบางกอกน้อย สังกัดกรุงเทพมหานคร โดยรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมากทุกด้าน และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า มีการดำเนินการอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปน้อย อันดับแรก คือ ด้านการรายงาน รองลงมา คือ ด้านการดำเนินการ และด้านการเตรียมการ ตามลำดับ ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ระดับและลำดับการดำเนินการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาของผู้บริหารสถานศึกษา สำนักงานเขตบางกอกน้อย สังกัดกรุงเทพมหานคร โดยรวม (n=136)

การดำเนินการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา	$\bar{x}$	SD	ระดับ	ลำดับ
1. ด้านการเตรียมการ	4.08	0.80	มาก	3
2. ด้านการดำเนินการ	4.13	0.71	มาก	2
3. ด้านการรายงาน	4.15	0.69	มาก	1
รวม	4.12	0.73	มาก	

3. ทักษะการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษามีความสัมพันธ์กันทางบวกในระดับสูงกับการดำเนินการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างทักษะการบริหารกับการดำเนินการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาของผู้บริหารสถานศึกษา สำนักงานเขตบางกอกน้อย สังกัดกรุงเทพมหานคร

ทักษะการบริหารของผู้บริหารโรงเรียน	การดำเนินการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา			
	ด้านการเตรียมการ	ด้านการดำเนินการ	ด้านการรายงาน	ผลรวมการประกันคุณภาพภายใน
1. ด้านเทคนิควิธี	.790**	.760**	.614**	.768**
2. ด้านมนุษยสัมพันธ์	.846**	.796**	.713**	.835**
3. ด้านความคิดรวบยอด	.834**	.839	.739**	.854**
ผลรวมทักษะการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษา	.872**	.845**	.730**	.867**

**p ≤ .01

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างทักษะการบริหารกับการดำเนินการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาของผู้บริหารสถานศึกษา สำนักงานเขตบางกอกน้อย สังกัดกรุงเทพมหานคร สามารถอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยได้ ดังนี้

1. จากผลการวิจัย พบว่า ระดับทักษะการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษา สำนักงานเขตบางกอกน้อย สังกัดกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าทักษะการบริหารของผู้บริหารอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยทักษะด้านเทคนิควิธี อยู่ในอันดับสูงสุด รองลงมาคือ ทักษะด้านความคิดรวบยอด และทักษะด้านมนุษยสัมพันธ์ ตามลำดับ ทั้งนี้เนื่องจากผู้ที่ดำรงตำแหน่ง ผู้บริหารสถานศึกษา จำเป็นต้องมีการปฏิบัติงานในสถานศึกษา มีทักษะและกระบวนการคิดเพื่อพัฒนา รวมไปถึงการแก้ปัญหาในสถานศึกษา ที่สอดคล้องกับคุณสมบัติของผู้ที่มีสิทธิเข้ารับการคัดเลือกบุคคลเพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษา ตามหลักเกณฑ์ และวิธีการคัดเลือกบุคคลเพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษา ส่งผลให้ทักษะการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษาอยู่ในระดับมากทุกด้าน ซึ่งสอดคล้องกับปฐมาพร ยอดบุญ (2559) ที่ได้ศึกษาทักษะการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดสระบุรี ที่พบว่า ทักษะการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษาในภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก โดยทักษะทางด้านเทคนิค ทักษะทางด้านมนุษยสัมพันธ์ และทักษะทางด้านความรู้ความเข้าใจ ตามลำดับ และสอดคล้องกับชนิตา พลายแก้ว (2562) ที่ได้ศึกษาทักษะการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการดำเนินงานตามมาตรฐานการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาราชบุรี เขต 2 ที่พบว่าทักษะการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษาโดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก โดยทักษะด้านความคิดรวบยอด ทักษะด้านการประเมินผล ทักษะด้านเทคนิค ทักษะด้านการเป็นผู้นำ ทักษะด้านการศึกษา ทักษะด้านมนุษยสัมพันธ์ และทักษะด้านการบริหารทรัพยากร

มนุษย์ตามลำดับ รวมทั้งสอดคล้องกับศศิตา เพลินจิต (2558) ที่ได้ศึกษาทักษะการบริหารในศตวรรษที่ 21 ของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครปฐม เขต 1 พบว่า ทักษะการบริหารในศตวรรษที่ 21 ของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในภาพรวมอยู่ในระดับมาก

2. จากผลการวิจัยพบว่า ระดับการดำเนินการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาของผู้บริหารสถานศึกษา สำนักงานเขตบางกอกน้อย สังกัดกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า การดำเนินการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาของผู้บริหารสถานศึกษาอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยด้านการรายงาน อยู่ในอันดับสูงสุด รองลงมาคือ ด้านการดำเนินการ และด้านการเตรียมการตามลำดับ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการดำเนินการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา เป็นการดำเนินการตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 (แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 (แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 และ(แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ 4) พ.ศ. 2562 มาตรา 47 ให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของการศึกษาขั้นพื้นฐาน และการศึกษาระดับอุดมศึกษา ประกอบด้วยระบบการประกันคุณภาพภายใน และระบบการประกันคุณภาพภายนอก และมาตรา 48 ให้หน่วยงานต้นสังกัดและสถานศึกษาจัดให้มีระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา และให้ถือว่าการประกันคุณภาพภายในเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง โดยมีการจัดทำรายงานประจำปีเสนอต่อหน่วยงานต้นสังกัด หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และเปิดเผยต่อสาธารณชน เพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา และเพื่อรองรับการประกันคุณภาพภายนอก สอดคล้องกับผลการวิจัยของวรวัชรักษ์ บุญนอก (2559) ที่ได้ทำการวิจัยแนวทางพัฒนาการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษาภายในโรงเรียนกลุ่มพนาธิราช จังหวัดอุทัยธานี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 42 พบว่าปัญหาการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง สอดคล้องกับฉัตรชัย สิงห์สถิต (2558) ที่ได้ทำการวิจัยการศึกษาสภาพการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 41 พบว่า การดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 41 ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับสุ่มพนา อ่องจาปา (2561) ที่ได้ทำการวิจัยการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนขนาดเล็ก จังหวัดระยอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 พบว่า อยู่ในระดับมาก

3. จากผลการวิจัยพบว่า ทักษะการบริหารสถานศึกษามีความสัมพันธ์กันทางบวกในระดับสูงกับการดำเนินการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาของผู้บริหารสถานศึกษา สำนักงานเขตบางกอกน้อย สังกัดกรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐาน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารให้ความสำคัญกับการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาจึงทำให้โรงเรียนประสบผลสำเร็จในการบริหารงาน ให้บรรลุวัตถุประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพจะต้องมีทักษะในการบริหารงานอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล โดยเฉพาะอย่างยิ่งในปัจจุบันเป็นยุคแห่งการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในหลาย ๆ ด้าน เช่น ด้านเทคโนโลยีการสื่อสาร ด้านสังคม ด้านเศรษฐกิจ ด้านการเมืองการปกครอง เป็นต้น ซึ่งมีผลกระทบต่อการจัดการศึกษา และการบริหารการศึกษา ผู้บริหารจำเป็นต้องมีความรู้ ความสามารถ ต้องรู้จักใช้ทั้งศาสตร์และศิลป์ในการบริหารงานเพื่อให้เกิดประสิทธิผลสูงสุด การวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับงานของอุไรวรรณ รักยิ้ม (2558) ที่ได้ทำ

การวิจัยความสัมพันธ์ระหว่างทักษะการบริหารกับการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 1 พบว่าทักษะการบริหารพื้นฐานมีความสัมพันธ์ทางบวกอยู่ในระดับสูงมากกับการประกันคุณภาพ ภายในของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งโดยภาพรวมและรายด้าน และสอดคล้องกับธนวัฒน์ อภัยโส (2558) ที่ได้ทำการวิจัยความสัมพันธ์ระหว่างทักษะการบริหารกับการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษาตามกระบวนการ PDCA ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 พบว่า ทักษะการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษามีความสัมพันธ์ในระดับสูงกับการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษาตามกระบวนการ PDCA อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งโดยภาพรวมและรายด้าน

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างทักษะการบริหารกับการดำเนินการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาของผู้บริหารสถานศึกษา สำนักงานเขตบางกอกน้อย สังกัดกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยขอเสนอแนะดังนี้

ข้อเสนอแนะสำหรับนำผลการวิจัยไปใช้

- 1) จากผลการวิจัย ผู้บริหารสถานศึกษา ครู บุคลากรทางการศึกษาและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกระดับควรให้ความสนใจด้านการรายงานผลการประเมินคุณภาพภายใน เพื่อนำผลไปพัฒนาให้การดำเนินงานประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาไปใช้เพื่อรองรับการประเมินคุณภาพภายนอกต่อไป
- 2) จากผลการวิจัย ผู้บริหารสถานศึกษา ครู บุคลากรทางการศึกษา และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกระดับควรให้ความสำคัญในการพัฒนาตนเองในทักษะด้านต่าง ๆ โดยเฉพาะทักษะด้านเทคนิควิธี ทักษะด้านความคิดรวบยอด และทักษะด้านมนุษยสัมพันธ์ ซึ่งเป็นทักษะที่จำเป็นต่อการบริหารสถานศึกษา
- 3) สำนักงานเขตบางกอกน้อย สังกัดกรุงเทพมหานครควรนำผลการวิจัยไปเป็นสารสนเทศในการวางแผนการดำเนินงานและพัฒนาการดำเนินงานประกันคุณภาพภายใน เพื่อรองรับการประเมินคุณภาพภายนอกต่อไป

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

- 1) ควรมีการศึกษาทักษะการบริหารที่มีความสัมพันธ์กับภารกิจของสถานศึกษาเป็นรายด้าน เช่น ความเป็นผู้นำทางด้านวิชาการ ความเป็นผู้นำทางด้านบุคลากร ความเป็นผู้นำทางด้านงบประมาณ และความเป็นผู้นำทางด้านการบริหารทั่วไป
- 2) ควรมีการศึกษาถึงทักษะการบริหารสถานศึกษากับการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาตามความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้เสียทางการศึกษา เพื่อนำไปใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนาผู้บริหารสถานศึกษาต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- ไกรยุทธ อุ่นแก้ว. (2562). สภาพและปัญหาการใช้ทักษะการบริหารการศึกษาในศตวรรษที่ 21 ของผู้บริหารสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 3. (วิทยานิพนธ์). สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- ข้อมูลทางบรรณานุกรมของหอสมุดแห่งชาติ พจนานุกรมไทย ฉบับทันสมัย. (2543). ซีเอ็ดยูเคชั่น. สืบค้นจาก <https://campus.campus-star.com/jobs/126849.html>, 19 กุมภาพันธ์ 2564.
- ฉัตรชัย สิงห์สถิต. (2558). การศึกษาสภาพการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 41. (การค้นคว้าอิสระ). สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.
- ชนิตา พลายแก้ว. (2562). ทักษะการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการดำเนินงานตามมาตรฐานการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาราชบุรีเขต 2. (วิทยานิพนธ์). สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม.
- ธนวัฒน์ อภัยโส.(2558). ความสัมพันธ์ระหว่างทักษะการบริหารกับการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษาตามกระบวนการ PDCA ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครพนม เขต 2. วารสารมหาวิทยาลัยนครพนม,5(2).
- ปฐมาพร ยอดบุญ. (2559). ทักษะการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดสระบุรี. (การค้นคว้าอิสระ) สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์จังหวัดปทุมธานี.
- พรพิมล แก้วอุทัย. (2563). ทักษะการบริหารในศตวรรษที่ 21 ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 3 ตามทัศนะของครู. (วิทยานิพนธ์). สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.
- วรณัฐรักษ์ บุญนอก. (2559). แนวทางพัฒนาการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษาภายในโรงเรียน กลุ่มพนารักษ์ จังหวัดอุทัยธานี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 42. (วิทยานิพนธ์). สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.
- สมัทนา อ่องจำปา. (2561). การดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษา ภายในของโรงเรียนขนาดเล็ก จังหวัดระยอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18. (วิทยานิพนธ์). สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2554). การจัดระบบบริหารและสารสนเทศภายในสถานศึกษา ตาม กฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2553. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกระทรวงศึกษาธิการ. (2554). การประเมินคุณภาพภายในตามมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา ตามกฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2553. โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.

- สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. (2543). *การประกันคุณภาพการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ*. กรุงเทพฯ: ห้างหุ้นส่วนจำกัด เจ.เอ็น.ที.
- สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. (2546). *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาแห่งชาติ.
- อุไรวรรณ รักยิ้ม. (2558). *ความสัมพันธ์ระหว่างทักษะการบริหารกับการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 1. (การค้นคว้าอิสระ)*. สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี.
- Katz, Robert L. (1983). Skill of effective administration. Harvard Business Review. Executive Success Marking it in Management, 32, 91-94.

การจัดการเชิงกลยุทธ์ของโรงแรมระดับขนาด 3 – 4 ดาว ในอำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี
Strategic Management of 3-4 Star Hotels in CHA-AM, Phetchaburi.

ศิริพร หอมคง¹

Siriporn Homkong¹

นักวิชาการอิสระ¹

independent academic¹

E-mail: ¹ Homkong.siriporn@gmail.com

Retrieved 18-03-2024; Revised 11-04-2024; Accepted 20-04-2024

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 3 ประการ (1) เพื่อประเมินผลการจัดการเชิงกลยุทธ์ของโรงแรมขนาดระดับ 3-4 ดาว ในเขตพื้นที่อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี (2) เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการเชิงกลยุทธ์ของโรงแรมขนาดระดับ 3-4 ดาว ในเขตพื้นที่อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี (3) เพื่อนำเสนอแบบจำลองการจัดการเชิงกลยุทธ์ของโรงแรมขนาดระดับ 3-4 ดาว ในเขตพื้นที่อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยแบบผสมผสาน การวิจัยเชิงคุณภาพ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน 13 คน ได้แก่ เจ้าของกิจการ ผู้จัดการทั่วไปและผู้จัดการฝ่ายของการจัดการเชิงกลยุทธ์ของโรงแรมขนาดระดับ 3-4 ดาว ในเขตพื้นที่อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี ผู้บริหารระดับกลาง และระดับสูงของการจัดการเชิงกลยุทธ์ของโรงแรมขนาดระดับ 3-4 ดาว ในเขตพื้นที่อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี เก็บข้อมูลโดยใช้การสัมภาษณ์เชิงลึก และวิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์แก่นสาระ การวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน ได้แก่ นักท่องเที่ยวที่รวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว

ผลการวิจัย (1) ด้านการจัดการเชิงกลยุทธ์ของโรงแรมขนาด 3-4 ดาว ในพื้นที่อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี การจัดการเชิงกลยุทธ์ของธุรกิจโรงแรมขนาด 3-4 ดาว ในอำเภอชะอำ เป็นธุรกิจแบบครอบครัว เจ้าของธุรกิจเป็นผู้ตัดสินใจและมีอำนาจเบ็ดเสร็จในการจัดการเชิงกลยุทธ์ มีความคล่องตัวในการบริหารจัดการสูง แต่อาจขาดความคิดเห็นรอบด้าน (2) ด้านการนำเสนอแนวทางการจัดการเชิงกลยุทธ์ของโรงแรมขนาด 3-4 ดาว พบว่า แนวทางการจัดการเชิงกลยุทธ์ ผู้บริหารควรมีภาวะผู้นำสูง วิสัยทัศน์ในการจัดการธุรกิจที่เน้นความอยู่รอดในทุกสภาวะการเปลี่ยนแปลง กลยุทธ์การจัดการทรัพยากรมนุษย์ ที่เน้นการรักษาบุคลากรให้อยู่ในองค์กร กลยุทธ์การตลาดในเชิงนวัตกรรมที่อาศัยเทคโนโลยีข่าวสารข้อมูลและกลยุทธ์การเปลี่ยนแปลงเพื่อสร้างความประทับใจให้ลูกค้า กลยุทธ์การเติบโตขององค์กรตามหลักสมดุล

คำสำคัญ: การจัดการเชิงกลยุทธ์โรงแรมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม,การจัดการเชิงกลยุทธ์การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน, การจัดการเชิงกลยุทธ์, โรงแรมระดับ 3-4 ดาว, อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี

Abstract

This research has 3 objectives: (1) to evaluate the strategic management of 3–4star hotels in Cha-am, Phetchaburi, (2) to analyze the relationship between factors affecting the strategic management of 3–4 star hotels in Cha-am, Phetchaburi (3). To present a strategic management model of 3–4 star hotels in Cha-am, Phetchaburi. Journal on Green Hotels Management Strategy for Sustainable Tourism Development. There are studies, Theories and Environment Policy measures related to Tourism and Hospitality, Strategic Management and guidelines for Sustainable Tourism. Green Service is a comprehensive such as hotel design, Energy-saving, Conservation of resources and Waste Management, Community, Public and Private sector agencies in society, culture and economics. Is a guideline to solve environmental management problems and hotel business development of Green Service. Which can be utilized appropriately in accordance with the actual operation and operation. Base components there are 4 events; 1) Strategic Analysis 2) Strategic Planning 3) Strategic Implementation 4) Strategic Control and Evaluation all events have relationships and Sustainable Tourism process as a base. Result is using Resource Sustainable, Reducing Over-Consumption and Waste, Maintain Diversity, Integrating Tourism into Planning and Supporting Local. In the future Green Service, there are environmentally friendly to Sustainable Tourism Development

This research is a combination of studies. Qualitative research 13 key contributors: business owners; General Manager and Manager of Medium-sized Resorts in the Western Region Middle and senior management of medium-sized resorts Collect data using in-depth interviews and analyze data by analyzing essence. Quantitative research A sample of 400 people, including tourists, collected data using questionnaires.

Statistics used to analyze data include frequency, percentage, average, standard deviation. T-value test One-way analysis of variance (1) Strategic management evaluation found that it affects 3-4-star hotels in Cha-am, Phetchaburi province (2) Analysis of the relationship between factors affecting success It was found that it was statistically significant positive in a 3-4 star hotels in Cha-am, Phetchaburi Province. (3) In terms of strategic management model, it was found that the success of management consists of human resources, management skills, political factors, management Strategy, Economic Conditions. Social Conditions 3-4 star Hotels in Cha-am, Phetchaburi.

Keywords: Strategic management Eco-friendly Hotels, Strategic Management, 3-4 star hotels, Cha-am District Phetchaburi Province

บทนำ

โรงแรมและที่พัก เป็นคู่ขนานกับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวได้แก่ ธุรกิจ โรงแรมและที่พัก หลากหลายประเภท และธุรกิจที่พักแรมในระดับ 3 และ 4 ดาวเป็นธุรกิจประเภทหนึ่งที่พัฒนาจนได้รับความนิยมแพร่หลายในหมู่ นักท่องเที่ยว ดังนั้นการพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการของ หมายถึง โรงแรมและที่พักจึงมีความสำคัญอย่างยิ่งสำหรับประเทศไทยซึ่งอุดมด้วยต้นทุนทางการท่องเที่ยวอันเป็นเอกลักษณ์โดดเด่นในการสร้างรายได้เข้าประเทศพัฒนาชุมชนให้เข้มแข็ง และดำรงคุณค่าความยั่งยืนให้แก่ วัฒนธรรมอันเป็นมรดกของชาติบ้านเมือง ของการท่องเที่ยวไทยในสายตาโลก ดำเนินกลยุทธ์ทางการตลาดทั้ง เชิงรับและเชิงรุกในตลาดเป้าหมายทั้งตลาดศักยภาพเดิมและตลาดใหม่ โดยมุ่งเน้นนักท่องเที่ยวคุณภาพเพื่อให้ สอดคล้องกับกิจกรรมการท่องเที่ยวที่มุ่งเน้นให้เกิดความคุ้มค่าต่อประสบการณ์มากกว่าการท่องเที่ยวที่คุ้มค่า เงิน รวมทั้งสนับสนุนให้คนไทยเดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศมากขึ้นเพื่อลดการพึ่งพิงตลาดต่างประเทศ พัฒนาทักษะฝีมือบุคลากรในภาคบริการและการท่องเที่ยว จัดฝึกอบรมมัคคุเทศก์ภาษาต่างประเทศทั่วประเทศ และพัฒนาระบบคมนาคมขนส่งให้เกิดความเชื่อมโยงกันเป็นโครงข่ายทั้งทางบก ทางน้ำ และทางอากาศตาม ศักยภาพของพื้นที่ เชื่อมโยงกับกิจกรรมการท่องเที่ยวตามความต้องการของตลาด (สำนักงานคณะกรรมการ พัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2559)

นอกเหนือจากจุดแข็งของอุตสาหกรรมโรงแรมและท่องเที่ยวของประเทศไทยที่อุดมด้วยทรัพยากร การท่องเที่ยวที่หลากหลายและขนบธรรมเนียม วัฒนธรรม แล้วประเทศไทยยังมีจุดที่แข็งแกร่งสำหรับการ ท่องเที่ยวได้แก่ อุตสาหกรรมโรงแรม ที่พักและบริการ ที่ประเทศไทยได้มีพัฒนาการและการขยายตัวของธุรกิจ ดังกล่าวอย่างต่อเนื่อง ธุรกิจโรงแรมและที่พัก เป็นธุรกิจเกี่ยวเนื่องที่มีความเชื่อมโยงกับการท่องเที่ยว และ อุตสาหกรรมบริการ ซึ่งเป็นหนึ่งในภาคบริการที่มีบทบาทสำคัญ ต่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ ที่ทวีความสำคัญเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง จาก การขยายตัวของจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติ โดยเฉพาะจากกลุ่ม ประเทศบราซิล รัสเซีย อินเดีย และจีน (BRIC) ที่เพิ่มขึ้นตามการขยายตัวทางเศรษฐกิจ ทำให้ธุรกิจการ ท่องเที่ยวของทุกภูมิภาคทั่วโลกเติบโตอย่างรวดเร็ว องค์การการท่องเที่ยวโลกแห่งสหประชาชาติ (UNWTO) คาดการณ์จำนวนนักท่องเที่ยวโลกในปี 2030 จะเพิ่มขึ้นเป็น 1,800 ล้านคน โดยภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิกจะ เป็นภูมิภาคที่มีอัตราการขยายตัวสูงที่สุด

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อประเมินการจัดการเชิงกลยุทธ์ของโรงแรมระดับขนาด 3-4 ดาวในชะอำ จังหวัดเพชรบุรี
2. เพื่อวิเคราะห์สภาพแวดล้อมของการจัดการเชิงกลยุทธ์ของโรงแรมระดับขนาด 3-4 ดาว ในชะอำจังหวัดเพชรบุรี
3. เพื่อเสนอแนวทางการจัดการเชิงกลยุทธ์ของโรงแรมระดับขนาด 3-4 ดาวในชะอำ จังหวัดเพชรบุรี

สมมติฐานการวิจัย

1. การจัดการเชิงกลยุทธ์ของโรงแรมระดับขนาด 3-4 ดาวในชะอำ จังหวัดเพชรบุรี อยู่ในระดับมาก

2. สภาพแวดล้อมของการจัดการเชิงกลยุทธ์ของโรงแรมระดับขนาด 3-4 ดาวในชะอำ จังหวัดเพชรบุรี จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ไม่มีความแตกต่างกัน
3. แนวทางการจัดการเชิงกลยุทธ์ของโรงแรมระดับขนาด 3-4 ดาวในชะอำ จังหวัดเพชรบุรี เป็นเชิงบวก

การทบทวนวรรณกรรม

ผู้วิจัยได้ศึกษาวรรณกรรม เอกสาร แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

การจัดการเชิงกลยุทธ์เป็นการบริหารอย่างมีระบบที่ต้องอาศัยวิสัยทัศน์ของผู้นำองค์กรเป็นส่วนประกอบ และอาศัยการวางแผนอย่างมีขั้นตอน เนื่องจากการบริหารกลยุทธ์เป็นการบริหารองค์รวม ผู้นำที่มีความสามารถจะต้องอาศัยกลยุทธ์ในการจัดการองค์การที่มีประสิทธิภาพเหมาะสมกับองค์การ และสามารถนำไปปฏิบัติได้จริงไม่ล้มเหลว เนื่องจากกลยุทธ์ที่ดีแต่ล้มเหลวจะไม่สามารถนำความสำเร็จมาสู่องค์การได้ ดังนั้นทั้งกลยุทธ์และนักบริหารที่เป็นผู้ตัดสินใจเลือกใช้กลยุทธ์และนำกลยุทธ์ไปปฏิบัติจึงมีความสำคัญเท่าเทียมกัน

ความหมายของกลยุทธ์และการจัดการเชิงกลยุทธ์ ความหมายของกลยุทธ์ คำว่า “กลยุทธ์” หรือ “Strategy” หมายถึง การรบที่มีเล่ห์เหลี่ยมวิธีการต้องใช้กลอุบายต่าง ๆ เล่ห์เหลี่ยมในการต่อสู้ กลยุทธ์ เป็นศัพท์ที่มีกำเนิดในทางทหารใช้เป็นกระบวนการเอาชนะในสงครามด้วยวิธีรับทางการทหาร (พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิต พ.ศ. 2542) คำว่า Strategy มาจากภาษากรีกว่า Stratos หมายความว่า Mission of General หรือ กิจของนายพล ปัจจุบันได้ถูกนำมาปรับใช้เพื่อการนำองค์การไปสู่ความสำเร็จ ด้วยการสร้างความหลากหลายของวิธีการดำเนินงานที่มั่นใจได้ว่าจะนำไปสู่ความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ขององค์การ (Certo and Peter, 1991) เป็นแผนของผู้บริหารระดับสูงที่จะนำไปสู่ผลลัพธ์ต่าง ๆ ที่สอดคล้องกับภารกิจและเป้าประสงค์ขององค์การ (Wright and Other, 1992) กลยุทธ์คือ การตัดสินใจและการกระทำเพื่อนำไปสู่เป้าหมายโดยตรงจากการใช้ทรัพยากรและศักยภาพเพื่อสร้างโอกาสและป้องกันภัยอันตรายต่าง ๆ ขององค์การ (Mary Coulter, 2005) กลยุทธ์เป็นแผนแม่บทหรือแผน ปฏิบัติการที่มีความสำคัญสำหรับองค์การเพื่อใช้ในการกำหนดทิศทางในการดำเนินงานให้บรรลุ เป้าหมาย และเกิดประโยชน์ในการแข่งขัน (Schermerhorn, 2002) ให้ความหมายเกี่ยวกับกลยุทธ์ว่า กลยุทธ์คือ วิธีการที่ทำให้้องค์การสามารถทำการแข่งขันได้อย่างแท้จริง (Stanley c. Abraham, 2006) เป็นวัตถุประสงค์ระยะยาวที่จะทำให้ ประสบความสำเร็จ (Fred R. David, 2012)

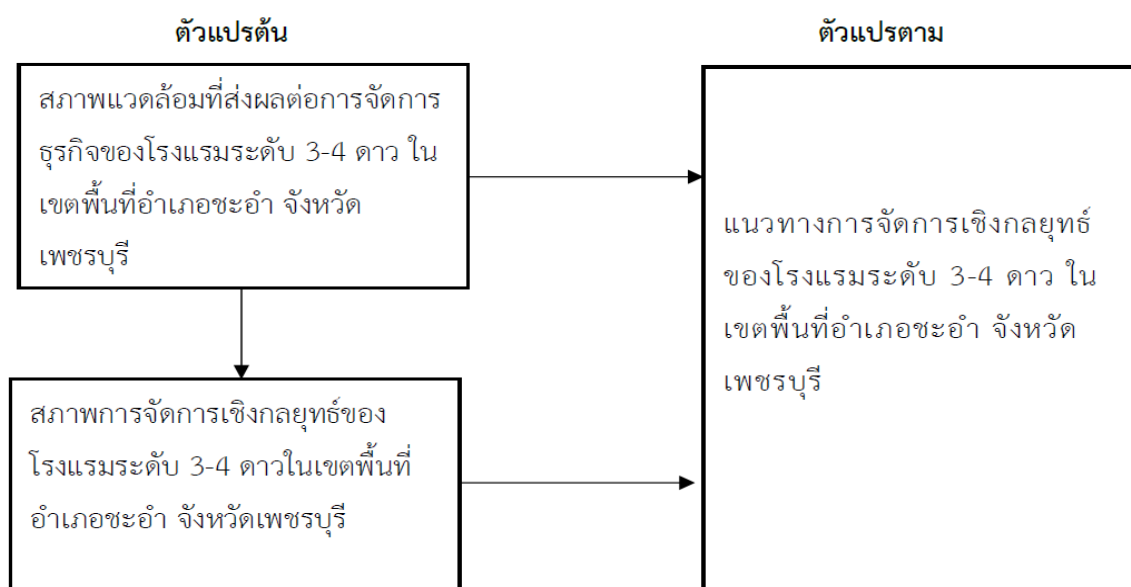
สรุปได้ว่า กลยุทธ์ (Strategy) หมายถึง รูปแบบ แผนการ หรือแนวทางเพื่อนำทางองค์การ ไปสู่ความสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้ ความหมายของการบริหารเชิงกลยุทธ์ คำว่า ”Strategy” มาจากคำว่า “Strategies” ในภาษากรีกที่เกิดจากคำว่า “Stratus” ซึ่งหมายถึง “Army” หรือ “กองทัพ” ผสมกับคำว่า “Ageing” ซึ่งหมายถึง “Lead” หรือ “นำหน้า” ซึ่งในทางบริหารได้ตีความหมาย “Leading the Total Organization” ทั้งนี้การบริหารองค์กรก็เปรียบเสมือน กับการนำกองทัพไปสู่รบโดยสิ่งสำคัญที่สุดของการสู้รบก็คือ “การมุ่งที่จะต้องชนะ” (Emphasizes Winning) โดยผู้นำจะต้องเป็นผู้กำหนดแผนยุทธศาสตร์ในการสู้รบ (ขับเคลื่อนองค์กร) ไปสู่เป้าหมายที่ตั้งเอาไว้เช่น การชนะสงคราม (หรือเป้าหมายต่างขององค์กร) (พิริยะผล พิรุฬห์, 2552)

Louis Allen (1985) กล่าวว่า ทฤษฎีการจัดการประกอบด้วยหลักการจัดการ 4 อย่าง ได้แก่ Planning Organizing Leading และ Controlling (หรือ POLC) โดย Louis Allen อธิบายหลักการจัดการ POLC ไว้ดังนี้

1. การวางแผน (Planning) เพื่อกำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายขององค์กร และวางแผนทางปฏิบัติเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย โดยการวิเคราะห์และคาดการณ์สภาวะในอนาคตได้อย่างมีประสิทธิภาพ
2. การจัดองค์การ (Organizing) คือการจัดระเบียบบุคคลและทรัพยากร ที่จำเป็นในการดำเนินการตามแผนการจัดการ ควรคำนึงถึงทรัพยากรและสิ่งอำนวยความสะดวกทางกายภาพที่มี เพื่อเพิ่มผลตอบแทนสูงสุดโดยมีค่าใช้จ่ายขั้นต่ำ
3. การนำ (Leading) ผู้นำเกี่ยวข้องกับกรณีที่มีอิทธิพลในการสร้างสถานการณ์เพื่อการตอบสนองร่วมกัน และการจูงใจให้ผู้คนร่วมมือกันปฏิบัติงานเพื่อบรรลุเป้าหมายขององค์กรร่วมกัน
4. การควบคุม (Controlling) การควบคุมเกี่ยวข้องกับการวัดประสิทธิภาพตามเป้าหมายและแผน และช่วยแก้ไขการดำเนินงานให้บรรลุผลตามแผนที่กำหนด

กรอบแนวคิดการวิจัย

ผู้วิจัยได้พัฒนารอบแนวคิดมาจากการบูรณาการแนวคิดและทฤษฎีการจัดการ POLC ของ Louis Allen, 1958 ที่ประกอบด้วย การวางแผน (Planning) การจัดองค์การ (Organizing) การนำ (Leading) และการควบคุม (Controlling) มากำหนดกรอบแนวคิดในการศึกษา ดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ การวิจัยเชิงคุณภาพ ที่ประกอบด้วย การวิจัยเอกสารที่ผู้วิจัยทำการศึกษาจาก เอกสาร การจัดการการท่องเที่ยว และ เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องรวมถึง ตำราต่าง ๆ หรือข่าวสารจากสื่อทั้งสิ่งพิมพ์ โทรทัศน์ และอินเทอร์เน็ต มาประกอบการศึกษาวิจัย เชิงเอกสาร เมื่อได้ข้อสรุปจากการวิจัยเชิงเอกสาร แล้ว ผู้วิจัยจะทำการศึกษาวิจัยสอบถามผลที่ได้รับจากการศึกษาเอกสารด้วยการ ศึกษาวิจัยจากการสัมภาษณ์ ผู้มีส่วนได้เสียหรือผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการการท่องเที่ยวโดยเฉพาะอุตสาหกรรมโรงแรม ผู้ประกอบการ ผู้ประกอบการนำเที่ยวทั้งภายในและภายนอกประเทศ และตัวแทนภาคประชาชนได้สัมภาษณ์ และ ที่จะสะท้อนการจัดการเชิงกลยุทธ์ของธุรกิจโรงแรม โดยผู้วิจัยได้กำหนดผู้รับการสัมภาษณ์ไว้ดังนี้ ผู้นำชุมชน ผู้อำนวยการการท่องเที่ยวจังหวัด ผู้ประกอบการวิสาหกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวระดับบริหาร รวมทั้ง 13 ราย ในการสัมภาษณ์ ผู้ศึกษาวิจัย ทำการสัมภาษณ์ ตามประเด็นที่กำหนดเพื่อให้การสัมภาษณ์ สอดรับกับผลการวิจัยที่ได้รับจากการวิจัยเชิงเอกสาร

ผลการวิจัย

จากการสัมภาษณ์เจาะลึกผู้ประกอบการ และผู้บริหารรีสอร์ทขนาดกลางในจังหวัด กลุ่มตัวอย่าง 13 ราย พร้อมกับการวิจัยเอกสารและการสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วม พบว่าการจัดการเชิงกลยุทธ์การจัดการโรงแรม ขนาด 3-4 ดาว ควรประกอบด้วยกลยุทธ์ด้าน ต่าง ๆ ประกอบด้วย

ด้านผลสำเร็จของการจัดการเชิงกลยุทธ์ของธุรกิจโรงแรมขนาด 3-4 ดาว ควรทำการประเมินความสำเร็จของการจัดการเชิงกลยุทธ์ ไม่ควรการวัดความสำเร็จจาก การวัดจากยอดขายห้องพัก หรือวัดจากยอดขายได้ แล้วเปรียบเทียบเดือนต่อเดือนเป็นหลัก มีบางรายที่ใช้การจัดการภายในมาประกอบโดยเฉพาะด้านการประเมินสมรรถนะพนักงาน ควรใช้การวัดความสำเร็จแบบBalance Score Card

ด้านนวัตกรรมในการจัดการธุรกิจ เพื่อให้สามารถปรับตัวสอดคล้องกับสถานการณ์ ควรใช้การรวมความคิดสร้างสรรค์และการนำความคิดใหม่และเป็นประโยชน์นั้นไปทำให้เกิดขึ้น ได้แก่การนำเสนอการจัดการท่องเที่ยวในรูปแบบต่าง ๆ มาสนับสนุนการจัดการด้านโรงแรมขนาด 3-4 ดาว ขณะเดียวกันมีการเปลี่ยนแปลงการจัดการ อาทิเช่นการประกอบกิจกรรมด้าน อาหารเพื่อแสวงรายได้และการใช้เมนู มังสะวิรัต เพื่อรองรับลูกค้าและทำความเข้าใจกับพนักงานว่านวัตกรรมไม่มีถูกหรือผิดแต่ต้องทดลองนำมาใช้และปรับปรุงตลอดเวลา

ด้านบุคลากรควรเสริมสร้างทุนทางปัญญาให้กับพนักงานโดยการใช้ การจัดการทุนทางปัญญาของใช้ การเข้าร่วมกับสมาคมหรือหน่วยงานภาครัฐ ทางด้านการฝึกอบรมและพัฒนากระบวนการที่เชื่อมโยงไปยังกลยุทธ์ขององค์กร มีการกล่าวถึงระบบขององค์กรที่เอื้อ และมีผลให้กระบวนการจัดการความรู้ประสบผลสำเร็จ ในปัจจุบัน โรงแรมขนาด 3-4ดาวขนาดกลางใช้การจัดการทุนทางปัญญาด้วยการฝึกอบรม ทำให้ได้เปรียบและใช้นวัตกรรมเทคโนโลยีทางข่าวสารข้อมูลในการจัดการโรงแรมขนาด 3-4 ดาว เน้นการสร้างภาพประทับใจ และปรับลดต้นทุนทุกอย่างเพื่อความอยู่รอด

ด้านการตลาดเลือกใช้กลยุทธ์ ควรใช้ความต้องการ และความสนใจของลูกค้าเป้าหมาย สร้างความพึงพอใจมากกว่าคู่แข่ง โดยเน้นรักษาความเป็นอยู่ที่ดีของสังคม รักษาความสมดุลระหว่างการทำกำไรของบริษัท ด้านปัจจัยภายนอก ที่ส่งผลกระทบต่อการจัดการเชิงกลยุทธ์ที่มีผลมากได้แก่ สภาวะทางเศรษฐกิจที่มักจะส่งผลกับการจัดการเชิงกลยุทธ์เสมอ กล่าวคือถ้าเศรษฐกิจภายในประเทศและระหว่างประเทศอยู่ในสภาวะการถดถอยตัวการจัดการก็ต้องใช้กลยุทธ์ ขยายตัวแต่ถ้าอยู่ในสภาวะหดตัว กลยุทธ์การจัดการต้องปรับเปลี่ยน รักษาสภาพคล่องหรือปิดหน่วยงานบางส่วนเพื่อรักษาธุรกิจ สภาวะการณ์ทางการเมืองมีผลกระทบต่อจัดการเชิงกลยุทธ์รวมถึงสภาวะการณ์ทางสังคม ปัจจัยภายในมีผลต่อการจัดการเชิง กลยุทธ์ในหลายด้าน เนื่องจากเกี่ยวข้องกับการใช้ความสามารถขององค์กรในการกำหนดกลยุทธ์ที่จะรับมือกับสภาวะการณ์การเปลี่ยนแปลง

การดำเนินงานของธุรกิจของโรงแรมขนาด 3-4 ดาวขนาดกลาง ควรกำหนดกลยุทธ์ด้านการจัดการทรัพยากรมนุษย์ให้สนองอุปสงค์ของธุรกิจ เสนอแนะให้รัฐบาลจัดการพัฒนาฝีมือแรงงาน เพื่อเสริมสร้าง Reskilled Upskilled และMultiskilled ให้กับแรงงานทุกระดับในพื้นที่

ด้านโอกาสและอุปสรรคในการดำเนินธุรกิจ ควรกำหนดกลยุทธ์ การเปลี่ยนแปลงการจัดการ เน้นการสร้างความปลอดภัยและปรับลดต้นทุนทุกอย่างเพื่อความอยู่รอด เน้นการฝึกอบรมให้พนักงานสามารถนำไปใช้ในสถานการณ์จริง รักษาธุรกิจไว้ให้ได้เวลาที่สถานการณ์เอื้ออำนวย เน้นประสานงานกับภาครัฐอย่างใกล้ชิดเพื่อช่วยสร้างประสิทธิภาพในการแข่งขันและฝึกอบรมพนักงานช่วยให้การทำงานเกิดความสอดคล้องในการปฏิบัติหน้าที่และใช้นวัตกรรมทางการสื่อสารเพื่อช่วยให้องค์กรที่มีมุมมองที่ครอบคลุมรักษาองค์กรให้อยู่รอด

อภิปรายผลการวิจัย

ด้านนวัตกรรมในการจัดการธุรกิจ เพื่อให้สามารถปรับตัวสอดคล้องกับสถานการณ์ ควรใช้การรวมความคิดสร้างสรรค์และการนำความคิดใหม่และเป็นประโยชน์นั้นไปทำให้เกิดขึ้น ได้แก่การนำเสนอการจัดการท่องเที่ยวในรูปแบบต่าง ๆ มาสนับสนุนการจัดการด้านโรงแรมขนาด 3-4 ดาว ขณะเดียวกันมีการเปลี่ยนแปลงการจัดการ อาทิเช่นการประกอบกิจกรรมด้าน อาหารเพื่อแสวงรายได้และการใช้เมนู มังสะวิรัต เพื่อรองรับลูกค้าและทำความเข้าใจกับพนักงานว่านวัตกรรมไม่มีถูกหรือผิดแต่ต้องทดลองนำมาใช้และปรับปรุงตลอดเวลาเป็นหลักสอดคล้องกับงานของรมย์ประภา บุญทะระและสุวัฒนา ตั้งสวัสดิ์ (2022) วัฒนธรรมองค์กรที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพ การทำงานของพนักงานในสถาบันอุดมศึกษา สายสนับสนุน มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา วัตถุประสงค์เพื่อศึกษาวัฒนธรรมองค์กรที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการทำงาน ของพนักงานในสถาบันอุดมศึกษาสายสนับสนุน มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา พบว่า วัฒนธรรมองค์กรลักษณะเชิงสร้างสรรค์ ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการทำงานของพนักงานในสถาบันอุดมศึกษาสายสนับสนุน มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา สอดคล้องกับการสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วมของผู้วิจัย

ด้านโอกาสและอุปสรรคในการดำเนินธุรกิจ ควรกำหนดกลยุทธ์การเปลี่ยนแปลงการจัดการ เน้นการสร้างความปลอดภัยและปรับลดต้นทุนทุกอย่างเพื่อความอยู่รอด เน้นการฝึกอบรมให้พนักงานสามารถนำไปใช้

ในสถานการณ์จริง รักษาธุรกิจไว้ให้ได้เวลาที่สถานการณ์เอื้ออำนวย เน้นประสานงานกับภาครัฐอย่างใกล้ชิดเพื่อช่วยสร้างประสิทธิภาพในการแข่งขันและฝึกอบรมพนักงานช่วยให้การทำงานเกิดความสอดคล้องในการปฏิบัติหน้าที่และใช้นวัตกรรมทางการสื่อสารเพื่อช่วยให้องค์กรที่มีมุมมองที่ครอบคลุมรักษากรุงให้อยู่รอดสอดคล้องกับงานวิจัยของ ณดา ทับทิมจรรยา (2018) พบว่า นโยบายรัฐบาลสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ สำหรับการประกอบธุรกิจ มีส่วนช่วยในการเข้ามาของนักธุรกิจต่างชาติทำให้เกิดการรวมกลุ่มกันระหว่างโรงแรม ต้นทุนการเดินทางท่องเที่ยวลดลง (สายการบินต้นทุนต่ำ) ตัวแทนที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยวมีเพิ่มมากขึ้นทำให้แข่งขันลดราคามีโอกาสสร้างแบรนด์เนื่องจากเป็นธุรกิจใหม่ ส่วนอุปสรรคจากภายนอกที่ขัดขวางคือ กฎระเบียบของโรงแรมขนาดเล็กไม่ชัดเจน มีที่พักให้เลือกหลากหลายประเภท การซื้อห้องพักผ่านตัวแทนได้ในราคาที่ถูกลง ตัวแทนที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยวเป็นกลุ่มเดียวกัน มีคู่แข่งจำนวนมาก ส่วนปัจจัยทางสังคมและเศรษฐกิจ สอดคล้องกับ บทความนี้กล่าวถึงขอบเขตของความอยู่ดีมีสุขที่เป็นจุดเน้นสำหรับการท่องเที่ยวและศักยภาพในการเป็นเครื่องมือในการพัฒนาธุรกิจขนาดเล็กโดยเฉพาะโอกาสสำหรับผู้ประกอบการท่องเที่ยวในรีสอร์ทชายฝั่งทะเล การศึกษารายงานตัวอย่างการมีส่วนร่วมของสาธารณชนโดยทีมวิจัยและการร่วมสร้างความรู้การวิจัยกับธุรกิจเพื่อช่วยในการพัฒนาธุรกิจโดยการปรับคุณลักษณะที่มีอยู่มากมายของรีสอร์ทท่องเที่ยวและขยายข้อเสนอไปสู่ตลาดที่กว้างขึ้น การทำงานร่วมกันระหว่างความเป็นอยู่ที่ดีและผลประโยชน์ด้านสาธารณสุขยังนำมาซึ่งประโยชน์ที่เป็นไปได้สำหรับแรงงานด้านการท่องเที่ยวและชุมชนเจ้าบ้าน กรณีศึกษาสรุปว่าแนวคิดเหล่านี้ได้รับการทดสอบอย่างไรในบอร์นมัท รีสอร์ทริมชายฝั่งทางตอนใต้ของสหราชอาณาจักร ในการศึกษาที่ตั้งใจจะนำไปใช้ในระดับประเทศในท้ายที่สุด และมีความหมายในวงกว้างมากขึ้นสำหรับการพัฒนาเศรษฐกิจของผู้มาเยือนทั่วโลก การเปลี่ยนแปลงในท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาจะได้รับการประเมินและประเมินศักยภาพในวงกว้าง และงานของ Mitchelmore & Rowley (2009) ผลกระทบของทักษะทางเทคโนโลยีเหล่านี้ทำให้ SMEs ไทยไม่สามารถ : ผลิตและส่งมอบผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพให้กับลูกค้าได้อย่างราบรื่นและต่อเนื่อง ลดต้นทุนและแข่งขันตลอดจนถึงดูแลรักษาผู้มีความสามารถการศึกษาเพิ่มเติมควรเจาะลึกถึงทักษะการเป็นผู้ประกอบการเฉพาะของเจ้าของ/ผู้จัดการ SMEs ซึ่งส่งผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญต่อผลการดำเนินงานของบริษัทและการเติบโตอย่างยั่งยืน ต้องทบทวนนโยบายส่งเสริม SME ของประเทศไทยในปัจจุบันเพื่อสร้างความแตกต่างของโปรแกรมส่งเสริมการขายที่มีอยู่โดยพิจารณาจากคุณภาพของ SMEs เพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืนและการใช้งบประมาณของ SME อย่างมีประสิทธิภาพ

ด้านการตลาดเลือกใช้กลยุทธ์ ควรใช้ความต้องการ และความสนใจของลูกค้าเป้าหมาย สร้างความพึงพอใจมากกว่าคู่แข่ง โดยเน้นรักษาความเป็นอยู่ที่ดีของสังคม รักษาความสมดุลระหว่างการทำกำไรของบริษัท ด้านปัจจัยภายนอก ที่ส่งผลกระทบต่อการจัดการเชิงกลยุทธ์ที่มีผลมากได้แก่ สภาวะทางเศรษฐกิจที่มักจะส่งผลกับการจัดการเชิงกลยุทธ์เสมอ กล่าวคือถ้าเศรษฐกิจภายในประเทศและระหว่างประเทศอยู่ในสภาวะการถดถอยตัวการจัดการก็ต้องใช้กลยุทธ์ ขยายตัวแต่ถ้าอยู่ในสภาวะหดตัว กลยุทธ์การจัดการต้องปรับเปลี่ยน รักษาสภาพคล่องหรือปิดหน่วยงานบางส่วนเพื่อรักษาธุรกิจ สภาวะการณ์ทางการเมืองมีผลกระทบต่อการจัดการเชิงกลยุทธ์รวมถึงสภาวะการณ์ทางสังคม ปัจจัยภายในมีผลต่อการจัดการเชิงกลยุทธ์ในหลายด้าน

เนื่องจากเกี่ยวพันกับการใช้ความสามารถขององค์กรในการกำหนดกลยุทธ์ที่จะรับมือกับสภาวะการณ์การเปลี่ยนแปลง

สอดคล้องกับงานวิจัยของกรณีการ สหิทธิชัย, สันติธร ฐิริภักดี ผลการศึกษา พบว่า เมื่อพิจารณาการจัดการองค์กรตามแนวคิด 7s ของ McKinsey แต่ละปัจจัยแล้วพบว่า บริษัทเอกชนมีการจัดการ มีการดำเนินการรวมทั้งมีกิจกรรมต่าง ๆ ที่เอื้อต่อการเป็นองค์กรนวัตกรรมครบทุกปัจจัย ทั้งส่วนที่เป็น Hard S's (เปรียบเสมือนฮาร์ดแวร์) และ Soft S's (เปรียบเสมือนซอฟต์แวร์) โดยที่ ด้าน Hard S's โครงสร้าง (Structure) ของบริษัทฯ เป็นแนวระนาบทำให้เกิดความยืดหยุ่นสูงในการทำงาน เน้นเปิดให้เสนอความคิดเห็น และสามารถส่งการอนุมัติได้อย่างรวดเร็ว ด้าน Soft S's รูปแบบของผู้บริหาร ระดับสูง (Style) ใช้รูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมเพื่อสร้างองค์กรแบบยั่งยืน เน้นการสร้างทีม และให้ความสำคัญกับการสร้างนวัตกรรมอย่างมาก อีกทั้งยังเป็นแบบอย่างที่ดีในการปฏิบัติให้พนักงานเห็นอยู่เสมอ

ด้านบุคลากรควร เสริมสร้างทุนทางปัญญาให้กับพนักงานโดยการใช้ การจัดการทุนทางปัญญาของใช้ การเข้าร่วมกับ สมาคมหรือหน่วยงานภาครัฐ ทางด้านการฝึกอบรมและพัฒนา มีกระบวนการที่เชื่อมต่อไปยังกลยุทธ์ขององค์กร มีการกล่าวถึงระบบขององค์กรที่เอื้อ และมีผลให้กระบวนการจัดการความรู้ประสบความสำเร็จ ในปัจจุบัน โรงแรมขนาด 3-4 ดาวขนาดกลางใช้การจัดการทุนทางปัญญา ด้วยการฝึกอบรม ทำให้ได้เปรียบ และใช้นวัตกรรมเทคโนโลยีทางข่าวสารข้อมูลในการจัดการโรงแรมขนาด 3-4 ดาว เน้นการสร้างความรู้ ประทับใจและปรับลดต้นทุนทุกอย่างเพื่อความอยู่รอดสอดคล้องกับ วรชาติ ดุลยเสถียร (2559) ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลดำเนินงานของธุรกิจโรงแรมขนาดใหญ่ในประเทศไทย มุมมองบริบทของสถานการณ์การแข่งขันทุนทางปัญญา และกลยุทธ์นวัตกรรมบริการ ผลการศึกษา สถานการณ์ แข่งขันไม่มีอิทธิพลทางตรงต่อกลยุทธ์นวัตกรรมบริการและผลการดำเนินงานแต่มีอิทธิพลทางอ้อมโดยผ่านตัวแปรทุนทางปัญญา ทั้งนี้เป็นเพราะบริบทลักษณะจำเพาะของธุรกิจโรงแรมขนาดใหญ่ในประเทศไทย

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. ภาครัฐควรจัดการถอดบทเรียน วิฤตการณ์ การแพร่ระบาดของโรคติดต่อจากโคโรนาไวรัส เพื่อนำไปกำหนดยุทธศาสตร์การจัดการสาธารณสุข เช่นเดียวกับ วิฤตการณ์การเงิน การคลัง พ.ศ 2540 และวาทภัยสึนามิ ที่ประเทศประสบแล้วนำไปจัดทำแผนและโครงการเรียนรู้ในการเผชิญเหตุวิฤต
2. ภาครัฐควรมีนโยบายการพึ่งพาตนเองทางสาธารณสุขและทำความเข้าใจให้สาธารณสุขชนทราบความจำเป็นในการจัดสรรงบประมาณ สนับสนุน ด้วยการใช้สื่อที่เข้าถึงประชาชนทุกกลุ่ม เพื่อป้องกันการแสวงประโยชน์ของนักการเมืองและนักวิชาการแอบแฝง
3. ภาครัฐ ต้องมีหน่วยงานอิสระในการจัดการ ด้านการพึ่งพาตนเองทางสาธารณสุข โดยเฉพาะการจัดหาและการผลิตเวชภัณฑ์ที่จำเป็น

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำการวิจัยในด้านการจัดการผลกระทบจากข้อมูลอันเป็นเท็จในสื่ออิเล็กทรอนิกส์โดยเฉพาะในภาวะวิกฤต
2. ควรทำการวิจัยในด้านการจัดการ จริยธรรมและจรรยาบรรณของสื่อมวลชนทั้งภายในและภายนอกประเทศ รวมถึงจรรยาบรรณและจริยธรรมของนักวิชาการและนักการเมืองทุกระดับ
3. ควรทำการวิจัยในด้านการจัดการสาธารณสุขมูลฐานในด้านเวชกรรมป้องกันให้ลงสู่ระดับชาวบ้านเพื่อการบริโภคข่าวสารและข้อมูลทางด้านระบาดวิทยาที่ถูกต้อง

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงการท่องเที่ยว. (2564). สถานการณ์การท่องเที่ยวในประเทศ รายจังหวัด ปี 2563 (Domestic Tourism Statistics) (Classify by region and province 2020).
- จันทิมา รักมันเจริญ. (2558). ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการเลือกใช้บริการที่พักประเภท โรงแรม และรีสอร์ทของนักท่องเที่ยวชาวไทย ในเขตพื้นที่เศรษฐกิจ อำเภอมะนัง จังหวัดเชียงราย (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี.
- ฉลองศรี พิมลสมพงศ์ (2539). อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว. มนุษยศาสตร์วิชาการ, 4(1), 23-43.
- ธนกร จรุงนิมมาน และ ตรีนตร ตันตระกูล (2562). การจัดการธุรกิจโรงแรมเพื่อการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศอย่างยั่งยืน. วารสารเกษมบัณฑิต, 20(2), 158-167.
- ณดา ทับทิมจรรยา. (2561). การประกอบธุรกิจโรงแรมขนาดเล็กในยุคเศรษฐกิจดิจิทัลเพื่อรองรับ Prosumer 4.0. วารสารปัญญาวิวัฒน์. 10(1), 261-273.
- ธนาภา พรประทานเวช. (2558). แนวทางการพัฒนาโรงแรมขนาดเล็ก เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม: กรณีศึกษาการปรับปรุงตึกแถวในอำเภอมะนัง จังหวัดราชบุรี (วิทยานิพนธ์ ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการผังเมือง, สาขาวิชาสถาปัตยกรรม.
- บุหลันฉาย สมรรถนเรศวร์ อมรา รัตตากร และชยุตม์ วัฒนา. (2561). กลยุทธ์การจัดการที่ยั่งยืนของธุรกิจขนาดกลาง ประเภทโรงแรมและที่พักในกรุงเทพมหานคร. วารสารบริหารธุรกิจศรีนครินทรวิโรฒ, 9(1), 41-53. พระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. 2547.
- सानิตย์ หนูนิล. (2559). การพัฒนาโมเดลความรับผิดชอบต่อสังคมเชิงกลยุทธ์เพื่อผลการดำเนินงานที่ยั่งยืนของธุรกิจโรงแรมในประเทศไทย. วารสารวิทยาลัยดุสิตธานี, 11(พิเศษ), 171-185
- ชวลีพร วิรุณหะ และคณะ (มกราคม-มิถุนายน 2018). 'ประตูสู่อนาคต': มุมมองใหม่ต่อการศึกษาประวัติศาสตร์เมืองเพชรบุรี. วารสารอักษรศาสตร์. มหาวิทยาลัยศิลปากร. 40 (1): 11-50. eISSN 2672-9709.

- รมย์ประภา บุญทะระและสุวัฒนา ตั้งสวัสดิ์. (2020). วัฒนธรรมองค์กรที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการทำงานของพนักงานในสถาบันอุดมศึกษา สายสนับสนุน มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา. *วารสารการจัดการและการพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี*. 7(2), 213-226.
- วรางคณา นิพัทธ์สุขกิจ. (สิงหาคม 2018 – กรกฎาคม 2019). การเสด็จประพาสเมืองเพชรบุรีสมัยรัชกาลที่ 4 ถึงรัชกาลที่ 6. *วารสารประวัติศาสตร์*. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. 43: 47–72.
- วรชาติ ดุลยเสถียร. (2559). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการดำเนินธุรกิจโรงแรมขนาดใหญ่ในประเทศไทย. *Veridian E-Journal, Silpakorn University (Humanities, Social Sciences and arts)*. 9(2), 2057-2070.

แนวทางในการจัดการขยะโดยการมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่ายในเขตพื้นที่รับผิดชอบ
ขององค์การบริหารส่วนตำบลโพรงมะเดื่อ จังหวัดนครปฐม

Guidelines for waste management with the participation of network partners
in the area of responsibility of Prong Maduea Subdistrict Administrative
Organization Nakhon Pathom Province

เปมิกา นเรนทรากูร¹

Pemika Narentrankoon¹

องค์การบริหารส่วนตำบลโพรงมะเดื่อ¹

Prong Maduea Subdistrict Administrative Organization¹

E-mail: ¹ pemika.nar@outlook.rmutr.ac.th

Retrieved 20-03-2024; Revised 11-04-2024; Accepted 20-04-2024

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ คือ (1) เพื่อวิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรค ในการจัดการขยะของประชาชนในเขตพื้นที่รับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลโพรงมะเดื่อ จังหวัดนครปฐม (2) เพื่อประเมินระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการขยะในเขตพื้นที่รับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลโพรงมะเดื่อ จังหวัดนครปฐม และ (3) เพื่อเสนอแนวทางในการมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่ายในเขตพื้นที่รับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลโพรงมะเดื่อ จังหวัดนครปฐม การศึกษานี้เป็นการวิจัยแบบผสมผสานระหว่างวิธีการวิจัยเชิงปริมาณและการวิจัยเชิงคุณภาพ ซึ่งในการศึกษานี้จะมีการส่งเสริมให้ภาคีเครือข่ายมีการจัดการขยะโดยการนำแนวคิด 3Rs มาปรับใช้ให้เหมาะสมกับสภาพบริบทของชุมชน ผลการศึกษาพบว่า (1) ปัญหาและอุปสรรค ในการจัดการขยะของประชาชนในการจัดการขยะในเขตพื้นที่รับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลโพรงมะเดื่อ จังหวัดนครปฐมอยู่ในระดับปานกลาง (2) การประเมินระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการขยะในเขตพื้นที่รับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลโพรงมะเดื่อ จังหวัดนครปฐมอยู่ในระดับปานกลาง และ (3) ควรศึกษาแนวทางในการจัดการขยะโดยการมีส่วนร่วมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่ประสบความสำเร็จหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เป็นต้นแบบในการจัดการขยะโดยการมีส่วนร่วม ปัญหาปริมาณขยะที่เกิดขึ้นในเขตชุมชนตำบลโพรงมะเดื่อมีเพิ่มขึ้นทุกปี เนื่องจากมีการขยายตัวของชุมชน และมีความเจริญที่เข้ามาส่งเสริมเรื่องการอุปโภคบริโภคของประชาชน จึงส่งผลให้มีขยะที่ไม่สามารถรีไซเคิลเพื่อนำกลับมาใช้ใหม่มากขึ้น การศึกษานี้ได้เสนอแนะแนวทางว่าเห็นควรให้มีการส่งเสริมเพื่อให้การจัดการขยะชุมชนเป็นเรื่องที่ทุกภาคส่วนให้ความสำคัญและตระหนักให้เกิดเป็นรูปธรรมในการดำเนินงานเพื่อนำไปสู่ความยั่งยืนของการจัดการขยะชุมชนในภายภาคหน้า

คำสำคัญ: การจัดการขยะ, การมีส่วนร่วม, ภาคีเครือข่าย, องค์การบริหารส่วนตำบลโพรงมะเดื่อ

Abstract

The purpose of this research is to study (1) to analyze problems and obstacles in the waste management of the people in the waste management in the area under the responsibility of the Phongmadua Sub-district Administrative Organization NakhonPathom Province (2) To assess the level of people's participation in waste management in the area under the responsibility of the Phongmadua Sub-district Administrative Organization. NakhonPathom Province and (3) to propose guidelines for the participation of network partners in the area under the responsibility of Phongmadua Sub-district Administrative Organization. NakhonPathom Province. This study is a combination of quantitative and qualitative research methods. In the past, there have been many forms of waste management which depend on the policies of the competent management. In this study, network partners will be encouraged to manage waste by applying the 3R concept to suit the context of the community. (1) Problems and Obstacles in the waste management of the people in the waste management in the area under the responsibility of the Phongmadua Subdistrict Administrative Organization NakhonPathom Province was at a moderate level. (2) Assessment of the level of people's participation in waste management in the area under the responsibility of Phongmadua Subdistrict Administrative Organization NakhonPathom Province was at a moderate level and (3) should study the guidelines for waste management through participation of other successful local administrative organizations or local government organizations that are models for waste management with participation. This study suggests that it is advisable to so that community waste management is a matter of importance and awareness by all sectors. to be concrete in the implementation to lead to the sustainability of community waste management in the future.

Keywords: Waste management, Participation, network associate, Phongmadua Sub-district Administrative Organization.

บทนำ

ปัญหาขยะซึ่งเป็นปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมสำคัญที่นับวันจะเริ่มทวีความรุนแรงมากขึ้นตามลำดับและส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและก่อให้เกิดความซับซ้อนในการแก้ไขปัญหามากยิ่งขึ้น เช่น ก่อให้เกิดขยะที่ย่อยสลายได้ยาก ได้แก่ ขยะจากพลาสติก แก้ว โลหะ หรือขยะที่เป็นอันตราย เป็นต้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งขยะมูลฝอยประกอบกับพฤติกรรมบริโภคที่มีลักษณะของคนในสังคมเมืองซึ่งพึ่งพาอุตสาหกรรมมากขึ้น ก่อให้เกิดปัญหาด้านมลภาวะและปัญหาในการจัดการ จนกลายเป็นปัญหาหลักของคนในสังคมเมืองซึ่งปัจจุบันได้ขยายวงกว้างไปสู่สังคมชนบทในที่สุดด้วยเช่นกัน

โดยกระทรวงมหาดไทยได้ให้ความสำคัญกับการกระจายอำนาจโดยเน้นความเป็นอิสระขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2550 มาตรา 281 กำหนดให้รัฐต้องให้ความสำคัญแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามหลักแห่งการปกครองตนเองและส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยงานหลักในการบริการประชาชนโดยมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาในพื้นที่ตำบลโพรงมะเดื่อ อำเภอเมืองนครปฐม จังหวัดนครปฐมเป็นพื้นที่ในเขตปริมณฑลรองรับการขยายตัวของกรุงเทพมหานคร มีการเปลี่ยนแปลงของเมืองอย่างรวดเร็ว มีอัตราการเพิ่มขึ้นของประชากรสูงรวมทั้งมีแรงงานต่างด้าวเข้ามาทำงานและอาศัยอยู่เป็นจำนวนมากมีโรงงานอุตสาหกรรมหลายแห่ง การใช้ประโยชน์ที่ดินภาคเกษตรกรรม มีแนวโน้มลดลง

จากที่กล่าวมาจะเห็นได้ว่า ลักษณะพื้นที่ของตำบลโพรงมะเดื่อ อำเภอเมืองนครปฐม จังหวัดนครปฐมดังกล่าว มีความเจริญและมีการขยายตัวของชุมชนทำให้มีลักษณะขยายตัวจากสังคมชนบทสู่สังคมเมืองขนาดใหญ่ส่งผลให้มีจำนวนขยะมากขึ้นตามจำนวนของประชากรที่อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่ตำบลโพรงมะเดื่อ

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อวิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรค ในการจัดการขยะของประชาชนในการจัดการขยะในเขตพื้นที่รับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลโพรงมะเดื่อ จังหวัดนครปฐม
2. เพื่อประเมินระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการขยะในเขตพื้นที่รับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลโพรงมะเดื่อ จังหวัดนครปฐม
3. เพื่อเสนอแนวทางในการมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่ายในเขตพื้นที่รับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลโพรงมะเดื่อ จังหวัดนครปฐม

การทบทวนวรรณกรรม

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชน

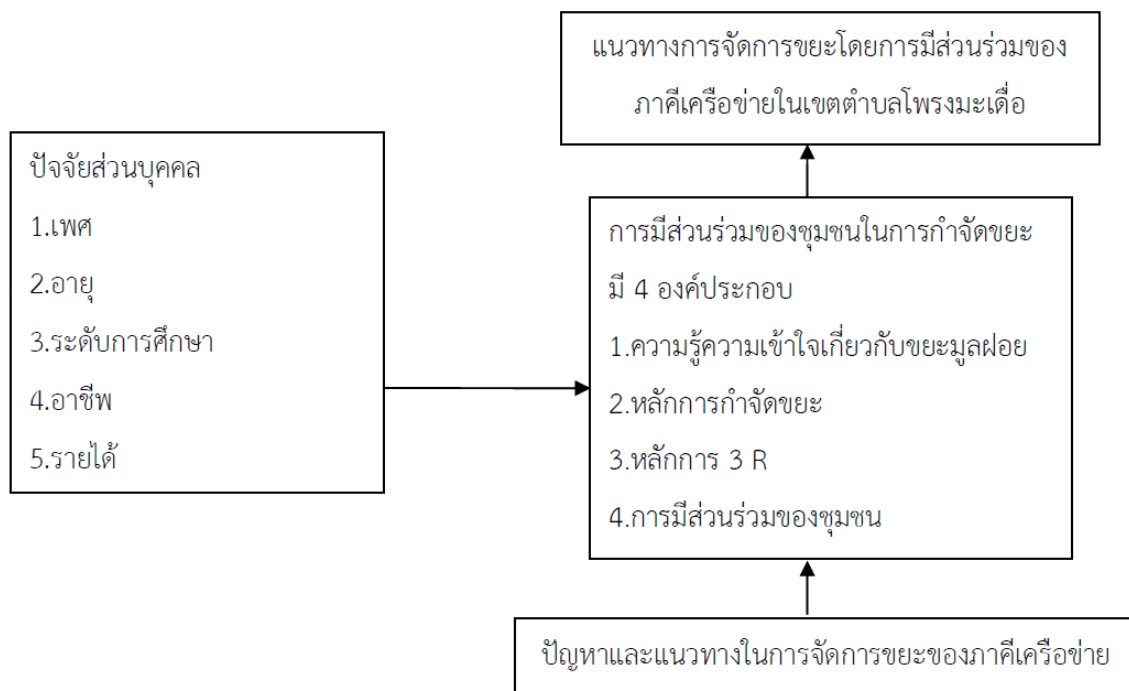
ความหมายของการมีส่วนร่วม

Kasperson & Breit bank, 1974 อ้างถึงใน ทานตะวัน อินทร์จันทร์, 2546) ให้ความหมายว่าการมีส่วนร่วมของประชาชน คือ การที่ประชาชนทำตนเป็นผู้สร้างสรรค์กิจกรรมในกระบวนการพัฒนาซึ่งจะบังเกิดผล คือ สามารถแสดงบทบาทที่สร้างสรรค์ได้และผลของกิจกรรมจะต้องย้อนกลับมาสู่พวกเขาเอง United Nations Research 8 Institute of Social Development (UNRISD) ระบุความหมายว่าเป็นกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับประชาชนในเรื่อง 1) การตัดสินใจ 2) การเข้าร่วมกิจกรรม 3) การร่วมรับผลประโยชน์อย่างเป็นธรรมที่เกิดจากกิจกรรมนั้น ๆ

แนวคิดเกี่ยวกับประสิทธิภาพในการมีส่วนร่วมของประชาชน

โคเฮนและอัฟฮอฟฟ์ (Cohen & Uphoff, 1977 อ้างถึงใน ธนวัฒน์ คากีลานนท์, 2550) ได้อธิบายและวิเคราะห์รูปแบบการมีส่วนร่วมโดยสามารถแบ่งออกเป็น 4 รูปแบบคือ 1) การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ (Decision Making) ประกอบด้วย 3 ขั้นตอน คือ ริเริ่มตัดสินใจ ดำเนินการตัดสินใจ และตัดสินใจลงมือปฏิบัติการ 2) การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติการ (Implementation) ประกอบไปด้วยการสนับสนุนทางด้านทรัพยากร การเข้าร่วมในการบริหารและการประสานขอความร่วมมือ 3) การมีส่วนร่วมในผลประโยชน์ (Benefits) ทางด้านต่าง ๆ ประกอบไปด้วยผลประโยชน์ทางด้านวัสดุ ผลประโยชน์ทางสังคมและผลประโยชน์ส่วนบุคคล 4) การมีส่วนร่วมในการประเมินผล (Evaluation) เกี่ยวกับการควบคุมและการตรวจสอบการดำเนินกิจกรรมทั้งหมด และเป็นการแสดงถึงการปรับตัวในการมีส่วนร่วมต่อไป

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

งานวิจัยเรื่องการมีส่วนร่วมในการจัดการขยะของภาคีเครือข่ายในเขตรับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลโพรงมะเดื่อ จังหวัดนครปฐม เป็นการวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed Methods Research) ใช้แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างให้กับผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) จำนวน 10 คน และใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) ใช้แบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับเป็นเครื่องมือเพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงปริมาณซึ่งใช้กับกลุ่มตัวอย่างจากประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่รับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลโพรงมะเดื่อ จังหวัดนครปฐม จำนวน 384 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ผู้วิจัยใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยแบ่งเครื่องมือในการศึกษาวิจัยออกเป็น 2 ชุด ดังนี้

ชุดที่ 1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเชิงปริมาณเป็นการประเมินระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการขยะในเขตพื้นที่รับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลโพรงมะเดื่อ จังหวัดนครปฐม โดยเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยจำนวน 384 คนและแจกแบบสอบถามจากประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่รับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลโพรงมะเดื่อ จังหวัดนครปฐม

ชุดที่ 2 เครื่องมือที่ใช้ในการในการวิจัยเชิงคุณภาพเป็นแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้างใช้สำหรับการเก็บข้อมูลโดยคำถามได้จากวัตถุประสงค์เพื่อระบุสภาพปัญหาและเสนอแนวทางการพัฒนาการมีส่วนร่วมในการจัดการขยะในเขตรับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลโพรงมะเดื่อ จังหวัดนครปฐม โดยสัมภาษณ์ผู้บริหารฝ่ายการเมืองฝ่ายข้าราชการประจำ รวมทั้งสิ้น 10 คน

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลและเรียบเรียงข้อมูลจากการสัมภาษณ์
2. วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามส่วนที่ 1 เกี่ยวกับคุณลักษณะของผู้ตอบแบบสอบถามวิเคราะห์โดยหาความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage)
3. วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามส่วนที่ 2 ประเมินระดับประสิทธิภาพการให้บริการสาธารณะ เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับวิเคราะห์โดยการหาช่วงค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเพื่อแปลผลตามเกณฑ์ของเบสท์ (Best, J. W., 1981) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D. และแปลผลค่าเฉลี่ยตามเกณฑ์ดังนี้

- 4.21 – 5.00 หมายถึงระดับมากที่สุด
- 3.41 – 4.20 หมายถึงระดับมาก
- 2.61 – 3.40 หมายถึงระดับปานกลาง
- 1.80 – 2.60 หมายถึงระดับน้อย
- 1.00 – 1.79 หมายถึงระดับน้อยที่สุด

ผลการวิจัย

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับการวิจัยผู้วิจัยได้นำเสนอผลตามความมุ่งหมายของการวิจัยดังนี้

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามผลการวิจัยพบว่า

1. เพศ กลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษาในครั้งนี้ ส่วนใหญ่เป็นเพศชายจำนวน 196 คน คิดเป็นร้อยละ 51 รองลงมา คือ เพศหญิง จำนวน 188 คน คิดเป็นร้อยละ 49
2. อายุ กลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษาในครั้งนี้ ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มที่มีอายุตั้งแต่ 50 ปีขึ้นไป จำนวน 156 คน คิดเป็นร้อยละ 40.63 รองลงมา คือ กลุ่มที่มีอายุระหว่าง 31 - 40 ปี จำนวน 115 คนคิด เป็นร้อยละ 29.95 กลุ่มที่มีอายุระหว่าง 41 - 50 ปี จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 15.36 และกลุ่มที่มีอายุระหว่าง 18 - 30 ปี จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 14.06 ตามลำดับ
3. ระดับการศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษาในครั้งนี้ ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 133 คน คิดเป็นร้อยละ 34.60 รองลงมา คือ กลุ่มที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา ตอนปลายหรือเทียบเท่า จำนวน 106 คน คิดเป็นร้อยละ 27.60 กลุ่มที่มีการศึกษาระดับอนุปริญญา จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 18 และกลุ่มที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 13.80 ตามลำดับ
4. อาชีพ กลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษาในครั้งนี้ ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มที่มีอาชีพรับจ้าง จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 21.90 รองลงมา คือ กลุ่มที่มีอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ จำนวน 79 คน คิดเป็นร้อยละ 20.60 กลุ่มที่มีอาชีพค้าขาย จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 18.20 กลุ่มที่เป็นนักเรียน/นักศึกษา จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 18.00 และกลุ่มที่มีอาชีพเกษตรกร จำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 17.20 ตามลำดับ
5. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน กลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษาในครั้งนี้ ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มที่มีรายได้ระหว่าง 10,001 - 15,000 บาท จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 18.00 รองลงมา คือ กลุ่มที่มีรายได้ระหว่าง 15,001 - 20,000 บาท จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 9.40 กลุ่มที่มีรายได้สูงกว่า 25,000 บาทขึ้นไป จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 9.40 กลุ่มที่มีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 9.10 กลุ่มที่มีรายได้ระหว่าง 5,001 - 10,000 บาท จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 9.10 และกลุ่มที่มีรายได้ระหว่าง 20,001 - 25,000 บาท จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 8.90 ตามลำดับ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับขยะมูลฝอย ประเภทของขยะมูลฝอยการคัดแยกขยะมูลฝอย การนำขยะมูลฝอยมาใช้ประโยชน์ และการกำจัดขยะมูลฝอยพบว่ามีผลการวิเคราะห์ ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับเศษอาหาร และเปลือกผลไม้เป็นขยะที่ย่อยสลายได้เองตามธรรมชาติ พบว่าประชาชนส่วนใหญ่มีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.43 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.66

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการคัดแยกขยะเป็นเรื่องยุ่งยาก เสียเวลาและไม่ก่อให้เกิดประโยชน์ พบว่าประชาชนส่วนใหญ่มีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.84 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.27

3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับ การนำขยะประเภทเศษผัก ผลไม้ มาใช้ประโยชน์ โดยการทำปุ๋ยหมัก และเลี้ยงสัตว์ มีส่วนช่วยให้ปัญหาขยะลดลง พบว่าประชาชนส่วนใหญ่มีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.32 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.71

4. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับ การกำจัดขยะโดยการทำเป็นปุ๋ยหมัก เป็นวิธีการที่เหมาะสมพบว่าประชาชนส่วนใหญ่มีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับปานกลางค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.19 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.79

5. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับ การกำจัดขยะโดยการเทกองกลางแจ้งเพื่อปล่อยให้ย่อยสลายเอง เป็นวิธีที่ง่ายและประหยัดที่สุดพบว่าประชาชนส่วนใหญ่มีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับน้อยที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.95 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.46

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักการจัดการการวางแผน การมอบหมายงาน การนำ และการควบคุมพบว่ามีผลการวิเคราะห์ ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับ ในครัวเรือนของท่านมีการวางแผนการจัดการเกี่ยวกับเศษสิ่งของที่เหลือใช้ต่าง ๆ พบว่าประชาชนส่วนใหญ่มีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.84 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.96

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับในครัวเรือนของท่านมีการคัดแยกขยะก่อนการนำไปทิ้ง พบว่าประชาชนส่วนใหญ่มีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับมากค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.52 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.12

3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับ ในครัวเรือนของท่านมักเลือกใช้ผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม พบว่าประชาชนส่วนใหญ่มีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับมากค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.63 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.87

4. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับ ท่านมักจะเสนอแนวทางในการจัดการขยะมูลฝอยชุมชนทุกครั้งเมื่อมีโอกาสพบว่าประชาชนส่วนใหญ่มีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับปานกลางค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.09 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.20

5. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับ การนำปุ๋ยหมักมาใช้แทนปุ๋ยเคมีจะทำให้คุณภาพดินเสื่อมและเกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมพบว่าประชาชนส่วนใหญ่มีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับน้อย ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.70 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.32

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักการ 3 Rs การลดการใช้ (Reduce) การใช้ซ้ำ (Reuse) และการนำกลับมาใช้ใหม่ (Recycle)พบว่ามีผลการวิเคราะห์ ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิเสธสินค้าที่ยากต่อการทลายสามารถลดปัญหา ด้านสิ่งแวดล้อมได้พบว่าประชาชนส่วนใหญ่มีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับมากค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.17 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.82

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการนำขยะมูลฝอยมาแปรรูปหรือปรับปรุงใช้ประโยชน์ใหม่ สามารถลดผลกระทบสิ่งแวดล้อมได้ พบว่าประชาชนส่วนใหญ่มีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุดค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.26 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.75

3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับท่านซ่อมแซมเศษวัสดุต่าง ๆ ในบ้านเพื่อให้ใช้งานได้ยาวนานขึ้น พบว่าประชาชนส่วนใหญ่มีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับมากค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.07 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.89

4. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับท่านมักใช้ถุงผ้าในการจ่ายตลาดมากกว่าการใช้ถุงพลาสติกอยู่เสมอ พบว่าประชาชนส่วนใหญ่มีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับมากค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.87 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.95

5. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการลดปริมาณขยะโดยการนำมาแปรรูปทำให้ชาวบ้านในชุมชนมีรายได้เสริมพบว่าประชาชนส่วนใหญ่มีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับมากค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.18 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.86

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของชุมชนในการวางแผน การตัดสินใจ การดำเนินการการมีส่วนร่วมรับผลประโยชน์และการประเมินผลพบว่ามีผลการวิเคราะห์ ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับ ท่านได้ร่วมการพูดคุยหารือ และประชุมวางแผนเรื่องการจัดการขยะมูลฝอยภายในชุมชนท่านพบว่าประชาชนส่วนใหญ่มีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับปานกลางค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.03 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.25

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับ ท่านมักจะไม่ค่อยมีส่วนร่วมในการดำเนินงานในการจัดการขยะของชุมชน พบว่าประชาชนส่วนใหญ่มีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับปานกลางค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.30 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.03

3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับ เมื่อมีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการจัดการขยะมาสำรวจข้อมูลในชุมชน ท่านจะให้ความร่วมมือพบว่าประชาชนส่วนใหญ่มีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.28 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.68

4. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับ ท่านมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์จากการดำเนินงานของชุมชน ในเรื่องการจัดการขยะ เช่น การเข้าร่วมโครงการรณรงค์บ้านพักสะอาด ปราศจากขยะ พบว่าประชาชนส่วนใหญ่มีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับน้อยที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.72 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.40

5. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับ ว่าท่านมักจะติดตามผลของการจัดการขยะที่ผ่านมาของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องพบว่าประชาชนส่วนใหญ่มีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับมากค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.68 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.86

ผลการวิเคราะห์จากการสัมภาษณ์เชิงลึก

ส่วนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับผู้สัมภาษณ์ ได้แก่ ชื่อ หน่วยงาน ประวัติการศึกษา ระยะเวลาในการปฏิบัติงาน ประกอบไปด้วย นายกองค์การบริหารส่วนตำบลโพรงมะเดื่อ รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลโพรงมะเดื่อ ผู้อำนวยการกองคลัง ผู้อำนวยการกองศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม หัวหน้าฝ่ายอำนวยการ หัวหน้าฝ่ายบริหารงานสาธารณสุข กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม นักวิชาการสาธารณสุขและผู้ช่วยนักวิชาการสาธารณสุข องค์การบริหารส่วนตำบลโพรงมะเดื่อ จังหวัดนครปฐม รวม 10 คน นัดหมายวันเวลาที่จะนำแบบสัมภาษณ์ไปเก็บข้อมูลและทำการสัมภาษณ์

ส่วนที่ 2 ข้อคิดเห็นในเรื่องเกี่ยวกับการดำเนินการด้านการจัดการขยะโดยการมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่ายในเขตพื้นที่รับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลโพรงมะเดื่อ จังหวัดนครปฐม

ตอนที่ 1 แนวทางเกี่ยวกับการจัดการขยะในด้านต่าง ๆ ปัจจุบันนี้ เป็นอย่างไร

สรุปข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลสำคัญได้ข้อมูลในด้านต่าง ๆ ดังนี้

(1) ด้านโครงสร้างพื้นฐาน องค์การบริหารส่วนตำบลโพรงมะเดื่อได้มีการจัดการขยะแบบอัดท้ายจำนวน 3 คัน เพื่อใช้ในการให้บริการประชาชนในเขตพื้นที่รับผิดชอบ และทำการจ้างพนักงานประจำขยะในจำนวนที่เหมาะสม โดยให้บริการประชาชนในการเก็บขนขยะมูลฝอยไปกำจัด โดยส่งไปกำจัดที่ บริษัท บ้านโป่งบริหารจัดการขยะ จำกัด ซึ่งเป็นบริษัทเอกชน รับกำจัดขยะในอัตรา 340 บาทต่อตัน

(2) ด้านงานส่งเสริมคุณภาพชีวิต ประชาชนในเขตพื้นที่รับผิดชอบขององค์การบริหาร ส่วนตำบลโพรงมะเดื่อ จะได้รับการเก็บขนและกำจัดขยะจากองค์การบริหารส่วนตำบลโพรงมะเดื่อ โดยทำการเก็บค่าธรรมเนียมการเก็บขนขยะมูลฝอยในอัตรา 30 บาท /ถัง / เดือน เพื่อให้ประชาชนได้รับการได้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพชีวิตที่ดีในการดำเนินชีวิตประจำวัน ทั้งนี้ในส่วนของพนักงานประจำขยะ ทางองค์การบริหารส่วนตำบลโพรงมะเดื่อได้จัดหาวัสดุอุปกรณ์ และเครื่องป้องกันให้กับพนักงานประจำขยะอย่างเพียงพอ

(3) ด้านการจัดระเบียบชุมชน/ สังคมและการรักษาความสงบเรียบร้อย องค์การบริหารส่วนตำบลโพรงมะเดื่อให้บริการจัดเก็บขยะอย่างทั่วถึง ทุกหลังคาเรือนสามารถติดต่อขอรับบริการได้และต้องปฏิบัติตามข้อตกลงในการรับบริการจัดเก็บขยะขององค์การบริหารส่วนตำบลโพรงมะเดื่อโดยไม่กระทำการใดที่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อผู้รับบริการจัดเก็บขยะบ้านข้างเคียง โดยจะมีการกำหนดวันเข้าเก็บขนขยะ ซึ่งได้มีการรณรงค์ในเรื่องของการคัดแยกขยะก่อนทิ้งด้วย

(4) ด้านการวางแผนส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว องค์การบริหารส่วนตำบลโพรงมะเดื่อ ได้มีการจัดจุดคัดแยกในสถานที่สาธารณะและแหล่งท่องเที่ยวทุกหมู่บ้าน เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนรู้จักการคัดแยกขยะภายในชุมชน การช่วยกันดูแลรักษาความสะอาดภายในชุมชนที่ตนเองอาศัยอยู่

(5) ด้านการบริหารจัดการ และอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม องค์การบริหารส่วนตำบลโพรงมะเดื่อมีการประชาสัมพันธ์ให้ความรู้ประชาชนในเรื่องของการคัดแยกขยะอย่างสม่ำเสมอและให้งดการเผาขยะในที่โล่งแจ้ง เพื่อป้องกันการเกิดมลพิษ และส่งเสริมให้ประชาชนรู้จักการคัดแยกขยะภายในครัวเรือนให้คำแนะนำเกี่ยวกับหลักการ 3Rs ในเขตพื้นที่รับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลโพรงมะเดื่อเองนั้น ได้มีการจัดตั้งกลุ่มออมทรัพย์บ้านหนองจอก หมู่ที่ 16 ซึ่งมีแนวทางในส่งเสริมให้สมาชิกทำการนำขยะรีไซเคิลของแต่ละครัวเรือนที่เป็นสมาชิกร่วมบริจาคเพื่อนำมาแปรรูปเป็นสินค้า และนำเงินรายได้มาใช้ในการประกอบ

กิจกรรมต่าง ๆ ของกลุ่ม รวมทั้งมีการปันผลให้สมาชิกด้วย โดยในบางครัวเรือนก็ได้มีการนำเศษอาหารมาทำเป็นน้ำหมักชีวภาพและใช้เพื่อบำรุงดินและต้นไม้ในบ้านของตนเองด้วย

ตอนที่ 2 ปัญหาและอุปสรรคในการให้บริการด้านการจัดการขยะ พบปัญหาปริมาณขยะที่เกิดขึ้นในเขตชุมชนมีปริมาณที่เพิ่มขึ้นทุกปี เนื่องจากการขยายตัวของชุมชน และมีความเจริญที่เข้ามาส่งเสริมเรื่องการอุปโภคบริโภคของประชาชน และเพราะตำบลโพรงมะเดื่อมีจำนวนประชากรเพิ่มขึ้น จึงส่งผลให้มีขยะที่ไม่สามารถรีไซเคิลเพื่อนำกลับมาใช้ใหม่มากขึ้น รวมถึงการจัดการขยะขององค์การบริหารส่วนตำบลโพรงมะเดื่อยังมีประสิทธิภาพที่ไม่เพียงพอต่อการกำจัดขยะชุมชน เนื่องจากความจำกัดด้านทรัพยากรบุคคลและรถเก็บขนขยะที่มีไม่เพียงพอในการให้บริการเก็บขนขยะ

ตอนที่ 3 แนวทางการเพิ่มประสิทธิภาพด้านการจัดการขยะ

(1) ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ควรมีการจัดหารถเก็บขยะแบบแยกประเภทเพื่อให้เพียงพอต่อการใช้งาน เมื่อเกิดมีสถานการณ์ฉุกเฉิน และควรมีการจัดหาทรัพยากรบุคคลเพิ่มเติม เพื่อขีดความสามารถในการจัดการขยะให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

(2) ด้านงานส่งเสริมคุณภาพชีวิต ควรส่งเสริมให้ประชาชนทุกครัวเรือนได้รับบริการเก็บขนและกำจัดขยะมูลฝอย และสนับสนุนให้มีการคัดแยกขยะทุกครัวเรือน ในส่วนของเจ้าหน้าที่ ควรสร้างสวัสดิการให้กับพนักงานประจำรถขยะ เช่น ประกันชีวิต เงินเพิ่มพิเศษ เป็นต้น

(3) ด้านการจัดระเบียบชุมชน/ สังคมและการรักษาความสงบเรียบร้อย มีการส่งเสริมให้ทุกคนในชุมชนรู้จักรักษาความสะอาด และรักษาทรัพยากรที่ใช้ร่วมกันในชุมชน ในส่วนของรถจัดเก็บขยะให้มีระบบติดตาม เช่น Application GPS เพื่อให้เกิดความสะดวกในการให้บริการ

(4) ด้านการวางแผนส่งเสริมการลงทุน พาณิชนยกรรมและการท่องเที่ยว ให้มีการติดตั้งถังขยะแยกประเภทไว้ในที่สาธารณะ แหล่งท่องเที่ยว วัด โรงเรียน และโรงงาน รวมถึงส่งเสริมให้ชุมชนต้นแบบเพื่อเป็นสถานที่ศึกษาดูงานและเป็นแหล่งเรียนรู้ด้านการจัดการขยะอย่างครบวงจร

(5) ด้านการบริหารจัดการ และอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ส่งเสริมให้ประชาชนรู้จักการคัดแยกขยะภายในครัวเรือน ให้คำแนะนำเกี่ยวกับ หลักการ 3Rs อย่างจริงจัง รวมถึงสนับสนุนในเรื่องของการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อให้เกิดการจัดการขยะตั้งแต่ต้นทางอย่างยั่งยืน

(6) ด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น ส่งเสริมและสนับสนุนให้ชุมชนเกิดนวัตกรรมด้านการจัดการขยะโดยใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อเป็นตัวขับเคลื่อนในการดำเนินการ

แบบสัมภาษณ์เชิงลึก

ส่วนที่ 1 ปัญหาและอุปสรรคในการจัดการขยะโดยการมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่าย

รถที่ใช้ในการจัดเก็บขยะเสีย ทำให้การจัดเก็บไม่ตรงรอบจนเกิดการคั่งค้างของขยะ พนักงานจัดเก็บขยะป่วย เนื่องจากติดเชื้อโควิด-19 สภาพอากาศ เช่น ฝนตกบ่อย และลักษณะทางกายภาพของพื้นที่ เช่น ขอบบางหมู่บ้านคับแคบ ถนนหนทางขรุขระมีหลุมมีบ่อเยอะ และขาดแกนนำในการดำเนินการจัดการขยะชุมชน ที่จะสามารถดำเนินการได้ต่อเนื่องและยั่งยืน

ส่วนที่ 2 แนวทางในการจัดการขยะโดยการมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่ายในเขตพื้นที่รับผิดชอบ

ขององค์การบริหารส่วนตำบลโพรงมะเดื่อ จังหวัดนครปฐม

(1) การจัดการการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ควรมีการทำประชาคมเสนอแนะแนวทางในการบริหารจัดการขยะ เพื่อให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ

(2) การจัดการการมีส่วนร่วมในการดำเนินการ ควรเปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการดำเนินการ เป็นคณะทำงาน คณะกรรมการประเมินผลการดำเนินงาน เป็นต้น

(3) การจัดการการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ ควรจัดตั้งกลุ่มต่าง ๆ ในการจัดการขยะ โดยมีการบริหารจัดการและปันผลให้กับกลุ่มของตนเองเพื่อให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์

(4) การจัดการการมีส่วนร่วมในการประเมินผล ให้มีคณะกรรมการจากภาคส่วนต่าง ๆ มาร่วมกันประเมินผลก่อนและหลังการดำเนินการ

ส่วนที่ 3 ความคิดเห็นในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่าย ในการจัดการขยะ

เห็นด้วยในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่าย ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชนในเขตพื้นที่รับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลโพรงมะเดื่อเพื่อให้การจัดการขยะชุมชนเป็นเรื่องที่ทุกภาคส่วนให้ความสำคัญและตระหนักให้เกิดเป็นรูปธรรมในการดำเนินงานเพื่อนำไปสู่ความยั่งยืนของการจัดการขยะชุมชนในภายภาคหน้า เพื่อให้ชุมชนในเขตพื้นที่รับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลโพรงมะเดื่อ จังหวัดนครปฐมมีความสะอาด ปลอดภัย และมีทัศนียภาพที่สวยงาม

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

เห็นควรให้มีการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่าย ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชนในเขตพื้นที่รับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลโพรงมะเดื่อเพื่อให้การจัดการขยะชุมชนเป็นเรื่องที่ทุกภาคส่วนให้ความสำคัญและตระหนักให้เกิดเป็นรูปธรรมในการดำเนินงานเพื่อนำไปสู่ความยั่งยืนของการจัดการขยะชุมชนในภายภาคหน้า เพื่อให้ชุมชนในเขตพื้นที่รับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลโพรงมะเดื่อ จังหวัดนครปฐม มีความสะอาด ปลอดภัย และทัศนียภาพที่สวยงาม ควรศึกษาแนวทางในการจัดการขยะ โดยการมีส่วนร่วมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ประสบความสำเร็จหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เป็นต้นแบบในการจัดการขยะโดยการมีส่วนร่วม รวมทั้งควรมีการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่าย ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชนในเขตพื้นที่รับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลโพรงมะเดื่อเพื่อให้เป็นเรื่องที่ทุกภาคส่วนให้ความสำคัญและตระหนักให้เกิดเป็นรูปธรรมในการดำเนินงานเพื่อนำไปสู่ความยั่งยืนของการจัดการขยะชุมชนในเขตพื้นที่รับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลโพรงมะเดื่อ จังหวัดนครปฐม ในภายภาคหน้า

เอกสารอ้างอิง

- ทานตะวัน อินทร์จันทร์. (2546). *การมีส่วนร่วมของคณะกรรมการชุมชนในการพัฒนาชุมชนย่อยในเขตเทศบาลเมืองลำพูน*. เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ธนวัฒน์ คาสีลานนท์. (2550). *การมีส่วนร่วมของกรรมการชุมชน ในการพัฒนาท้องถิ่น เขตเทศบาลเมืองคูคต จังหวัดปทุมธานี*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร.
- ธีระพงษ์ แก้วหาญ. (2543). *การจำแนกรูปแบบของการมีส่วนร่วมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น : ศึกษากรณี เทศบาลตำบลท่าหลวง อำเภอมะขาม จังหวัดจันทบุรี*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.
- อศิน รพีพัฒน์ (2530). *การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาชุมชนในพื้นที่เกาะรัตนโกสินทร์ กรณีศึกษาชุมชนป้อมมหากาฬ*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- อรทัย กักพล. (2552). *คู่มือการมีส่วนร่วมของประชาชนสำหรับนักบริหารท้องถิ่น*. กรุงเทพฯ: จริยสุนิทวงศ์การพิมพ์.
- Cohen, J., and Uphoff, N. (1977). *Rural Participation: Concepts and measures for Project Design, Implementation and Evaluation*, Ithaca, NY (USA) Rural Development Committee, Center for International Studies, Cornell Univ.
- Kasperson, R. E., and Breitbank. (1974). *Participation Decentralization and Advocacy planning*. Washington D.C.: Association of American Geographers.

ประสิทธิผลการปฏิบัติงานของข้าราชการองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยทราย
อำเภอเมือง จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

Examine witnesses of Huai Sai Subdistrict Administrative Committee

Mueang District, Prachuap Khiri Khan Province

กนกพร ทิพย์พิมล¹

Kanokporn Tippimon¹

องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยทราย¹

Huai Sai Subdistrict Administrative Organization ¹

E-mail: ¹kpornbew@gmail.com

Retrieved 18-03-2024; Revised 18-04-2024; Accepted 20-04-2024

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ประเมินประสิทธิผลการปฏิบัติงานของข้าราชการองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยทราย อำเภอเมือง จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ (2) เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อประสิทธิผลการปฏิบัติงานของข้าราชการองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยทราย (3) เพื่ออธิบายความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิผลการปฏิบัติงานของข้าราชการองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยทรายกับปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการปฏิบัติงานของข้าราชการองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยทราย การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยจำนวน 300 คน คือประชาชนในพื้นที่ องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยทราย อำเภอเมือง จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ค่าที การวิเคราะห์ค่าเบี่ยงเบนทางเดียว และสหสัมพันธ์เพียร์สัน ผลการวิเคราะห์พบว่า (1) ด้านประสิทธิผลการปฏิบัติงานของข้าราชการองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยทราย อำเภอเมือง จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ อยู่ในระดับมาก (2) ด้านเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อประสิทธิผลการปฏิบัติงานของข้าราชการองค์การบริหารส่วนตำบล พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 (3) ด้านความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลของการปฏิบัติราชการขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยทราย กับประสิทธิผลของการปฏิบัติราชการขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยทราย อำเภอเมือง จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พบว่า เป็นเชิงบวก ระดับปานกลางค่อนข้างสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

คำสำคัญ: ประสิทธิภาพ, การปฏิบัติราชการ, องค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอเมือง จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

Abstract

This research aimed to (1) explore effectiveness public administration North Huaisai Subdistrict Administration Organization Muang District Prachuabkirikhan Province (2) compare effectiveness public administration according to of Good Governance doctrine Subdistrict Administration Organization Muang District via respondents 'demographic factors. (3) explain correlation between effectiveness public administration according to of Good Governance doctrine Subdistrict Administration Organization Muang District with affecting factors. This was quantitative research; sample were 300 residents of Huasai Subdistrict Administration Organization council. Questionnaires were data gathering tools. Analytical statistics were mean percentages standard deviation t test ANOVA F and Pearson correlation. Findings were as follows;

(1) effectiveness public administration North Huasai Subdistrict Administration Organization Muang District was high level. (2) there was statistically significant difference among respondent' attitude toward effectiveness public administration according to of Good Governance doctrine Subdistrict Administration Organization Muang District via demographic factors at .05 level. (3) there were moderate high level positive significant correlation between affecting factors with effectiveness public administration according to of Good Governance doctrine Subdistrict Administration Organization Muang District

Keywords: Effectiveness, public administration, good governance doctrine subdistrict administration organization Muang district Prachuabkirikhan province

บทนำ

การบริหารงานภาครัฐแนวใหม่ (New Public Management: NPM) คือ การปรับเปลี่ยนการบริหารจัดการภาครัฐโดยนำหลักการเพิ่มประสิทธิภาพของระบบราชการและการแสวงหาประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการที่มุ่งสู่ความเป็นเลิศ ถือเป็นปรัชญาการบริหารจัดการที่ภาครัฐที่นำมาใช้ตั้งแต่ในช่วงทศวรรษที่ 1980 เพื่อสร้างระบบการบริหารจัดการภาครัฐให้มีความทันสมัยยิ่งขึ้น กล่าวได้ว่าการเกิดขึ้นของแนวคิดการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ในหลาย ๆ ประเทศ ก็เพื่อต้องการสร้างหน่วยงานให้มีการขับเคลื่อนด้วยพันธกิจมีการกระจายอำนาจ มีลักษณะที่ยืดหยุ่น มีการเชื่อมโยงเครือข่ายระหว่างหน่วยงาน ต่าง ๆ เข้าด้วยกัน ความต้องการที่จะให้หน่วยงานเป็นไปในแนวทางดังกล่าวมีวัตถุประสงค์เพื่อต้องการปรับปรุงและพัฒนาระบบการบริหารงานให้มีประสิทธิภาพ สามารถตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนในฐานะผู้รับบริการสาธารณะได้อย่างครอบคลุม สะดวกและรวดเร็วยิ่งขึ้น อิทธิพลของกระแสการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ส่งผลถึงการบริหารภาครัฐของไทย การบริหารจัดการแบบภาคเอกชนถูกนำมาใช้ในภาครัฐ เพื่อเป็นกรอบการดำเนินงาน โดยสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (สำนักงาน ก.พ.ร.) ซึ่งเป็นองค์กรกลางที่มีหน้าที่รับผิดชอบด้านการพัฒนาระบบราชการ ได้มีความพยายามอย่างต่อเนื่องในการนำเครื่องมือและเทคนิคการบริหารจัดการใหม่ ๆ มาใช้กับส่วนราชการให้กับส่วนราชการเพื่อสามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างตรงจุดและปฏิรูประบบราชการเพื่อสามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างตรงจุด และปฏิรูประบบราชการให้ทันสมัยทัดเทียมนานาประเทศ เมื่อประเทศมีการพัฒนามากขึ้น พลเมืองมีมากขึ้นภารกิจที่ภาครัฐต้องรับผิดชอบและตอบสนองความต้องการของประชาชนก็เพิ่มขึ้นด้วยศักยภาพของรัฐบาลที่บริหารประเทศด้วยองค์กรเพียงองค์กรเดียว ไม่อาจตอบสนองความต้องการและอำนวยความสะดวก ชนให้แก่ประชาชนได้ทั่วถึง ดังนั้น แนวคิดการกระจายอำนาจ การบริหารการปกครองให้ประชาชนในท้องถิ่นได้ปกครองตนเองจึงเกิดขึ้นเพื่อเป็นการแบ่งเบาภาระหน้าที่ของรัฐบาลกลางและสามารถสนองต่อความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นได้อย่างทั่วถึงและรวดเร็ว โดยกระจายอำนาจให้ประชาชนในท้องถิ่นได้ปกครองตนเองในรูปแบบของการปกครองท้องถิ่น (local government) ประชาชนในท้องถิ่นที่ได้รับอำนาจจากรัฐบาล จะดำเนินการปกครองท้องถิ่นของตนเอง โดยจัดตั้งองค์กรขึ้นมาใช้อำนาจแทนประชาชน เรียกว่า “องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น” ซึ่งดำเนินการบริหารท้องถิ่นตามเจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่นอย่างอิสระ ภายใต้กรอบ นโยบาย กฎหมาย และการกำกับดูแลของรัฐองค์การบริหารส่วนตำบลแก่ประชาชนมีฐานะเป็นนิติบุคคล และเป็นราชการบริหารส่วนท้องถิ่น มีอำนาจหน้าที่ในการพัฒนาตำบลทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม : การจัดระบบการบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเอง

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยประสงค์จะวิจัยประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของข้าราชการองค์การบริหารส่วนตำบล ห้วยทราย อำเภอเมือง จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เพื่อนำผลการวิจัยไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานและเพื่อแก้ไขปัญหาและอุปสรรค และอาจเกิดมุมมองใหม่ในการพัฒนาการปฏิบัติงานของข้าราชการองค์การบริหารส่วนตำบลทั่วประเทศ

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อประเมินประสิทธิผลการปฏิบัติงานของข้าราชการองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยทราย อำเภอมือง จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีผลต่อประสิทธิผลการปฏิบัติงานของข้าราชการองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยทราย อำเภอมือง จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
3. เพื่ออธิบายความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิผลการปฏิบัติงานของข้าราชการองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยทราย อำเภอมือง จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ กับปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการปฏิบัติงานของข้าราชการองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยทราย อำเภอมือง จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

สมมติฐานการวิจัย

1. ระดับประสิทธิผลการปฏิบัติงานของข้าราชการองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยทราย อำเภอมือง จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ อยู่ในระดับมาก
2. ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อประสิทธิผลการปฏิบัติงานของข้าราชการองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยทราย อำเภอมือง จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เมื่อจำแนกด้วยลักษณะประชากรของกลุ่มตัวอย่างไม่มีความแตกต่างกัน
3. ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการปฏิบัติงานของข้าราชการองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยทราย กับประสิทธิผลการปฏิบัติงานของข้าราชการองค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอมือง ห้วยทรายจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เป็นเชิงบวก อย่างมีนัยสำคัญ

การทบทวนวรรณกรรม

การวิจัยประสิทธิผลการปฏิบัติงานของข้าราชการองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยทราย อำเภอมือง จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ผู้วิจัยทำการทบทวนวรรณกรรม แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วย

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการองค์การภาครัฐสมัยใหม่

การบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ (New Public Management) ถือเป็นปรัชญาการบริหารจัดการที่ภาครัฐนำมาใช้ตั้งแต่ในช่วงทศวรรษที่ 1980s เพื่อสร้างระบบการบริหารจัดการภาครัฐให้มีความทันสมัยยิ่งขึ้น คำว่า “การบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่” ยังคงเป็นศัพท์ที่มีความหมายกว้างขวางและมีความสลับซับซ้อนอยู่มากซึ่งนำมาใช้เพื่ออธิบายกระแสการปฏิรูปภาครัฐที่เกิดขึ้นทั่วโลกตั้งแต่ช่วงทศวรรษที่ 1980s เป็นต้นมา การเกิดขึ้นของแนวคิดการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ในหลายๆ ประเทศก็เพื่อต้องการสร้างองค์การหรือหน่วยงานให้มีการขับเคลื่อนด้วยพันธกิจ มีการกระจายอำนาจ มีลักษณะที่ยืดหยุ่น มีการเชื่อมโยงเครือข่ายระหว่างองค์การหรือหน่วยงานต่าง ๆ เข้าด้วยกัน เป็นต้น (Denhardt and Grubbs, 2003 อ้างถึงใน จุมพล หนิมพานิช, 2550) ความต้องการที่จะให้องค์การ หรือหน่วยงานเป็นไปในแนวทางดังกล่าวมีวัตถุประสงค์เพื่อ

ต้องการปรับปรุงและพัฒนาระบบการบริหารงานให้มีประสิทธิภาพ สามารถตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนในฐานะผู้รับบริการสาธารณะได้อย่างครอบคลุมและรวดเร็วขึ้น ทั้งนี้ โดยการนำเอาวิธีการ หรือเทคนิคต่างๆ ที่ปฏิบัติกันอยู่ในภาครัฐกิจเอกชนเข้ามาปรับใช้ในภาครัฐการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่จึงให้ความสำคัญกับการปรับโครงสร้างหน่วยงานภาครัฐและ/หรือการให้บริการสาธารณะเพื่อให้เกิดผลลัพธ์ที่ดีขึ้น (Romaine Samaratunge and Lynne Bennington, 2002 อ้างถึงในจุมพล หนีมพานิช, 2550) ในปัจจุบันพบว่าการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ได้กลายเป็นกระแสแนวคิดที่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อภาครัฐอย่างกว้างขวางมากที่สุด

แนวคิดและทฤษฎีการปฏิบัติราชการ

ทฤษฎีระบบราชการ (Bureaucracy Theory) ถือเป็นทฤษฎีที่มีความสำคัญมากต่อวงการศึกษารัฐศาสตร์ บุคคลที่เสนอแนวคิดการจัดองค์การแบบระบบราชการ (Bureaucracy Theory) ขึ้นเป็นท่านแรกได้แก่ แมกซ์ เวเบอร์ (Max Weber) นักสังคมวิทยาชาวเยอรมัน (ค.ศ.1864-ค.ศ.1920) เป็นผู้ที่มีผลงานปรากฏในสาขาวิชาต่าง ๆ หลายสาขาวิชา เช่น สาขาวิชากฎหมาย เศรษฐศาสตร์ ประวัติศาสตร์ สังคมวิทยา รัฐศาสตร์ และรัฐประศาสนศาสตร์ ได้รับการยกย่องว่าเป็นบิดารัฐประศาสนศาสตร์ของยุโรป

แมกซ์ เวเบอร์ (Max Weber) ได้ทำการศึกษาถึงลักษณะขององค์การที่ปรากฏในศตวรรษที่ 20 ตอนต้น ไม่ว่าจะเป็นองค์การธุรกิจหรือองค์การของรัฐพบว่าองค์การสมัยใหม่ในช่วงเวลานั้นมีการปรับเปลี่ยนรูปแบบการดำเนินงานจากรูปแบบการบริหารแบบดั้งเดิมคือ บริหารแบบครอบครัวมาเป็นรูปแบบใหม่ที่มีลักษณะการบริหารที่สำคัญๆ ดังนี้ คือ มีการกำหนดตำแหน่งงาน และจัดลำดับขั้นของตำแหน่งในลักษณะที่เป็นรูปปิรามิด มีการแยกบุคคลที่เป็นเจ้าของและผู้บริหารออกจากกัน มีการกำหนดตำแหน่งหน้าที่ อำนาจหน้าที่ ระเบียบกฎเกณฑ์การทำงานอย่างชัดเจน โดยทุกคนต้องทำตามขั้นตอนกฎเกณฑ์ที่องค์การกำหนดไว้ นอกจากนี้การคัดเลือก แต่งตั้ง โยกย้ายบุคคลยึดถือหลักการพิจารณาความรู้ความสามารถ และหลักการบรรจุคนให้เหมาะสมกับงานโดยไม่มีการคำนึงถึงความสัมพันธ์ส่วนตัว การทำงานมีลักษณะของความเป็นทางการคือ ทำเป็นลายลักษณ์อักษรเสมอ (Max Weber, 1947) ในปี ค.ศ. 1911 Max Weber ได้เสนอแนวคิดเรื่องทฤษฎีองค์การขนาดใหญ่ที่มีรูปแบบที่ เรียกว่า “ระบบราชการ” หรือ “Bureaucracy” ขึ้นมา โดยตั้งสมมติฐานไว้ว่า องค์การแบบระบบราชการ (Bureaucracy) เป็นรูปแบบที่ดีที่สุด มีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และประหยัดที่สุด ทั้งนี้เพราะ

1. เป็นการจัดองค์การที่ยึดหลักแห่งการใช้สิทธิอำนาจที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของกฎหมาย และความสมเหตุสมผล (Legal-Rational Authority)
2. มีการแบ่งงานกันทำอย่างเป็นทางการตามตัวบทกฎหมาย ระเบียบ กฎเกณฑ์ที่กำหนดไว้
3. อาศัยหลักความรู้ความสามารถ หรือระบบคุณธรรมเป็นเกณฑ์ในการบริหารงานบุคคล
4. เป็นระบบที่สามารถพยากรณ์พฤติกรรมหรือปรากฏการณ์ต่าง ๆ ได้ (Nicholas Henry, 2004)

แมกซ์ เวเบอร์ (Max Weber) ได้ให้ทัศนะเกี่ยวกับระบบราชการว่า ระบบราชการเป็นรูปแบบหนึ่งของการจัดองค์การที่มีรูปแบบและลักษณะที่เหมาะสมอย่างมากสำหรับที่จะนำมาใช้กับองค์การขนาดใหญ่

ไม่ว่าจะเป็นองค์การในภาครัฐ องค์การธุรกิจเอกชน หรือองค์การประเภทอื่น ๆ ก็ตาม และสามารถใช้ได้ผลดีในประเทศที่มีสภาพเศรษฐกิจ สังคมที่มีการพัฒนาแล้วในระดับหนึ่ง

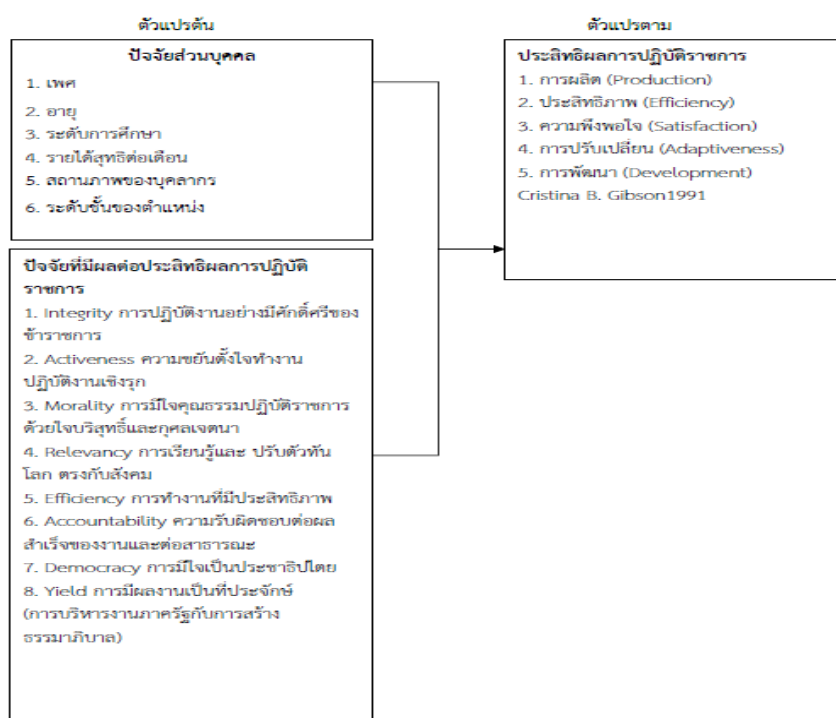
แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับประสิทธิผล

พิทยา บวรวัฒนา (2533) ได้สรุปความหมายของประสิทธิผลขององค์การไว้ว่า หมายถึง องค์การดำเนินการบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ ประสิทธิผลจึงเป็นเรื่องของความสำเร็จขององค์การในการ กระทำสิ่งต่างๆ ตามที่ตั้งเป้าหมายไว้

สมยศ นาวิการ (2544) ได้อธิบายว่า ความมีประสิทธิภาพเกี่ยวข้องกับความสำเร็จของเป้าหมายความสำเร็จ ประสิทธิภาพตอบความหมาย 2 ประการ คือ 1) เป้าหมายประสบความสำเร็จหรือไม่ 2) เป้าหมายมีความเหมาะสมหรือไม่

สมพงษ์ เกษมสิน (2546) กล่าวว่า ประสิทธิภาพ หมายถึง การพิจารณาผลของการทำงานที่สำเร็จลุล่วงถึงจุดประสงค์ หรือที่คาดหวังไว้เป็นหลัก

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่างจำนวน 300 คน จากประชากรในพื้นที่บริการ องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยทราย อำเภอเมือง จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูลวิเคราะห์ข้อมูลด้วย สถิติ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ค่าที่ การวิเคราะห์ค่าเบี่ยงเบนทางเดียว และสหสัมพันธ์เพียร์สัน

การศึกษาประสิทธิผลการปฏิบัติงานของข้าราชการองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยทราย อำเภอเมือง จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ได้มีการกำหนดขอบเขตไว้ ดังนี้

ด้านเนื้อหา มุ่งศึกษาประสิทธิผลการปฏิบัติงานของข้าราชการองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยทราย อำเภอเมือง จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ประกอบด้วยด้านตัวแปร

ตัวแปรอิสระ (Independent Variable) คือ คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของข้าราชการ และเจ้าหน้าที่ ภาครัฐยุคใหม่ (I AM READY) “I AM READY” หรือคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของ ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ ภาครัฐยุคใหม่ ประกอบด้วยคุณสมบัติหรือพฤติกรรมที่บุคลากรภาครัฐควรมีหรือควรปฏิบัติ 8 ประการ ดังนี้

I - Integrity การปฏิบัติงานอย่างมีศักดิ์ศรีของข้าราชการ

A - Activeness ความขยันตั้งใจทำงานปฏิบัติงานเชิงรุก

M - Morality การมีใจคุณธรรมปฏิบัติราชการด้วยใจบริสุทธิ์และกุศลเจตนา

R - Relevancy การเรียนรู้และปรับตัวทันโลกตรงกับสังคม

E - Efficiency การทำงานที่มีประสิทธิภาพสามารถวัดและแสดงไว้อย่างชัดเจน

A - Accountability ความรับผิดชอบต่อผลสำเร็จของงานและต่อสาธารณะ

D - Democracy การมีใจเป็นประชาธิปไตย

Y - Yield การมีผลงานเป็นที่ประจักษ์และปฏิบัติงานโดยเน้นผลสัมฤทธิ์เป็นสำคัญ

ลักษณะประชากรของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ อายุ รายได้

ตัวแปรตาม (Dependent Variable) คือประสิทธิผลการปฏิบัติงานของข้าราชการองค์การบริหาร ส่วนตำบล ใช้ทฤษฎีของประสิทธิผลขององค์การ คือ การเน้นไปที่ผลรวมขององค์การ อธิบายถึงเกณฑ์ของ ความมีประสิทธิภาพขององค์การว่าประกอบด้วยตัวบ่งชี้ 5 ตัว คือ

1. การผลิต (Production)

2. ประสิทธิภาพ (Efficiency)

3. ความพึงพอใจ (Satisfaction)

4. การปรับเปลี่ยน (Adaptiveness)

5. การพัฒนา (Development)

ขอบเขตด้านพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยทราย อำเภอเมือง จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ประชากร ได้แก่ ประชาชน พื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยทราย จำนวน 6,950 คน ใช้การคำนวณหาขนาดกลุ่ม ตัวอย่างโดยสูตรของทาโร่ ยามาเน่ (Taro Yamane) โดยได้กลุ่มตัวอย่าง 375 คน ทำการใช้การสุ่มแบบ ขั้นตอนและอย่างง่าย (Stratified and Simple random sampling) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 300 คน คิดเป็น ร้อยละ 80

ผลการวิจัย

เพศ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เพศชาย ร้อยละ 46.7 และเพศหญิง ร้อยละ 53.3

อายุ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุ 41-60 ปี ร้อยละ 38.7 รองลงมาอายุระหว่าง 31-40 ปี ร้อยละ 35.0 กลุ่มอายุระหว่าง 21-30 ปี ร้อยละ 21.3 และกลุ่มอายุ 20-30 ปี ร้อยละ 5.7 น้อยกว่า 20 ปี จำนวน 6 คน ร้อยละ 2.0

การศึกษา กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีวุฒิการศึกษา ต่ำกว่าปริญญาตรี ร้อยละ 26.3 กลุ่มปริญญาตรี ร้อยละ 58.0 กลุ่มสูงกว่าปริญญาตรี ร้อยละ 15.7

รายได้ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือนระหว่าง 10,001 – 20,000 บาท รองลงมาได้ต่อเดือนระหว่าง 20,001 -30,000 บาท รายได้ต่อเดือน 30,001 บาทขึ้นไป ร้อยละ 18.3 และรายได้ต่อเดือนไม่เกิน 10,000 บาท ร้อยละ 13.0

ประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของข้าราชการองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยทราย อำเภอเมืองจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ภาพรวมพบว่า อยู่ในระดับมากค่าเฉลี่ย 4.15 ด้านที่มีประสิทธิภาพมากที่สุดได้แก่ การปฏิบัติราชการเพื่อให้เกิดประโยชน์สุขของประชาชนอยู่ในระดับมากที่สุดค่าเฉลี่ย 4.25 รองลงมาได้แก่ ด้านอำนวยความสะดวกและการตอบสนองความต้องการของประชาชนอยู่ในระดับมากที่สุดค่าเฉลี่ย 4.22 ด้านที่น้อยที่สุดได้แก่ ลดขั้นตอนการปฏิบัติงานอยู่ในระดับมากค่าเฉลี่ย 3.97

ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของข้าราชการองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยทราย อำเภอเมือง จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ด้านการปฏิบัติงานอย่างมีศักดิ์ศรีของข้าราชการ ในภาพรวมเท่ากับ = 4.62 อยู่ในระดับมากที่สุดและเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับความคิดเห็นจากระดับค่าเฉลี่ยมากที่สุดลงหาน้อยสุดตามเกณฑ์การประเมิน พบว่า ข้อ 1 ยึดหลักจรรยาบรรณวิชาชีพ / จรรยาบรรณข้าราชการ ในการปฏิบัติราชการอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย = 4.91 รองลงมา ข้อ 5 กล้าที่จะยอมรับความผิดเมื่อทำงานผิดพลาดอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย = 4.76 และ ข้อ 3 ไม่มีผลประโยชน์ด้านการเงินที่ขัดแย้งกับการปฏิบัติหน้าที่อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย = 4.38 ตามลำดับ

ด้านความขยันตั้งใจทำงานปฏิบัติงานเชิงรุก ในภาพรวม เท่ากับ = 4.41 อยู่ในระดับมากที่สุดและเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับความคิดเห็นจากระดับค่าเฉลี่ยมากที่สุดลงหาน้อยสุดตามเกณฑ์การประเมิน พบว่า ข้อ 2 ทำงานรอบคอบถูกต้องรวดเร็วอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย = 4.55 รองลงมา ข้อ 3 กระตือรือร้นทำงานเต็มกำลังความสามารถ อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย = 4.55 และน้อยที่สุด 5 แก้ไขปัญหาด้วยวิธีที่หลากหลายไม่ยึดติดแนวทางเดิม ๆ อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย = 4.05 ตามลำดับ

ด้านการมีใจคุณธรรมปฏิบัติราชการด้วยใจบริสุทธิ์และกุศลเจตนา ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุดค่าเฉลี่ย 4.59 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับความคิดเห็นจากระดับค่าเฉลี่ยมากที่สุดลงหาน้อยสุดตามเกณฑ์การประเมินพบว่า ข้อที่ 3 ไม่ใช้อำนาจหน้าที่ในการเอื้อประโยชน์บางอย่างให้กับญาติและพวกพ้อง อยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.74 รองลงมา ข้อที่ 5 ยับยั้งชั่งใจได้เมื่อมีผู้อื่นมาเสนอผลประโยชน์

อยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.73 และน้อยที่สุดข้อ 2 ปฏิบัติราชการด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต โปร่งใสอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.41

ด้านการเรียนรู้และปรับตัวทันโลกตรงกับสังคม ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.55 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับความคิดเห็นจากระดับค่าเฉลี่ยมากที่สุดลงไปในหาน้อยสุดตามเกณฑ์การประเมินพบว่าข้อที่ 1 แสวงหาความรู้และวิทยาการใหม่ ติดตามสถานการณ์โลกสม่ำเสมอ อยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.74 รองลงมา ข้อที่ 2 นำวิทยาการและความรู้ใหม่ มาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติราชการอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.73 และน้อยที่สุดข้อ 5 พัฒนาตนเองในทิศทางที่เป็นไปตามความต้องการของหน่วยงาน อยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.41

ด้านการงานที่มีประสิทธิภาพสามารถวัดและแสดงไว้อย่างชัดเจน ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.70 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับความคิดเห็นจากระดับค่าเฉลี่ยมากที่สุดลงไปในหาน้อยสุดตามเกณฑ์การประเมินพบว่าข้อที่ 1 แผนการทำงานที่ชัดเจนในการทำงานอยู่ในระดับมากที่สุดค่าเฉลี่ย 4.91 รองลงมา ข้อที่ 5 เพื่อลดความผิดพลาด จึงปรับปรุงวิธีการทำงานอยู่เสมออยู่ในระดับมากที่สุดค่าเฉลี่ย 4.72

ด้านความรับผิดชอบต่อผลสำเร็จของงานและต่อสาธารณะภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.63 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับความคิดเห็นจากระดับค่าเฉลี่ยมากที่สุดลงไปในหาน้อยสุดตามเกณฑ์การประเมินพบว่าข้อที่ 1 รับผิดชอบต่อตนเองหน้าที่การทำงานและสังคมอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.74 รองลงมา ข้อที่ 2 รับผิดชอบต่อปัญหาที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติงาน ทั้งต่อสาธารณะและผู้บังคับบัญชา อยู่ในระดับ มากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.73 และน้อยที่สุดข้อ 5 รับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมายครบถ้วนอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.38

ด้านการมีใจเป็นประชาธิปไตย ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.60 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับความคิดเห็นจากระดับค่าเฉลี่ยมากที่สุดลงไปในหาน้อยสุดตามเกณฑ์การประเมินพบว่าข้อที่ 1 รับฟังความคิดเห็นของประชาชน และปรับปรุงแก้ไขตาม ข้อเสนอแนะนั้น อยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.91 รองลงมา ข้อที่ 5 ให้ความสำคัญกับประชาชนที่มาใช้บริการอย่างเท่าเทียม อยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.57 และน้อยที่สุดข้อ 5 รับฟังความคิดเห็นของประชาชน และปรับปรุงแก้ไขตาม ข้อเสนอแนะนั้น อยู่ในระดับมากที่สุดค่าเฉลี่ย 4.41

ด้านการมีผลงานเป็นที่ประจักษ์และปฏิบัติงานโดยเน้นผลสัมฤทธิ์เป็นสำคัญ ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุดค่าเฉลี่ย 4.78 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับความคิดเห็นจากระดับค่าเฉลี่ยมากที่สุดลงไปในหาน้อยสุดตามเกณฑ์การประเมินพบว่า ข้อที่ 4 เมื่อผลงานมีข้อบกพร่อง ก็มุ่งมั่นในแก้ไขปัญหาลให้สำเร็จ แม้ว่าจะมีอุปสรรคต่าง ๆ แม้งานจะยากลำบากก็ไม่ย่อท้อ อยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.91 รองลงมา ข้อที่ 1 มีหลักการทำงานที่มีประชาชนเป็นศูนย์กลาง ให้ความสำคัญกับประชาชนที่มาใช้บริการอย่างเท่าเทียม อยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.90 และน้อยที่สุดข้อ ตรวจสอบและประเมินผลงานเป็นระยะ ๆ ว่าสอดคล้องกับเป้าหมายของหน่วยงานหรือไม่ อยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.4

การทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1

ประสิทธิผลการปฏิบัติงานของข้าราชการองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยทราย อำเภอเมือง จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ อยู่ในระดับปานกลาง ผลการทดสอบ ภาพรวมพบว่า อยู่ในระดับมากค่าเฉลี่ย 4.15 ด้านที่มีประสิทธิผลมากที่สุดได้แก่ การปฏิบัติราชการเพื่อให้เกิดประโยชน์สุขของประชาชนอยู่ในระดับมากที่สุดค่าเฉลี่ย 4.25 รองลงมาได้แก่ด้านอำนวยความสะดวกและการตอบสนองความต้องการของประชาชนอยู่ในระดับมากที่สุดค่าเฉลี่ย 4.22 ด้านที่น้อยที่สุดได้แก่ลดขั้นตอนการปฏิบัติงานอยู่ในระดับมากค่าเฉลี่ย 3.97 จึงภาพรวมพบว่า อยู่ในระดับมาก สรุปว่า ปฏิเสธสมมติฐานศูนย์และยอมรับสมมติฐานแย้งว่าประสิทธิผลการปฏิบัติงานของข้าราชการองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยทราย อำเภอเมือง จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

สมมติฐานที่ 2

ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อประสิทธิผลของการปฏิบัติราชการของประสิทธิผลการปฏิบัติงานของข้าราชการองค์การบริหาร อำเภอเมือง จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีความแตกต่างกันจำแนกด้วยลักษณะประชากรมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สมมติฐานที่ 3

ความสัมพันธ์ระหว่าง ประสิทธิผลการปฏิบัติงานของข้าราชการองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยทราย อำเภอเมือง จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ กับปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลของการปฏิบัติราชการขององค์การบริหารส่วนตำบล เป็นเชิงบวกปานกลางค่อนข้างสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผลการวิจัย

ประสิทธิผลของการปฏิบัติงานของข้าราชการองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยทราย อำเภอเมืองจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ภาพรวมพบว่า อยู่ในระดับมากค่าเฉลี่ย 4.15 ด้านที่มีประสิทธิผลมากที่สุดได้แก่การปฏิบัติราชการเพื่อให้เกิดประโยชน์สุขของประชาชนอยู่ในระดับมากที่สุดค่าเฉลี่ย 4.25 รองลงมาได้แก่ด้านอำนวยความสะดวกและการตอบสนองความต้องการของประชาชนอยู่ในระดับมากที่สุดค่าเฉลี่ย 4.22 ด้านที่น้อยที่สุดได้แก่ลดขั้นตอนการปฏิบัติงานอยู่ในระดับมากค่าเฉลี่ย 3.97 สอดคล้องกับเรณู หมั่นท้อ (2554) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ในการนำหลักธรรมาภิบาลไปปฏิบัติในองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต การวิจัยครั้งนี้พบว่า (1) ผลสัมฤทธิ์ในการนำหลักธรรมาภิบาลไปปฏิบัติในองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต ภาพรวมอยู่ในระดับมาก กลุ่มตัวอย่างได้เสนอแนะให้ผู้บริหารให้ความสำคัญในการนำหลักธรรมาภิบาลไปปฏิบัติ สนับสนุนให้บุคลากรยึดหลักความมีส่วนร่วมในการดำเนินงานทุกขั้นตอน ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลของการปฏิบัติราชการของเทศบาลนครภูเก็ตตามหลักเกณฑ์การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีด้านหลักคุณธรรม ผลการวิเคราะห์พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.15 ด้านที่มากที่สุดได้แก่ยึดถือและเชื่อมั่นในความถูกต้องดีงาม อยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.24 รองลงมา ได้แก่ รณรงค์เพื่อสร้างค่านิยมที่ดีงามให้ผู้ปฏิบัติงานในองค์กรหรือสมาชิก อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.16 และด้านที่น้อยที่สุดได้แก่ สร้างค่านิยมที่ดีงาม ให้ผู้ปฏิบัติงานในเทศบาลถือปฏิบัติ อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.97 สอดคล้องกับนิสา ใจภักดี

ไพศาล สรรสวัสดิ์สุทธิ์ และพิสิษฐ์ จอมบุญเรือง (2559) ได้ศึกษาเรื่องการบริหารงานโดยยึดหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลตำบลตุ๊กตุ๋ อำเภอกงไกรลาศ จังหวัดสุโขทัย ตามการรับรู้ของประชาชนพบว่า ด้านที่มีระดับของการรับรู้สูงที่สุด ได้แก่ หลักคุณธรรม รองลงมา หลักนิติธรรม หลักความ รับผิดชอบหลักความคุ้มค่า หลักการมีส่วนร่วม และหลักความโปร่งใส เช่นเดียวกันกับปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลของการปฏิบัติราชการขององค์การบริหารส่วนตำบลตามหลักเกณฑ์การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ด้านหลักนิติธรรม ผลการวิเคราะห์พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ที่สอดคล้องกับธนพงษ์ คงศิลป์ทรัพย์ ราเชนทร์ นพณัฐวงศ์และวิเชียร วิทยอุดม (2561) ได้ศึกษาการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลดงเตี้ย อำเภอกงไกรลาศ จังหวัดสุโขทัย และเพื่อเปรียบเทียบการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลดงเตี้ย อำเภอกงไกรลาศ จังหวัด พบว่า 1. การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลดงเตี้ย อำเภอกงไกรลาศ จังหวัดสุโขทัย โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีการปฏิบัติมากที่สุด คือ ด้านหลักคุณธรรม รองลงมา คือ ด้านการมีส่วนร่วมด้านความรับผิดชอบต่อสังคม และด้านความโปร่งใสตามลำดับ ส่วนด้านที่มีการปฏิบัติน้อยที่สุด คือ ด้านความคุ้มค่า

ส่วนการทดสอบสมมติฐานการเปรียบเทียบประสิทธิผล พบว่า ไม่สอดคล้องกับวรลักษณ์ วรรณกุล (2559) ที่ศึกษาเรื่อง การบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอบางปะหัน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จากผลการศึกษาพบว่า ประชาชนที่มี เพศ สถานภาพ อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพแตกต่างกันมีระดับความคิดเห็นในภาพรวมการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอบางปะหัน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่สามความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิผลของการปฏิบัติงานของข้าราชการองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยทราย กับปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลของการปฏิบัติงานของข้าราชการองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยทราย อำเภอมะนัง จังหวัดยะลา พบว่า เป็นเชิงบวกปานกลางค่อนข้างสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับชูลีพร โพธิ์เหลือง (2557) ได้วิจัยเรื่อง ผลสัมฤทธิ์การบริหารราชการด้วยหลักธรรมาภิบาลตามภารกิจหลักขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตจังหวัดภาคกลาง ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยหลักธรรมาภิบาล กับผลสัมฤทธิ์การบริหารราชการด้วยหลักธรรมาภิบาลตามภารกิจหลักขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตจังหวัดภาคกลาง โดยภาพรวม พบว่า ปัจจัยหลักความโปร่งใส หลักการมีส่วนร่วมและหลักความรับผิดชอบต่อสังคม มีความสัมพันธ์กับ ผลสัมฤทธิ์การบริหารราชการด้วยหลักธรรมาภิบาลตามภารกิจหลักขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตจังหวัดภาคกลาง ในระดับต่ำมาก ในขณะที่หลักนิติธรรมหลักความรับผิดชอบต่อสังคม และหลักความคุ้มค่า ไม่มีความสัมพันธ์ กับผลสัมฤทธิ์การบริหารราชการด้วยหลักธรรมาภิบาลตามภารกิจหลักขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัดภาคกลาง

ผลการวิเคราะห์อาจมีความแตกต่างกันเนื่องจากกลุ่มตัวอย่างในลักษณะประชากรและการตั้งข้อคำถามรวมถึงบริบทที่แวดล้อมการวิจัยในขณะนั้น

ข้อเสนอแนะ

ประสิทธิผลการปฏิบัติราชการของ ข้าราชการองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยทราย อำเภอเมืองจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ด้านที่น้อยที่สุด ได้แก่ ลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน ควรมีการทบทวนขั้นตอนการปฏิบัติงานพยายามหาทางออกที่ทุกฝ่ายสามารถยอมรับร่วมกันได้ ต้องจัดการผูกขาดทั้งโดยภาครัฐหรือโดยภาคธุรกิจเอกชนในพันธกิจขององค์การบริหารส่วนตำบลและจัดการให้สังคมไทยเป็นสังคมที่รู้คุณค่าของการจัดการการปฏิบัติราชการขององค์การบริหารส่วนตำบล

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

รัฐบาลและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรกำหนดนโยบายในการพัฒนาหลักเกณฑ์การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ภายใต้ยุทธศาสตร์ประเทศไทย 4.0 ให้มีการนำไปปฏิบัติและทำการประเมินผลอย่างเป็นรูปธรรม

รัฐบาลและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรกำหนดนโยบายในการพัฒนาการปฏิบัติราชการให้มีการนำไปปฏิบัติและทำการประเมินผลอย่างเป็นรูปธรรม ด้วยการมีส่วนร่วมของพหุภาคีเพื่อลดปัญหาคอรัปชั่น

รัฐบาลและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรกำหนดแนวทางการเข้าดำรงตำแหน่งทางการเมืองให้ปลอดอิทธิพลจากการครอบงำของกลุ่มทุนและการเมืองระดับประเทศ

ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

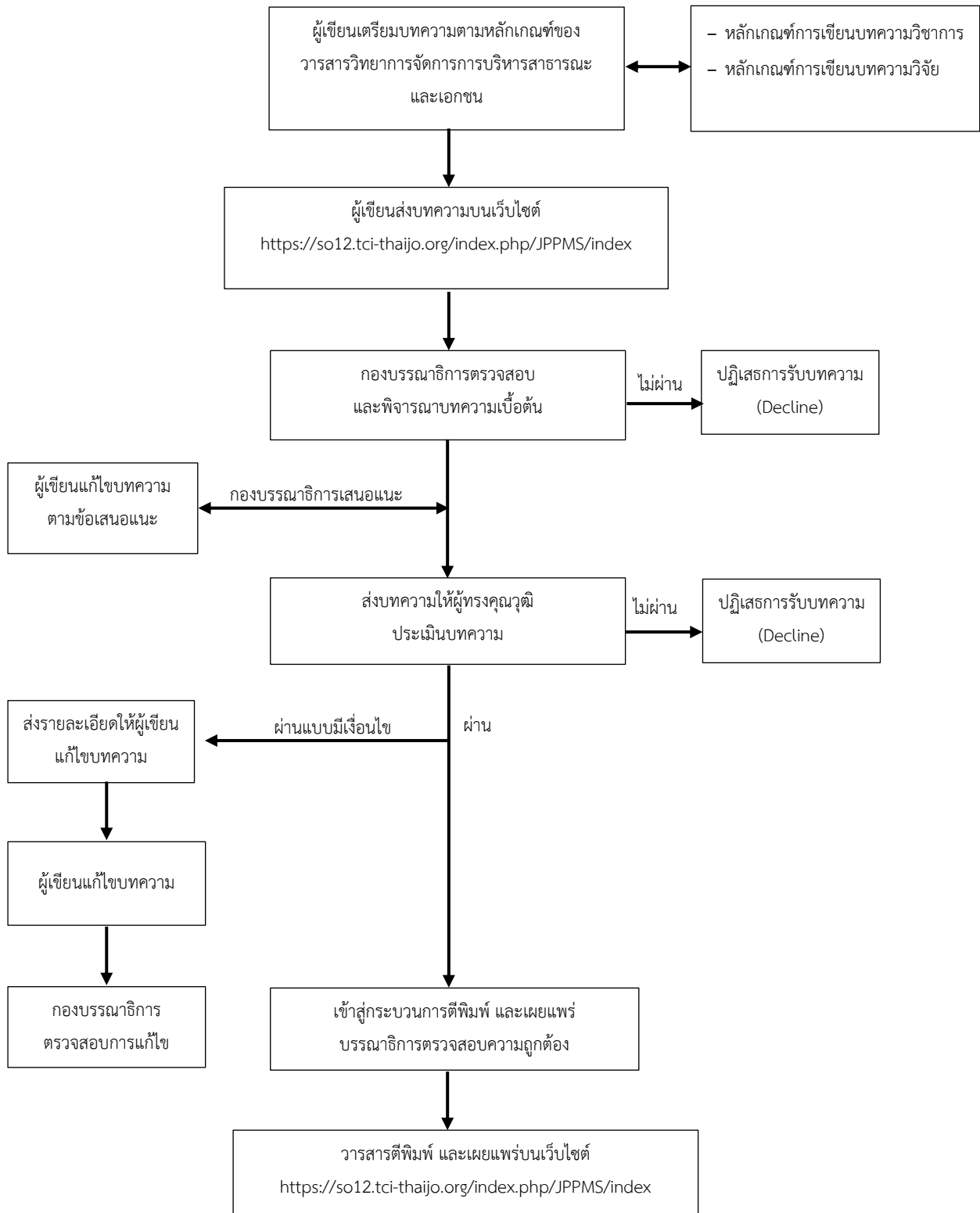
ทำการวิจัยแสวงหาแนวทางในการกำหนดแนวทางการเข้าดำรงตำแหน่งทางการเมืองให้ปลอดอิทธิพลจากการครอบงำของกลุ่มทุนและการเมืองระดับประเทศวิจัยรูปแบบการนำนโยบายในการพัฒนาการปฏิบัติราชการ ให้มีการนำไปปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม

เอกสารอ้างอิง

- จุมพล หนิมพานิช. (2550). *การบริหารจัดการภาครัฐใหม่ : หลักการ แนวคิด และกรณีตัวอย่างของไทย (ครั้งที่ 2). นนทบุรี : ฝ่ายตำราสำนักวิชาการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.*
- ชลีพร โพธิ์เหลือง. (2557). ผลสัมฤทธิ์การบริหารราชการด้วยธรรมาภิบาล ตามภารกิจหลักขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตจังหวัดภาคกลาง. *วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยปทุมธานี*, 6(2), 32-44.
- ธนพงษ์ คงศิลป์ทรัพย์ ราเชนทร์ นพณัฐวงศ์กร และวิเชียร วิทยอุดม. (2561). *การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลดงเค็ด อำเภอกงไกรลาศ จังหวัดสุโขทัย .* ปรินญา รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์, กรุงเทพฯ.
- นิสา ใจภักดี, ไพศาล สรรสวัสดิ์ และพิสิษฐ์ จอมบุญเรือง. (2559). *การบริหารงานโดยยึดหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลตำบลตุ๊กตุ๋ อำเภอกำแพงแสน จังหวัดสุพรรณบุรี ตามการรับรู้ของประชาชน. รายงานสืบเนื่องการประชุมวิชาการเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษาแห่งชาติ ครั้งที่ 41 และนานาชาติ ครั้งที่ 5 มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์, พระนครศรีอยุธยา. 290-298.*
- พิทยา บวรวัฒนา. (2533). *ประสิทธิผลของหน่วยงาน ทฤษฎีขององค์การสำหรับรัฐประศาสนศาสตร์. เอกสารประกอบคำบรรยายวิชาทฤษฎีองค์การ. ภาควิชารัฐประศาสนศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. กรุงเทพฯ: เอิร์ดเวฟ คอมมิวนิเคชั่น.*

- เรณู หมั่นห่อ. (2554). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ในการนำหลักธรรมาภิบาลไปปฏิบัติในองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต*. วิทยานิพนธ์ระดับปริญญาโท. สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, นนทบุรี.
- วรลักษณ์ วรรณกุล. (2559). *การบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอบางปะหัน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา*. ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา, พระนครศรีอยุธยา.
- สมยศ นาวิการ. (2544). *การบริหารเชิงกลยุทธ์*. กรุงเทพฯ : สำนักงานพิมพ์บรรณกิจ.
- สมพงศ์ เกษมสิน. (2546). *การบริหาร*. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- Max, Weber. (1947). *The Theory of Social and Economic Organization*. New York : Free Press.

ขั้นตอนการส่งบทความตีพิมพ์
วารสารวิทยาการจัดการการบริหารสาธารณะและเอกชน

จริยธรรมการตีพิมพ์วารสารวิทยาการจัดการการบริหารสาธารณะและเอกชน

บทบาท หน้าที่ จริยธรรมของผู้เขียนบทความ

1. ผู้เขียนบทความจะต้องรับรองว่า บทความที่ส่งมาขอรับการตีพิมพ์ในวารสารวิทยาการจัดการการบริหารสาธารณะและเอกชน จะต้องไม่เคยตีพิมพ์หรืออยู่ระหว่างการพิจารณาจากวารสารอื่น หรือสิ่งพิมพ์อื่นๆ
2. ผู้เขียนบทความจะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์การเสนอบทความวิชาการ หรือบทความวิจัยตามรูปแบบที่วารสารเพื่อตีพิมพ์ใน วารสารวิทยาการจัดการการบริหารสาธารณะและเอกชนอย่างเคร่งครัด
3. ผู้เขียนต้องไม่ละเมิดหรือคัดลอกผลงานของผู้อื่น (Plagiarism) มาเป็นของตนเอง ซึ่งวารสารได้กำหนดความซ้ำของผลงาน ไว้ในระดับไม่เกิน 20%
4. ผู้เขียนซึ่งมีชื่อปรากฏอยู่ในบทความจะต้องเป็นผู้มีส่วนในการจัดทำบทความหรือมีส่วนในการดำเนินการวิจัยจริง และขอสงวนสำหรับบุคคลที่ไม่ได้มีส่วนร่วมในการจัดทำบทความจะไม่อนุญาตให้ใส่ชื่อลงไปเด็ดขาด หากมีการตรวจสอบทางวารสาร จะถอนบทความนั้นออกทันที
5. ผู้เขียนจะต้องมีความรับผิดชอบในการอ้างอิงเนื้อหาใน ผลงาน ภาพ หรือตาราง หากมีการนำมาใช้ในบทความของตนเอง โดยให้ระบุ “ที่มา” เพื่อป้องกันการละเมิดลิขสิทธิ์) และจะดำเนินการถอนบทความออกจากการเผยแพร่ของวารสารทันที
6. ผู้เขียนจะต้องตรวจสอบความถูกต้องของรายการเอกสารอ้างอิง ทั้งในแง่ของรูปแบบและเนื้อหา และไม่ควรนำเอกสารที่ไม่เกี่ยวข้องกับบทความมาอ้างอิง หรือใส่ไว้ในเอกสารอ้างอิง และไม่ควรอ้างอิงเอกสารที่มากเกินไป โดยจะต้องมีการอ้างอิงตรงตาม ระบบ APA (Version 6) ที่วารสารกำหนดไว้
7. ผู้เขียนจะต้องปรับปรุงแก้ไขบทความตามผลประเมินจากผู้ทรงคุณวุฒิ และกองบรรณาธิการ ให้แล้วเสร็จภายในเวลาที่กำหนด หากไม่ปรับปรุงตามที่กำหนดจะต้องเลื่อนการตีพิมพ์เผยแพร่ออกไป หรืออาจถูกปฏิเสธการเผยแพร่บทความ
8. บทความที่ตีพิมพ์ในวารสารถือเป็นผลงานของผู้เขียน ผู้เขียนและผู้มีชื่อร่วมต้องรับผิดชอบต่อบทความนั้น
9. ในกรณีที่ผู้เขียนทำผิดจริยธรรมจะถูกตัดสิทธิ์การตีพิมพ์เป็นระยะเวลา 3 ปี โดยจะแจ้งผู้เขียนและหน่วยงานสังกัดของผู้เขียน
10. ผู้เขียนจะต้องไม่รายงานข้อมูลที่คลาดเคลื่อนจากความเป็นจริง ไม่ว่าจะเป็นการสร้างข้อมูลเท็จ หรือการปลอมแปลง บิดเบือน รวมไปถึงการตกแต่ง หรือ เลือกแสดงข้อมูลเฉพาะที่สอดคล้องกับข้อสรุป
11. การพิจารณาอนุญาตให้ลงตีพิมพ์ขึ้นอยู่กับพิจารณาจากกองบรรณาธิการ และให้ถือเป็นที่สุด

บทบาทหน้าที่ จริยธรรมของบรรณาธิการ

1. บรรณาธิการจะต้องกำกับติดตามดูแลให้การดำเนินงานของวารสาร เป็นไปตามนโยบายและวัตถุประสงค์ให้ถูกต้องตามจริยธรรม/จรรยาบรรณ ตามประกาศของศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย (TCI) เรื่องการประเมินด้านจริยธรรม และจรรยาบรรณ
2. บรรณาธิการจะต้องกำกับติดตาม และดำเนินการอย่างเหมาะสมกับเจ้าของบทความ หรือบทความที่ตรวจพบว่ามีผลกระทบด้านจริยธรรม/จรรยาบรรณ เช่น การละเมิดหรือคัดลอกผลงานของผู้อื่น ซึ่งวารสารได้กำหนดความซ้ำซ้อนของบทความไม่เกิน 20 %
3. บรรณาธิการต้องกำกับติดตามดูแล การตีพิมพ์เผยแพร่บทความที่มีผลประโยชน์ทับซ้อน เช่น การตีพิมพ์เผยแพร่บทความของบรรณาธิการ หรือกองบรรณาธิการ อย่างมีนัยสำคัญ หรือ ไม่มีการตรวจสอบคุณภาพบทความก่อนการตีพิมพ์โดยผู้ทรงคุณวุฒิที่ไม่มีส่วนได้ส่วนเสียกับบทความ เป็นต้น
4. บรรณาธิการมีหน้าที่ควบคุมดูแลและพิจารณาคุณภาพของบทความ เพื่อตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสาร และต้องคัดเลือกบทความมาตีพิมพ์หลังจากผ่านกระบวนการประเมินบทความแล้วโดยพิจารณาจากความชัดเจน และความสอดคล้องของเนื้อหากับนโยบายของวารสาร และจะต้องมีข้อความรู้ที่สะท้อนมุมมอง แนวคิดเชิงทฤษฎีที่ได้จากประสบการณ์ การสังเคราะห์เอกสาร หรืองานวิจัย มุ่งเน้นการนำเสนอแนวคิดทฤษฎีใหม่รวมถึงแบบจำลองเชิงแนวคิด (Conceptual Model) ที่ช่วยเสริมสร้างความเข้าใจอันจะนำไปสู่การวิจัยในหัวข้อวิชาการที่สำคัญ
5. บรรณาธิการต้องไม่เปิดเผยข้อมูลของเจ้าของบทความ และผู้ประเมินบทความแก่บุคคลอื่น ๆ ที่ไม่เกี่ยวข้องในช่วงเวลาของการประเมินบทความ ซึ่งวารสารได้กำหนดในลักษณะปกปิดรายชื่อทั้งสองด้าน (Double blind peer-reviewed)
6. บรรณาธิการต้องไม่ตีพิมพ์บทความที่เคยตีพิมพ์จากวารสารอื่นมาแล้ว โดยต้องมีการตรวจสอบการคัดลอกผลงานผู้อื่น (Plagiarism) อย่างจริงจัง และหากตรวจพบการคัดลอกผลงานของผู้อื่น เกินตามที่กำหนดไว้ จะต้องหยุดกระบวนการประเมิน และติดต่อผู้เขียนบทความหลักทันที เพื่อขอคำชี้แจง เพื่อประกอบการ “ตอบรับ” หรือ “ปฏิเสธ” การตีพิมพ์บทความนั้น ๆ
7. บรรณาธิการจะต้องไม่มีผลประโยชน์ทับซ้อนกับเจ้าของบทความ และผู้ประเมินบทความ โดยเด็ดขาด เพื่อรักษาไว้ซึ่งธรรมาภิบาลในการดำเนินงานอย่างเคร่งครัด
8. บรรณาธิการต้องไม่นำข้อมูลบางส่วน หรือทุกส่วนของบทความไปเป็นผลงานของตนเอง
9. บรรณาธิการมีหน้าที่พิจารณาตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานวิจัยที่มีระเบียบวิธีวิจัยที่ถูกต้องและให้ผลที่น่าเชื่อถือ โดยนำผลของการวิจัยมาเป็นตัวชี้ว่าสมควรตีพิมพ์เผยแพร่หรือไม่
10. หากบรรณาธิการตรวจพบว่า บทความมีการลอกเลียนบทความอื่นโดยมิชอบ หรือมีการปลอมแปลงข้อมูล ซึ่งสมควรถูกถอดถอน แต่เจ้าของบทความปฏิเสธที่จะถอนบทความ บรรณาธิการสามารถดำเนินการถอนบทความได้โดยไม่ต้องได้รับความยินยอมจากเจ้าของบทความซึ่งถือเป็นสิทธิและความรับผิดชอบต่อบทความของบรรณาธิการ

11. บรรณาธิการต้องกำกับติดตามดูแล ทั้งด้วยตนเองและคณะทำงานในเรื่องจำนวนและคุณภาพการอ้างอิงของวารสารที่ผิดไปจากสภาพความเป็นจริง เช่น มีการกำกับและร้องขอให้มีการอ้างอิงบทความในวารสารอื่นทั้งในลักษณะลับหรือเปิดเผย และมีการใช้อ้างอิงที่ไม่ถูกต้องและสอดคล้องกับเนื้อหา
12. บรรณาธิการต้องกำกับติดตามดูแล การเก็บค่า Page charge หรือ processing fee คือ ต้องมีการดำเนินการอย่างโปร่งใส เช่น กำหนดให้มีการประกาศกระบวนการเรียกเก็บอย่างชัดเจนหรือ ระบุราคาหรือเงื่อนไขของการเรียกเก็บค่า Page charge ตามที่ระบุได้ประกาศไว้อย่างเคร่งครัด

มาตรฐานทางจริยธรรมของผู้ประเมินบทความ

1. ผู้ประเมินบทความควรมีจรรยาบรรณคือ ต้องรับประเมินบทความที่ตนเองนั้นมีความถนัดหรือมีความรู้หรือมีความเชี่ยวชาญกับเรื่อง หรือบทความที่ได้รับการประเมินนั้น ๆ ผู้ประเมินบทความควรประเมินบทความในสาขาวิชาที่ตนมีความเชี่ยวชาญ โดยพิจารณาความสำคัญของเนื้อหาในบทความที่มีต่อสาขานั้น ๆ คุณภาพของการวิเคราะห์ และความเข้มข้นของผลงานหรือระบุผลงานวิจัยที่สำคัญ ๆ และสอดคล้องกับบทความที่กำลังประเมิน และในการประเมินบทความด้วยผู้ประเมินไม่ควรใช้ความคิดเห็นส่วนตัวที่ไม่มีข้อมูลรองรับมาเป็นเกณฑ์ในการตัดสินบทความ และควรปฏิเสธในบทความที่ตนเองนั้นไม่ถนัด
2. ผู้ประเมินบทความควรมีจรรยาบรรณในความคิดเห็นทางวิชาการของตนเอง ลงในแบบฟอร์มการประเมินหรือเนื้อหาในบทความ ด้วยความยุติธรรม ไม่อคติ ตรงไปตรงมา ไม่ลำเอียงรวมทั้งตรงต่อเวลาตามที่วารสารกำหนดในการประเมิน
3. ผู้ประเมินบทความควรมีจรรยาบรรณในการรักษาความลับและไม่เปิดเผยข้อมูลของบทความที่ส่งมาเพื่อพิจารณาให้แก่บุคคลที่ไม่เกี่ยวข้องในช่วงระยะเวลาของการประเมินบทความรวมถึงหลังจากที่พิจารณาประเมินบทความเสร็จแล้ว
4. หลังจากได้รับบทความจากบรรณาธิการวารสาร และผู้ประเมินบทความ ตระหนักว่าตนเองอาจมีผลประโยชน์ทับซ้อนกับผู้พิมพ์ที่ทำให้ไม่สามารถให้ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะอย่างอิสระได้ ผู้ประเมินบทความควรแจ้งให้บรรณาธิการวารสารทราบและปฏิเสธการประเมินบทความนั้น ๆ
5. ผู้ประเมินบทความ ควรคำนึงถึงการพิจารณาในหัวข้อ ชื่อเรื่อง หากเป็นบทความวิชาการสามารถพิจารณาให้แก้ไขชื่อเรื่องได้ แต่หากเป็นบทความวิจัย ควรพิจารณาเฉพาะความผิดพลาดด้านตัวสะกดและไม่ควรมีการพิจารณาให้เปลี่ยนชื่อเรื่องบทความวิจัย
6. ผู้ประเมินบทความต้องไม่นำข้อมูลบางส่วน หรือทุกส่วนของบทความไปเป็นผลงานของตนเองและคนอื่น ๆ
7. เมื่อผู้ประเมินบทความพบว่า มีส่วนใดของบทความ ที่มีความเหมือนกัน หรือซ้ำซ้อนกับผลงานชิ้นอื่น ๆ ผู้ประเมินบทความต้องแจ้งให้บรรณาธิการทราบ พร้อมแสดงหลักฐานให้เห็นเป็นประจักษ์

หลักเกณฑ์การเขียนบทความวารสารวิทยาการจัดการการบริหารสาธารณะและเอกชน

วารสารวิทยาการจัดการการบริหารสาธารณะและเอกชน มีนโยบายจัดพิมพ์ปีละ 3 ฉบับ (ฉบับที่ 1 มกราคม-เมษายน, ฉบับที่ 2 พฤษภาคม-สิงหาคม และ ฉบับที่ 3 กันยายน-ธันวาคม) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริม เผยแพร่ผลงานวิจัยและผลงานวิชาการด้านการจัดการภาครัฐ บริหารธุรกิจ รัฐศาสตร์ และรัฐประศาสนศาสตร์

ข้อกำหนดในการส่งบทความ จัดทำขึ้นโดยใช้ภาษาไทย หรือภาษาอังกฤษเท่านั้น บทความที่นำมาจากวารสารต้องไม่เคยตีพิมพ์หรืออยู่ระหว่างตีพิมพ์ในหนังสือหรือวารสารใดมาก่อนกระบวนการคัดเลือกบทความโดยใช้วิธีการประเมินแบบ Double-Blind Review บทความจะถูกส่งไปยังนักวิชาการผู้เชี่ยวชาญตรงกับสาขาวิชานั้นๆ จำนวน 3 คน เพื่อเป็นผู้ประเมินบทความ

แนวทางการเขียนบทความวิชาการ ประกอบด้วย

- มีประเด็นหรือความแนวคิดที่ชัดเจน มีเนื้อหาทางวิชาการที่ถูกต้อง สมบูรณ์ และทันสมัย
- วิเคราะห์ประเด็นตามหลักวิชาการ มีการสังเคราะห์ความรู้จากแหล่งต่าง ๆ และเสนอความรู้หรือวิธีการที่เป็นประโยชน์
- สอดแทรกความรู้ใหม่ที่เป็นประโยชน์ หรือแสดงทัศนะทางวิชาการของผู้เขียนอย่างชัดเจนและเที่ยงตรง
- มีการค้นคว้าอ้างอิงจากแหล่งอ้างอิงที่เชื่อถือได้ ทันสมัย และครอบคลุม
- มีการนำเสนอข้อมูลที่เข้าใจง่ายและเป็นระบบ ใช้ภาษาทางวิชาการอย่างเหมาะสม

การส่งต้นฉบับ

1) **การตั้งคำหน้ากระดาษ** ต้นฉบับบทความต้องมีความยาว 10 - 15 หน้ากระดาษ A4 (รวมเอกสารอ้างอิง) พิมพ์บนกระดาษหน้าเดียว ภาษาไทยใช้ตัวอักษรแบบ TH Sarabun PSK ตั้งคำหน้ากระดาษโดยเว้นขอบบน ขอบซ้าย 1 นิ้ว และขอบขวา ขอบล่าง 1 นิ้ว (2.54 เซนติเมตร) กำหนดระยะห่างระหว่างบรรทัดเท่ากับ 1 และเว้นบรรทัดระหว่างแต่ละย่อหน้า การนำเสนอรูปภาพและตาราง ต้องนำเสนอรูปภาพ และตารางที่มีความคมชัดพร้อมระบุหมายเลขกำกับรูปภาพไว้ด้านล่าง พิมพ์เป็นตัวหนา เช่น ตาราง 1 หรือ Table 1 และภาพที่ 1 หรือ Figure 1 รูปภาพที่นำเสนอต้องมีรายละเอียดของข้อมูลครบถ้วนและเข้าใจได้โดยไม่ต้องกลับไปอ่านที่เนื้อความอีก ระบุลำดับของรูปภาพทุกรูปให้สอดคล้องกับเนื้อหาที่อยู่ในต้นฉบับ โดยคำอธิบายต้องกระชับและสอดคล้องกับรูปภาพที่นำเสนอ

2) **ชื่อเรื่อง** ต้องมีภาษาไทยและภาษาอังกฤษ พิมพ์ไว้หน้าแรกตรงกลาง

3) **ชื่อผู้เขียน** ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ อยู่ใต้ชื่อเรื่องตรงกลาง

4) **ระบุชื่อต้นสังกัด** หรือชื่อหน่วยงาน และอีเมล

5) **มีบทคัดย่อ** ภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ไม่เกิน 300 คำต่อบทคัดย่อ

6) กำหนดคำสำคัญ (Keywords) ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ (3 - 5 คำ)

8) การเรียงหัวข้อ หัวข้อใหญ่สุด ให้พิมพ์ชิดขอบด้านซ้าย หัวข้อย่อยเว้นห่างจาก หัวข้อใหญ่ 3-5 ตัวอักษร พิมพ์ตัวที่ 6 และหัวข้อย่อยขนาดเดียวกัน ต้องพิมพ์ให้ตรงกัน เมื่อขึ้นหัวข้อใหญ่ ควรเว้นระยะพิมพ์ เพิ่มอีก 0.5 ช่วงบรรทัด

9) การใช้ตัวเลขคำย่อ และวงเล็บ ควรใช้ตัวเลขอารบิกทั้งหมด ใช้คำย่อที่เป็นสากลเท่านั้น (ระบุคำเต็มไว้ในครั้งแรก) การวงเล็บภาษาอังกฤษ ควรใช้ดังนี้ (Student centred learning)

การอ้างอิงเอกสารในบทความ

เอกสารที่นำมาอ้างอิงควรได้มาจากแหล่งที่มีการตีพิมพ์ชัดเจน อาจเป็นวารสาร หนังสือหรือข้อมูลทางอินเทอร์เน็ตก็ได้ ทั้งนี้ผู้เขียนบทความต้องเป็นผู้รับผิดชอบต่อความถูกต้องของเอกสารอ้างอิงทั้งหมด ก่อนส่งต้นฉบับผู้เขียนบทความควรตรวจสอบถึงความถูกต้องของการอ้างอิงเอกสาร เพื่อป้องกันความล่าช้าในการตีพิมพ์บทความ เนื่องจากบทความที่การอ้างอิงไม่ถูกต้องจะไม่ได้รับการส่งต่อเพื่อพิจารณาโดยผู้ทรงคุณวุฒิ จนกว่าการอ้างอิงเอกสารจะได้รับการแก้ไขให้ถูกต้อง สำหรับการอ้างอิงเอกสารในบทความนั้น ใช้ระบบ APA 6th (ระบบ นาม-ปี) และเลขหน้าของเอกสารที่นำมาอ้างอิง กำกับท้ายเนื้อความที่ได้อ้างอิงเอกสารที่อ้างอิงในบทความจะต้องปรากฏในเอกสารอ้างอิงท้ายบทความทุกรายการ และเจ้าของบทความต้องรับผิดชอบถึงความถูกต้องของเอกสารที่นำมาอ้างอิงทั้งหมด โดยรูปแบบของการอ้างอิงเอกสาร มีดังนี้

อ้างอิงจากเอกสารภาษาไทย

- 1) ผู้แต่งหนึ่งรายให้อ้างชื่อผู้แต่ง เครื่องหมายจุลภาค (,) ตามด้วยปีที่พิมพ์ เช่น (สุพัตรา ยอดสุรงค์, 2561)
- 2) ผู้แต่ง 1 -3 รายให้อ้างชื่อของผู้แต่งสองราย เครื่องหมายจุลภาค (,) ตามด้วยปีที่พิมพ์ เช่น (ชัยฤทธิ์ ทองรอด และวราภรณ์ สารอินมุล, 2559) หากมีเอกสารที่นำมาอ้างอิงมากกว่า 1 รายการให้ใช้เครื่องหมายอัฒภาค (;) คั่นระหว่างรายการอ้างอิง เช่น (อุษา งามมีศรี, 2562; วิศิษฐ์ ฤทธิ์บุญชัย, 2563)
- 3) ถ้ามีผู้แต่งมากกว่า 3 รายให้อ้างชื่อของผู้แต่งรายแรก เว้นวรรคหนึ่งครั้ง เพิ่มคำว่า และคณะ เช่น (อำนวย บุญรัตน์ไมตรี และคณะ, 2563)
- 4) ให้เรียงลำดับการอ้างอิงตามลำดับพญชนะตัวแรกของชื่อผู้แต่ง เช่นเดียวกับลำดับการอ้างอิงในส่วนเอกสารอ้างอิง

อ้างอิงจากเอกสารภาษาอังกฤษ

- 1) ถ้ามีผู้แต่งหนึ่งรายให้อ้างนามสกุลของผู้แต่ง เครื่องหมายจุลภาค ปีที่พิมพ์ เช่น (Porter, 1980)
- 2) ถ้ามีผู้แต่งสองรายให้อ้างนามสกุลของผู้แต่งสองราย เครื่องหมายจุลภาค ปีที่พิมพ์ เช่น (Storey & Easingwood, 1999) และให้ใช้เครื่องหมายอัฒภาค (;) คั่นกลางระหว่างเอกสารที่นำมาอ้างอิง มากกว่า 1 เอกสาร เช่น (Drucker, 1954; Dooley & O'Sullivan, 2003)

3) ถ้ามีผู้แต่งมากกว่า 2 รายให้อ้างนามสกุลของผู้แต่งรายแรก ตามด้วย et al., ปีที่พิมพ์ (Woodman et al., 1993)

4) ให้เรียงลำดับการอ้างอิงชื่อผู้แต่ง

เอกสารอ้างอิง

(1) หนังสือ

รูปแบบ : ผู้แต่ง./ (ปีที่พิมพ์)/ ชื่อหนังสือ. / (ครั้งที่พิมพ์). / สถานที่พิมพ์:/ สำนักพิมพ์หรือโรงพิมพ์

ตัวอย่าง : สมชาย ภคภาสน์วิวัฒน์. (2549). การบริหารเชิงกลยุทธ์ STRATEGIC MANAGEMENT (พิมพ์ครั้งที่ 21). กรุงเทพฯ: อัมรินทร์.

(2) บทความจากวารสาร

รูปแบบ : ผู้แต่ง./ (ปีที่พิมพ์)/ ชื่อบทความ./ ชื่อวารสาร./ ปีที่/ (ฉบับที่), / เลขหน้าแรกที่ตีพิมพ์-เลขหน้าสุดท้ายที่ตีพิมพ์.

ตัวอย่าง : ภคมน โภคะธีรกุล. (2562). แนวทางการพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมของผลิตภัณฑ์อาหารแปรรูป. *สารวิชาการการจัดการภาครัฐและเอกชน*, 1(2), 116-125.

Pensirivasup, J. (2022). Causal factors influencing attitudes on consumption behavior through perceived quality of functional drink products for beauty. *Ph.D. in Social Sciences Journal*, 12(2), 366-378.

(3) วิทยานิพนธ์ รายงานการวิจัย

รูปแบบ : ชื่อผู้เขียน./ (ปีพิมพ์)/ ชื่อวิทยานิพนธ์/ (ระดับคุณวุฒิ) วิทยานิพนธ์/ สารนิพนธ์/ หรือการค้นคว้าแบบอิสระ). ชื่อมหาวิทยาลัย.

ตัวอย่าง: สุภาพร เพชรรัตน์. (2565). การพัฒนากลยุทธ์ตลาดสำหรับวิสาหกิจชุมชนในกลุ่มประเภทอาหารแปรรูปจากสับปะรดในเขตภาคกลางตอนล่าง 2 (คุณวุฒิ). มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์.

Meesangpant, M. (2022). Development of quality management in the cosmeceutical industry (Doctoral Dissertation). Rajamangala University of Technology Rattanakosin.

(4) สื่อออนไลน์

รูปแบบ: ผู้แต่ง./ (วันที่ เดือน ปีที่เผยแพร่)/ ชื่อบทความ./ สืบค้นเมื่อ วันที่ เดือน ปี./ จาก แหล่งที่อยู่ไฟล์ (URL)

ตัวอย่าง : อิรพงศ์ ประดิษฐ์กุล. (2563). กลยุทธ์ทางการตลาดสมัยใหม่ที่น่าสนใจ บางอย่างคุณอาจคาดไม่ถึง. สืบค้นเมื่อ 15 ตุลาคม 2565, จาก <https://www.thaiprint.org/2020/11/vol127/knowledge127-03/>

Clark, D. (1999). Instructional system design: The ADDIE model. Retrieved October 12 2022 from <http://www.nwlink.com/~donclark/hrd/sat.html>

การส่งบทความ

ให้ส่งต้นฉบับบทความออนไลน์ (ไฟล์ Word) ไปที่ <https://so12.tci-thaijo.org/index.php/JPPMS/index>

หลักเกณฑ์การเขียนบทความวิชาการ

หลักเกณฑ์การเขียนบทความวิชาการ บทความปริทรรศน์ ให้เรียงลำดับสาระ ดังนี้

- 1) บทคัดย่อ
- 2) บทนำ
- 3) เนื้อเรื่อง แสดงสาระสำคัญที่ต้องการนำเสนอตามลำดับ
- 4) องค์ความรู้จากการศึกษา ระบุง่องค์ความรู้อันเป็นผลมาจากการนำเสนอ การสังเคราะห์ออกมาในลักษณะ แผนภาพ แผนภูมิ หรือผังมโนทัศน์ พร้อมคำอธิบายรูปแบบ/โครงสร้างอย่างกระชับเข้าใจง่าย
- 5) บทสรุป
- 6) เอกสารอ้างอิง

ตัวอย่างการเขียนบทความวิชาการเพื่อตีพิมพ์
วารสารวิทยาการจัดการการบริหารสาธารณะและเอกชน

1 นิ้ว ↔	TH Sarabun PSK 18 Point Bold	1 นิ้ว ↑↓	ชื่อเรื่อง (ภาษาไทย) Title	1 นิ้ว ↔
	{		{	
	TH Sarabun PSK 16 Point Bold		ผู้เขียน¹, ผู้เขียน² และ ผู้เขียน³ Author¹, Author² and Author³ สังกัด ¹ สังกัด ² สังกัด ³ Affiliation ¹ Affiliation ² Affiliation ³ E-mail: ¹; ²; ³ Tel.....	}
			}	TH Sarabun PSK 14 Point

บทคัดย่อ → 18 Point Bold

16 Point	{	
	{	
	{	
	{	

คำสำคัญ : } 16 Point
16 Point Bold

Abstract → 18 Point Bold

16 Point	{	
	{	
	{	
	{	

Keywords: } 16 Point
16 Point Bold

บทนำ → 18 Point Bold

16 Point {

กล่าวถึงความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา โดยกว้างๆ (อ้างกฎหมาย นโยบาย หรือทฤษฎีมารองรับ).....

.....

.....

ปัญหาเชิงพื้นที่หรือเชิงปัญหาเชิงสถานการณ์ (Main Idea).....

.....

สรุปหลักการและเหตุผล (Main Idea).....

.....

บทความนี้จะนำเสนอในประเด็นดังต่อไปนี้ (ปรับตามบริบท).....

.....

เนื้อหา 1 → 18 Point Bold

16 Point {

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

เนื้อหา 2 } 18 Point Bold

16 Point {

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ฯลฯ

องค์ความรู้จากการศึกษา → 18 Point Bold

16 Point { ระบุองค์ความรู้อันเป็นผลมาจากการนำเสนอ การสังเคราะห์ออกมาในลักษณะ แผนภาพ แผนภูมิ หรือผังมโนทัศน์ พร้อมคำอธิบายรูปแบบ/โครงสร้างอย่างกระชับ เข้าใจง่าย.....
.....
.....

สรุป } 18 Point Bold

16 Point { สรุปในภาพรวมของบทความ
.....
.....

เอกสารอ้างอิง } 18 Point Bold

ตัวอย่าง

บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. (2551). *ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์*. (พิมพ์ครั้งที่ 10). กรุงเทพฯ: จามจุรีโปรดักท์.

พยอม วงศ์สารศรี. (2530). *การบริหารงานบุคคล*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์พระนครพาณิชย์.

พลศักดิ์ จิรไกรศิริ. (2556). *ระเบียบวิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์: เทคนิคแผนที่นำทางการวิจัย*. (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

ฉัตรชัย นาล้ำพลอย. (2562). การบริหารงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ในสังคมปัจจุบัน. *วารสารนวัตกรรมการศึกษาและการวิจัย*, 3(3), 171-178

สุนันทา ภักดีไทย. (2561). *องค์ประกอบ ตัวชี้วัด และปัจจัยเชิงสาเหตุของความเป็นพลเมืองของนักเรียนอาชีวศึกษา ในโรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น*(ดุษฎีนิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี.

อาภรณ์ รัตนมณี. (9 มิถุนายน 2559). *ทำไมระบบการศึกษาไทยจึงพัฒนาช้า*. สืบค้นเมื่อ 4 กันยายน 2561, จาก <https://www.mcu.ac.th/article/detail/448>

Cronbach, L. J. (1974). *Essentials of Psychological Testing*. (3rd ed.). New York: Harper and Row.

Kittichayathorn, P. (2012). *Styles and Steps of Community Management Movement for Drug Problem Prevention Learning Center: A Case of Thorraneekum, KhokFaet, Nong Chok, Bangkok*(Doctoral Dissertation). National Institute of Development Administration.

Nanposri, N. (2020). Factors Affecting Employee Savings Decision in Central Bangna Department Store, Bangkok. *Journal of Educational Innovation and Research*, 3(2), 131-140.

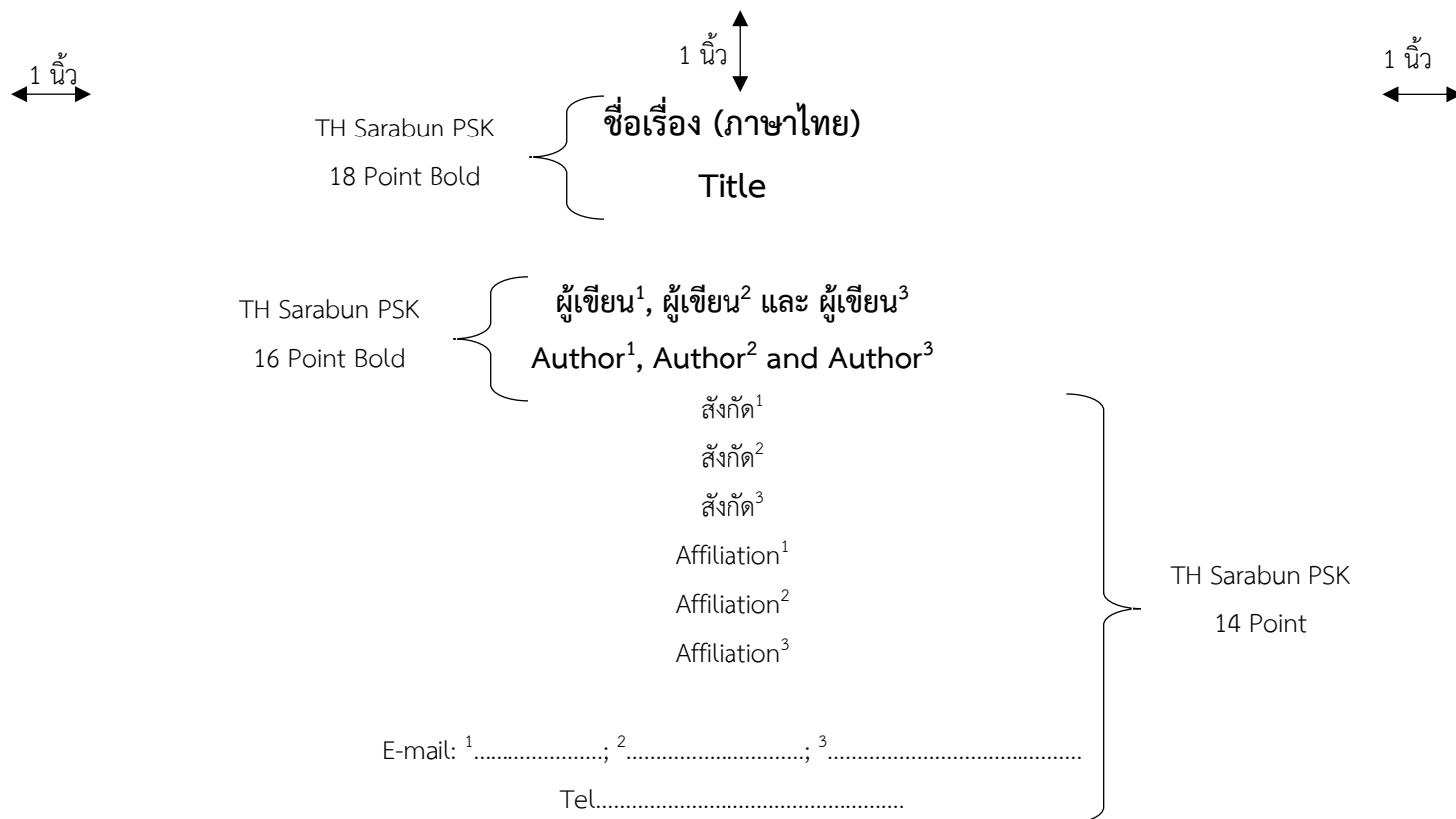
Schermerhorn, J., Hunt, J., and Osborn, R. (2000). *Organizational Behavior*. (7th ed.). New York: John Wiley & Sons.

หลักเกณฑ์การเขียนบทความวิจัย

การเขียนบทความวิจัย ให้เรียงลำดับสาระ ดังนี้

- 1) บทคัดย่อ
- 2) บทนำ
- 3) วัตถุประสงค์การวิจัย
- 4) สมมติฐานการวิจัย (ถ้ามี)
- 5) การทบทวนวรรณกรรม เขียนครอบคลุมถึงผลการสืบค้นเอกสาร บทความ การวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อแสดงให้เห็นถึง “ช่องว่างของความรู้” (knowledge gap) ที่ยังไม่ถูกพิจารณา
- 6) กรอบแนวคิดการวิจัย
- 5) ระเบียบวิธีวิจัย ระบุแบบแผนการวิจัย การได้มาซึ่งกลุ่มตัวอย่างและการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูล
- 6) ผลการวิจัย/ผลการทดลอง เสนอผลที่พบตามวัตถุประสงค์การวิจัยตามลำดับอย่างชัดเจน ควรเสนอในรูปแบบตารางหรือแผนภูมิ
- 7) อภิปรายผล/วิจารณ์ เสนอเป็นความเรียง ชี้ให้เห็นถึงความเชื่อมโยงของผลการวิจัยกับกรอบแนวคิด และงานวิจัยที่ผ่านมา ไม่ควรอภิปรายเป็นข้อ ๆ แต่ชี้ให้เห็นถึงความเชื่อมโยงของตัวแปรที่ศึกษาทั้งหมด
- 8) องค์ความรู้ใหม่จากการวิจัย ระบุองค์ความรู้ที่ได้อันเป็นผลมาจากการวิจัย ผ่านการสังเคราะห์ ออกมาในรูปแบบของ แผนภูมิ แผนภาพ หรือ ผังมโนทัศน์ พร้อมทั้งการอธิบายที่รัดกุมเข้าใจได้ง่าย
- 9) สรุป ระบุข้อสรุปที่สำคัญ
- 10) ข้อเสนอแนะ
 - (1) ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์
 - (2) ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป
- 11) เอกสารอ้างอิง ต้องเป็นรายการที่มีการอ้างอิงไว้ ทั้งในเนื้อเรื่องและเอกสารอ้างอิงท้ายบทความ

ตัวอย่างการเขียนบทความวิจัยเพื่อตีพิมพ์
วารสารวิทยาการจัดการการบริหารสาธารณะและเอกชน

บทคัดย่อ → 18 Point Bold

16 Point

บทความนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อ..... 2) เพื่อ..... และ 3) เพื่อ.....
รูปแบบการวิจัยเป็น.....(การวิจัยเชิงปริมาณ/การวิจัยเชิงคุณภาพ/การวิจัยแบบผสมวิธี)ใช้แนวคิด (หรือ
ทฤษฎี).....เป็นกรอบการวิจัย พื้นที่วิจัย คือ..... กลุ่มตัวอย่าง(กลุ่มเป้าหมาย/ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ)คือ
..... จำนวน คน ใช้วิธีคัดเลือกแบบ.....เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมี ชนิด คือ 1) 2)
3) วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้...(สถิติพื้นฐาน/สถิติอ้างอิง ในกรณีการวิจัยเชิงปริมาณ ...ส่วนการวิจัยเชิง
คุณภาพ ใช้วิเคราะห์เนื้อหาแล้วเขียนบรรยายเชิงพรรณนา)ผลการวิจัยพบว่า

1. ผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 โดยสรุปสาระสำคัญสั้นๆ
2. ผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 โดยสรุปสาระสำคัญสั้นๆ
3. ผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 3 โดยสรุปสาระสำคัญสั้นๆ

องค์ความรู้/ข้อค้นพบจากงานวิจัยนี้ (จะเป็นประโยชน์หรือนำไปใช้อย่างไรได้บ้าง ประมาณ 1-
3 บรรทัด)

คำสำคัญ :,, 16 Point

16 Point Bold

Abstract → 18 Point Bold

16 Point

This Article aimed to study (1)
(2) the sample was.....
They was selected by the instrument for collecting data
was Analysis data by Descriptive statistics and Content Analysis.
The research results were found as follows;

- 1.....
.....
- 2.....
.....
- 3.....
.....

Keywords:;; } 16 Point

16 Point Bold

บทนำ } 18 Point Bold

16 Point

ย่อหน้าแรก เขียนอธิบายประเด็นวิจัย ปรากฏการณ์ ความน่าสนใจ ความสำคัญ โดยนำข้อมูล
งานวิจัยที่ตีพิมพ์เพื่อที่จะบ่งชี้สถานการณ์ปัจจุบันขององค์ความรู้ (knowledge) หรือการทำงานของนักปฏิบัติ
(practice) งานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่ผ่านมาพอสังเขปเพื่อชี้ให้เห็นว่าที่ผ่านมา มีการค้นพบอะไรบ้างและค้นพบโดย
ใครบ้างเพื่อเป็นข้อมูลประกอบการนำเสนอให้เห็นว่ายังมีช่องว่าง (gap) ของงานวิจัย

(อ้างอิงข้อมูลตัวเลขจากหน่วยงานราชการ/บทความวิจัยที่ตีพิมพ์ 1-2 ปี/เจ้าของทฤษฎี)

ย่อหน้าที่สอง พื้นที่วิจัย ปัญหา ความต้องการ หรือลักษณะกลุ่มที่เป็นเป้าหมายของการวิจัยเป็น
อย่างไร นักวิจัยได้มีประสบการณ์หรือมีส่วนร่วมในพื้นที่นั้นอย่างไรบ้าง มีงานวิจัยที่เกี่ยวกับพื้นที่
กลุ่มเป้าหมายอย่างไร

ย่อหน้าที่สาม เขียนแนะนำวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายของงานวิจัยซึ่งจะเป็นเหมือนเข็มทิศบอกแนว
ทางการทำวิจัย [how?, where?, when?] นักวิจัยชี้ให้เห็นระเบียบวิธีวิจัยที่จะใช้เพื่อทำให้บรรลุวัตถุประสงค์
การวิจัยที่วางไว้พอสังเขป

บทความวิจัยนี้นำเสนอ (โครงสร้าง และเนื้อหาของบทความที่จะนำเสนอ โดยปกติจะ
เขียนตามวัตถุประสงค์ หรือประเด็นตามหัวข้อบทความ และประโยชน์ที่จะเกิดแก่วิชาการหรือสังคม)

วัตถุประสงค์การวิจัย } 18 Point Bold

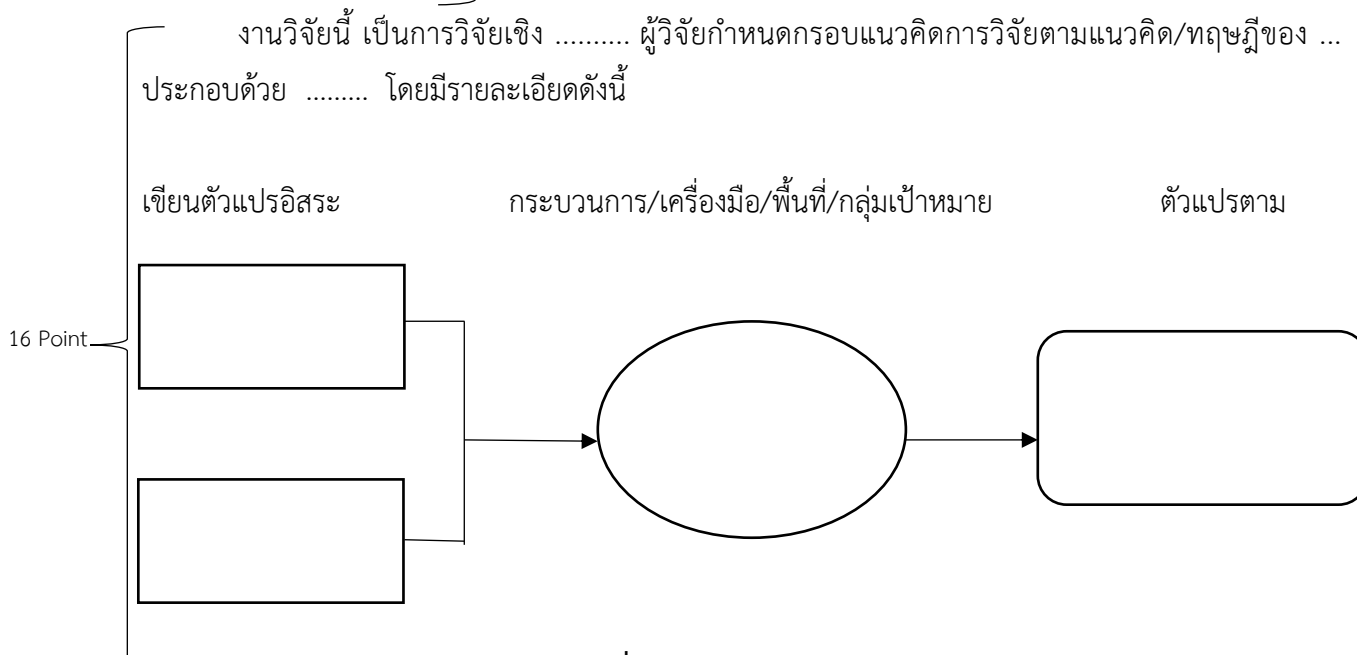
- 16 Point {
1. เพื่อศึกษา.....
 2. เพื่อศึกษา
 3. เพื่อศึกษา

สมมติฐานการวิจัย (ถ้ามี) } 18 Point Bold

การทบทวนวรรณกรรม } 18 Point Bold

- 16 Point {
- เขียนควรรอธิบายถึงผลการสืบค้นเอกสาร บทความ การวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อแสดงให้เห็นถึง “ช่องว่างของความรู้” (knowledge gap) ที่ยังไม่ถูกพิจารณา ซึ่งการวิจัยครั้งนี้สามารถเติมเต็มช่องว่างของความรู้นี้ได้ การทบทวนวรรณกรรมต้องมีการอ้างอิงอย่างครบถ้วน รวมทั้งควรมีการวิเคราะห์และจัดระบบความสัมพันธ์ของวรรณกรรมเหล่านั้นด้วย
1.
 2.
- สรุปผลการทบทวนวรรณกรรม เพื่อแสดงให้เห็นว่าผู้เขียนนำเอาทฤษฎี /แนวคิดที่ทบทวนมาใช้ในการวิจัยอย่างไร ในประเด็นไหน

กรอบแนวคิดการวิจัย } 18 Point Bold

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

18 Point Bold

16 Point

ผลการวิจัย

18 Point Bold

16 Point

อภิปรายผลการวิจัย

18 Point Bold

16 Point

องค์ความรู้ใหม่จากการวิจัย

18 Point Bold

16 Point

ระบุงค์ความรู้ันเป็นผลมาจากการนำเสนอ การสังเคราะห์ออกมาในลักษณะ แผนภาพ แผนภูมิ หรือผังมโนทัศน์ พร้อมคำอธิบายรูปแบบ/โครงสร้างอย่างกระชับ เข้าใจง่าย.....

สรุป

18 Point Bold

16 Point

สรุปในภาพรวมของบทความ

ข้อเสนอแนะ

18 Point Bold

16 Point

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 1 พบว่า

ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรดำเนินการ ดังนี้.....

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 2 พบว่า

ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรดำเนินการ ดังนี้.....

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 3 พบว่า

ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรดำเนินการ ดังนี้.....

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

งานวิจัยนี้ได้ข้อค้นพบ (องค์ความรู้) ที่สำคัญ คือ สามารถนำไปประยุกต์ใช้กับ

..... โดยควรให้ความสำคัญกับ สำหรับประเด็นในการวิจัยครั้งต่อไปควร

ทำวิจัยในประเด็นเกี่ยวกับ

เอกสารอ้างอิง

18 Point Bold

ตัวอย่าง

บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. (2551). *ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์*. (พิมพ์ครั้งที่ 10). กรุงเทพฯ: จามจุรีโปรดักท์.

พยอม วงศ์สารศรี. (2530). *การบริหารงานบุคคล*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์พระนครพาณิชย์.

พลศักดิ์ จิรไกรศิริ. (2556). *ระเบียบวิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์: เทคนิคแผนที่นำทางการวิจัย*. (พิมพ์ครั้งที่ 7).

กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

- ฉัตรชัย นาถำพลอย. (2562). การบริหารงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ในสังคมปัจจุบัน. *วารสารนวัตกรรมการศึกษาและการวิจัย*, 3(3), 171-178
- สุนันทา รักดีไทย. (2561). องค์ประกอบ ตัวชี้วัด และปัจจัยเชิงสาเหตุของความเป็นพลเมืองของนักเรียนอาชีวศึกษา ในโรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น(ชุมชนนิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี.
- อาภรณ์ รัตน์มณี. (9 มิถุนายน 2559). ทำไมระบบการศึกษาไทยจึงพัฒนาช้า. สืบค้นเมื่อ 4 กันยายน 2561, จาก <https://www.mcu.ac.th/article/detail/448>
- Cronbach, L. J. (1974). *Essentials of Psychological Testing*. (3rd ed.). New York: Harper and Row.
- Kittichayathorn, P. (2012). *Styles and Steps of Community Management Movement for Drug Problem Prevention Learning Center: A Case of Thorraneekum, KhokFaet, Nong Chok, Bangkok*(Doctoral Dissertation). National Institute of Development Administration.
- Nanposri, N. (2020). Factors Affecting Employee Savings Decision in Central Bangna Department Store, Bangkok. *Journal of Educational Innovation and Research*, 3(2), 131-140.
- Schermerhorn, J., Hunt, J., & Osborn, R. (2000). *Organizational Behavior*. (7th ed.). New York: John Wiley & Sons.
- Wathanapradith, K., & Soma, P. (2016). *Peace Village in the 26th Buddhist Century: Knowledge Learned from Ta Koy Nang Village Sisaket Province*(Research Report). Ayuthaya: Buddhist Research Institute of MCU.
- Yamane, T. (1973). *Statistic: An Introductory Analysis*. (3rd ed.). New York: Harper and Row.

ค่าธรรมเนียมการส่งบทความ

บทความที่ส่งเข้ามาตีพิมพ์ในวารสาร จะไม่มีค่าใช้จ่ายในการตีพิมพ์ การส่งบทความเข้ามาเพื่อพิจารณาการตีพิมพ์ไม่เสียค่าใช้จ่ายใดๆ ทั้งสิ้น ผู้เขียนจะต้องตรวจสอบความสมบูรณ์ของบทความตามคำแนะนำสำหรับผู้เขียน หากไม่ปฏิบัติตามกติกา กองบรรณาธิการวารสารขอสงวนสิทธิ์ในการปฏิเสธการตีพิมพ์ดังต่อไปนี้

1. หากบทความมีความซ้ำซ้อนมากกว่า 20%
2. เจ้าของบทความไม่ปฏิบัติตามรูปแบบของวารสาร
3. บทความไม่ผ่านการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิ หรือ ไม่แก้ไขบทความตามข้อเสนอแนะจากผู้ทรงคุณวุฒิตามระยะเวลาที่กำหนด (1 เดือน หลังการแจ้งจากกองบรรณาธิการ)

การส่งบทความเข้าระบบออนไลน์ของวารสาร เพื่อได้รับการตีพิมพ์การส่งในระบบ (Online Submission) สามารถส่งเข้าระบบออนไลน์ได้เว็บไซต์ของวารสาร ได้ที่

<https://so12.tci-thaijo.org/index.php/JPPMS/index>